

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones à Clemente X. & Innocentio XI. editas

Luxemburgi, 1739

Anno Sexto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74708](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74708)

Abusus, qui interim irreperunt.

formidantes, emendicatis per importunas preces Principum Sæcularium, ac etiam Prælatorum Ecclesiasticorum favoribus, atque intercessionibus, Abbatia titularis honorem, & gradum Decanatus hujusmodi a Capitulis Generalibus, & dictis Congregationis præfatæ contra Constitutionum, & literarum Apostolicarum prædictarum dispositionem, quasi violenter extorquere satagunt, multique iisdem mediis etiam expectativas ad gradus, & dignitates primo vacaturas itaut eis interim currat tempus requisitum a Constitutionibus ad consecutionem Prioratus, ac Abbatia respectivæ, necnon decreta connumerationis inter Priores regiminis cum simili clausula, quod eis currat tempus ad Abbatiam, reportare procurent; Unde justitiæ distributivæ ordo pervertitur, cum gravi Monachorum religiosi meritis conspicuorum, detrimento, & Congregatio magnopere perturbatur, perniciosisque abusus, & corruptelis hujusmodi, nisi mature recidantur, in maximum relaxationis malum prolabi possent.

Pontifex motu proprio statuit dd. Constitutiones, & literas Apostolicas esse inviolabiliter observandas.

Tollit expectativas.

Prohibet dd. Constitutionibus, & literis Ap. contravenire etiam cum reservatione Apostolici Beneplaciti sub certis poenis.

Mandat præsentium literarum observantiam non obstantem defectu.

§. 3. Hinc est quod Nos pro commissa Nobis divinitus Pastoralis Officii cura abusus prædictos penitus, & omnino evellere, illis ansam in futurum præcidere, ac ejusdem Congregationis tranquillitati, quantum Nobis ex alto conceditur consulere, monasticamque observantiam, & in distribuendis secundum cuiusque merita honorum præmiis, Justitiæ normam in ea stabilire, atque solidare cupientes, necnon præfatarum Constitutionum, & literarum Apostolicarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, prænaratas Constitutiones, & literas Apostolicas circa electiones, & promotiones ad Abbatia titularis honorem, ac Decanatus gradum, necnon Decanorum numerum, & promovendorum qualitates, de cetero exacte, ac præcise, & inviolabiliter observari debere, nec expectativas ad Prioratus, & Abbatias, aliasque dignitates, vel gradus dictæ Congregationis primo vacaturas, seu vacaturas cuiquam posthac ullo modo concedi posse, tenore præsentium perpetuo statuumus & ordinamus, ac decernimus & declaramus.

§. 4. Districte prohibentes tam cuicumque Capitulo Generali, vel Dietæ, quam quibuslibet Abbatibus, & Superioribus Congregationis præfatæ etiam specifica, & individua mentione dignis, sub privationis vocis activæ, & passivæ, ac dignitatis Abbatialis ipso facto absque alia declaratione incurrendæ, aliisque Nostro, & Romani Pontificis pro tempore existentis arbitrio imponendis poenis ne Constitutionibus, aut literis Apostolicis præfatis, vel præsentibus literis sub quovis colore, vel prætextu, directe, vel indirecte, aut alias quomodolibet, etiam si desuper Nostrium, vel hujus Sanctæ Sedis beneplacitum reservaretur, contravenire audeant, seu præsumant.

§. 5. Ac decernentes easdem præsentibus literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod quilibet in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cuiusvis status, gradus, ordinis, præminentiæ, & dignitatis existant, illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, neque causæ propter quas præsentibus emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, vel justificatæ fuerint, aut ex alia quacumque etiam quantumvis legitima, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite etiam in corpore juris clauso nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet,

etiam quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, retractari, aut in controversiam vocari, seu ad terminos juris reduci, vel adversus illas aperitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, seu impetrato, aut etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus concessio, vel emanato quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare ullo modo posse, sed easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari, neque ipsis præsentibus per quascumque clausulas generales, nisi toto tenore inserto, & contententibus Superioribus dictæ Congregationis Cassidem, derogari posse.

§. 6. Sicque, & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegates etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, aliisque quoslibet quacumque præminentiæ, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si fecus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis; necnon quatenus opus sit dictæ Congregationis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis etiam si pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, sive quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in iudicio, & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 24. Aprilis 1675. Pontificatus nostri Anno Quinto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. Brevium Mensis Aprilis part. utraque fol. 785.

Prohibitio ne Fratres Laici, seu Conversi Ordinis Eremitarum S. Augustini transeant ad Statum Clericalem, seu ad Ordines promoveantur etiam vigore Indulorum Apostolicorum, nisi petita, & obtenta in scriptis licentia tam Provincialis, quam Generalis, & servata forma eorumdem Indulorum sub

Eis mandat derogari non posse nisi toto tenore inserto, & contententibus superioribus dictæ Congr.

Decretum irritans.

Contrarium derogatio.

Fides tractumprorum.

Dat. 24. Apr. 1675. Au. 5.

LXXXVII.

pœna

pœna perpetuæ suspensionis, & reductionis in numerum Conversorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Expositio facti.

EXponi Nobis nuper fecit dilectus Filius Dominicus Valvasorius Mediolanen. Procurator Generalis Ordinis Fratrum Eremitarum S. Augustini, quod in eodem Ordine nonnullis abhinc annis, non sine ingenti ipsius Ordinis detrimento serpere incepit ambitionis morbus, quo plures Fratres Laici, seu Conversi propria vocationis obliui, ac humilem pertæsi conditionem, qua Regulari se manciparunt doctrinæ, a Laicali statu ad Clericalem transire, ac ad Sacros Ordines promoveri impotenter pertentant, & à vilioribus exercitiis ad Sacri Altaris Ministeria ascendere, quinimo pœnitentiæ, & Eucharistiæ Sacramenta administrare, necnon Animarum curam exercere minime verentur: & quia non facile in ea Provincia, in qua tanquam Laici ad Religionem admissi fuerunt, voti compotes fieri possunt, ideo nonnulli eorum de loco ad locum, ac de Provincia in Provinciam vagantes commigrant, & aliqui ad remotiores etiam Insulas se conferunt, atque ita quam nequeunt apud legitimos Superiores suos laicalis eorum conditionis conscios facultatem obtinere, ut Sacris initiatur Ordinibus, eandem ab exteris tandem non sine dolo extorquent.

Incommoda, quæ ex huiusmodi transitu suboriuntur.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subijungebat, innumera ex hac una inobservantia suboriantur incommoda, quandoquidem decursu temporis prædicti Fratres Laici, seu Conversi, jam utcumque ad Sacros Ordines promoti, ad proprias Provincias, & Conventus, in quibus recepti fuerunt, remigrantes in iisdem contendunt aggregationis, & filiationis, ut antea fruebantur, potiri Privilegio, quod quidem iuste illis à cæteris Religiosis denegatur, ob indebitam status variationem, & dedecus, quod Religiosis inurunt per eorum inscitiam, quam vel Sacrum facientes, vel Officium Divinum legentes, vel Altaris Ministeria exercentes, aut Sacramenta ministrantes patefaciunt; Inde verò lites, & dissidia in Conventibus, & Provinciis Ordinis prædicti succrescere videntur; Nobis propterea dictus Dominicus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut tot malis, ne radices altius agant, opportuno remedio occurrere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Procuratoris Generalis d. Ordinis.

§. 2. Nos igitur ipsius Dominici Procuratoris Generalis votis in præmissis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum ferie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, ne de cetero ullus Frater ad regularem dicti Ordinis habitum inter Laicos, seu Conversos receptus, & admissus, ad statum Clericalem in eodem Ordine, & ad Sacros Ordines promoveri valeat, nisi prius opportunum super eo Indultum ab hac Sancta Sede Apostolica reportaverit, ac etiam tam à Priori Provinciali suæ Provinciæ, quam à Priore Generali Ordinis prædicti respectivè facultatem desuper petierit, & in scriptis sibi concedi obtinuerit. Nec ullus Frater Ordinis huiusmodi in statu laicali professus, qui Sacros Ordines de suorum Superiorum licentia suscipiendi facultatem ab eadem S. Sede obtinuerit, ejusmodi facultate perfrui valeat, nisi pe-

Absolutio a Censuris.

Præscribit formam sub qua fratres laici dicti Ordinis ad statum Clericalem transire possint.

tita, & obtenta pariter tam à Priori Provinciali suæ Provinciæ, quam à Priore Generali Ordinis huiusmodi licentia, servatisque, & adimpletis omnibus, & singulis illis, quæ in ejusmodi Indultis, & literis Apostolicis desuper expeditis præscripta fuerint, auctoritate Apostolica tenore præsentium prohibemus, & interdicimus.

Quando Indultum Ap. eis non suffragetur.

Pœnæ adversus Contravenientes.

§. 3. Volentes, & eadem auctoritate statuentes, ut qui secus egerint, à statu laicali ad Clericalem transeuntes, Clericalem characterem suscipientes, vel se ad Sacros Ordines promoveri facientes, à Clericalis characteris, & Sacrorum Ordinum huiusmodi executione perpetuo suspensi remaneant, ac à statu, & habitu Clericali rejiciantur, & in numerum Conversorum denuo redigantur. Qui vero Fratres Laici, seu Conversi Ordinis prædicti tam Clericali characteris, & Sacris Ordinibus prædictis initiati sunt, sed ob eorum ignorantiam non levia adferunt Populo scandala, & Religionis famæ plurimum derogant, auctoritate dilecti filii moderni Procuratoris Generalis Ordinis prædicti, cui opportunam ad id harum serie facultatem tribuimus, a Clericalis characteris, & Ordinum suorum respectivè exercitio tandiu suspendantur, donec ab ipso Priore Generali, vel ab Examinatoribus per eum deputandis, prævio examine approbati fuerint. Porro Superiores, qui sine debita, & per præsentis literas præscripta solemnitate concedent prædictis Fratribus Laicis, seu Conversis facultatem transeundi ad statum Clericalem, seu Sacros Ordines suscipiendi aut indebite promotos redarguere, & punire negligenter, pœnam privationis Officiorum, quæ tunc obtinebunt, ac votis activæ, & passivæ ipso facto se noverint incursumos.

Prævisio quoad fratres laicos jam promotos.

Pœnæ adversus Superiores indebite concedentes huiusmodi licentias transeundi.

§. 4. Decernentes ipsas præsentis literas semper firmas, validas, efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit dicti Ordinis, ejusque Provincialium, ac Congregationum, & Conventuum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogatio.

§. 6. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Transumptorum fides.

Datum Romæ apud S. M. Majorem sub Anno Piscatoris die 9. Maji 1675. Pontificatus Nostri anno Sexto.

Dat. 9. Maji. 1675. An. 5.

I. G. Slufius.

Registrata in Secretaria in lib. Brevium Mensis Maji par. utraque fol. 109.

lxxxviii.

Ereccio Custodiæ sub nomine Immaculatae Conceptionis B. V. Virginis in novam Provinciam cum dismembratione Provinciae S. Antonii Brasiliens. Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia Discalceatorum in Lusitania.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Pastoralis Officii, quo Catholicae Ecclesiae per universum terrarum Orbem diffusæ regimini, divina dispositione præsidemus, sollicitudo nos admonet, ut felici, prosperoque Christi fidei, qui e fluctibus sæculi in portum vitæ religiosæ confugerunt, gubernio, atque directioni, etiam per novarum Provinciarum institutionem, providere interdum studeamus, sicut locorum, & personarum, & temporum qualitibus mature perpenfis ad gloriam, & Religionis incrementum, atque Animarum salutem expedire in Domino arbitramur.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Joannes a Nativitate Provinciae Sancti Antonii Brasiliens. Fratrum Minorum Ordinis S. Francisci de Observantia Discalceatorum nuncupatorum in Romana Curia specialis Procurator, quod d. Provincia primordio suæ fundationis sub titulo Custodiæ S. Antonii Brasiliens. Provinciae ejusdem nominis in Lusitania consistenti unita fuit usque ad fel. rec. Alexandrum Papam VII, prædecessorem nostrum, qui eam a d. Provincia Lusitanæ, tum ob earum ab invicem distantiam, multitudinem Fratrum, & numerum Conventuum, tum ob cætera requisita, & ad utriusque partis instantiam separavit, ac in distinctam Provinciam, relicto solum titulo Sancti Antonii, cum addito, Brasiliens. erexit.

§. 2. Hæc autem Provincia exinde, & antea dum Custodia erat, per vastissimum Brasiliæ Regnum ad spatium quingentarum, & amplius leucarum ita dilatata est, ut Minister Provincialis in decursu sui triennalis regiminis, & multo minus Commissarii Visitatores a Ministris Generalibus Ordinis præfati ad canonicam, tam fratrum, quam Conventuum visitationem deputati, vix unquam integræ ejusdem Provinciae visitationem obire valuerint, in grave regularis observantiæ detrimentum, cui ut necessarium applicari posset remedium, omnes Provinciae hujusmodi Fratres tunc in humanis agenti Petro Manero d. Ordinis Ministro Generali supplicarunt, ut formam aliquam boni regiminis pro tam vasta, & extensa Provincia præscribere vellet.

§. 3. Ipse vero Petrus Minister Generalis, post maturam deliberationem, & graviorum Fratrum consultationem, disposuit omnibus d. Provinciae Conventibus sitis ultra Oppidum Spiritus Sancti, & in ejus Districtu, seu Capitaneis fundatis ad tractum Sur nuncupatum, dari debere unum Custodem, qui assistentibus sibi duobus Diffinitoribus vices, & absentias Ministri Provincialis, tam in ordinariis Fratrum correctionibus, quam in Conventuum visitationibus, & electionibus extracapitularibus legitime, & ex totius Provinciae concordato suppleret, utque dicti Conventus, cum ad numerum septem Conventuum crevissent, gauderent titulo Custodiæ, cum vero ad decem Conventus pervenissent, gaudere possent titulo Provinciae.

§. 4. Quam formam regiminis omnes Fratres d. Provinciae, tam Diffinitorii, quam Districtorii in Capitulo Provinciali die 30. Augusti 1657. in Conventu S. Francisci Civitatis Brasiliens. unanimi consensu, & communibus om-

nium votis, nemine prorsus discrepante, vel contradicente, ad majus Dei obsequium, regularis observantiæ incrementum, solamen Fratrum, & levamen Prælatorum Provincialium, & Visitatorum personaliter visitantium, amplexi sunt, & hæc forma regiminis die 22. Junii 1670. per Venerabilem Fratrem Franciscum Mariam Phini Episcopum Syracusan. tunc temporibus Ministrum Generalem ejusdem Ordinis fuit approbata, & postea omni meliori forma, qua fieri potuit in Congregatione Capitulari d. Provinciae Brasiliens. admissa, & ratificata die 13. Decembris ejusdem Anni 1670. a dilecto filio Joanne a Deserto Ministro Provinciali cum communibus omnium Patrum Provinciae, & Diffinitorii votis, ac suffragiis, qui omnes unanimiter cessere juri suo, ac prætensioni contra d. Custodiam, eamque in omni libertate a jure requisita: ut in novam per se Custodiam sub titulo Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatae erigeretur, ac per proprios, & distinctos Superiores regeretur, constitueretur, & hoc ipsum confirmantes iidem Fratres Provinciae hujusmodi in ultimo Capitulo Provinciali die 22. Augusti 1673. quantum ad erectionem in Custodiam, ac etiam ulterius progredientes sponte, & libere supplicarunt, ut in Provinciam separatam sub titulo jam dicto stabiliretur.

§. 5. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat dicta Custodia ad præsens ab ultimo Capitulo hujusmodi in pacifica possessione status Custodiæ distinctæ reperitur, præmissis vero omnibus attentis, quæ vera esse dilecto filio moderno Ministro Generali d. Ordinis constat, concurrentibusque cæteris, quæ ab Apostolicis, & Generalibus Ordinis hujusmodi Constitutionibus ad canonicam novæ per se Provinciae erectionem requiruntur, præfatus Joannes Procurator Custodiam hujusmodi confirmari, ac in novam Provinciam sub titulo prædicto erigi summopere desideret: Nobis propterea nomine dilectorum pariter filiorum Fratrum, tam Provinciae S. Antonii Brasiliens., quam Custodiæ hujusmodi humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§. 6. Nos igitur eisdem Joannem Procuratorem, & Fratres specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas a quibuscumque excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, attentis narratis, & audito per Venerabilem Fratrem nostrum Franciscum Episcopum Ostien. S. R. E. Cardinalem Barberinum nuncupatum d. Ordinis apud nos, & Sedem Apostolicam Protectorem, cui hoc negotium a Congregatione Venerabilium etiam Fratrum nostrorum ejusdem S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita remissum fuerat, præfato moderno Ministro Generali super veritate omnium supra expressorum informante, præfatam Custodiam Conceptionis B. Mariæ Virginis Immaculatae, illiusque Conventus, Domos, & Monasteria quacumque, ac in eis degentes Religiosos, & Fratres quoscumque a d. Provincia S. Antonii Brasiliens. auctoritate Apostolica perpetuo separamus, segregamus, & dismembramus, ac a quacumque Ministri Provincialis, aliorumque Superiorum ejusdem Provinciae Jurisdictione, superioritate, subjectione, visitatione, correctione, Cura, & Gubernio itidem perpetuo eximimus, & plenarie liberamus; ipsamque Custodiam,

Ab altero Ministro Generali die 22. Junii 1670. fuit approbata.

Congregatio Capitularis d. Provinciae Brasiliens. die 13. Decembris d. anni consentit ut in novam Custodiam erigatur.

Capitulum Provinciae die 22. Aug. 1673. erectionem d. Custodiæ confirmavit, & supplicavit ut in Provinciam separatam erigeretur.

Preces.

Absolutio a Censuris.

Pontifex dictam Custodiam in novam Provinciam erigit.

Refertur status antiquus Provinciae S. Antonii Brasiliens.

Alexan. VII. d. Custodiam erexit in Provinciam, & separavit ab altera in Lusitania.

Hujus Provinciae amplius, & incommoda referuntur.

Fratres ejusdem Provinciae supplicarunt Ministro Generali Ordinis pro opportuno remedio.

Variae provisiones Ministri Generalis.

Hanc Regiminis formam accepit Capitulum Provinciale die 30. Aug. 1657.

diam,

diam, ac illius Conventus, Domos, Monasteria, Fratres, & Religiosos hujusmodi sic separatos, & dismembratos, ac separata, & dismembrata in novam dicti Ordinis Provinciam Conceptionis Beatae Mariae Virginis Immaculatae in Regno Brasiliae ad tractum Sur nuncupandam, quae a propriis Ministris Provinciali, Custode, Diffinitoribus, caeterisque Superioribus juxta eisdem Ordinis Statuta eligendis, nominandis, & deputandis, regi, & gubernari bebeat, auctoritate, & tenore praefatis pariter perpetuo erigimus, & instituimus.

Concedit huic novae Provinciae omnia Indulta, & Privilegia quibus gaudent aliae Provinciae ejusdem Ord.

§. 7. Necnon ipsi novae Provinciae sic erectae, & institutae, illiusque Conventibus, Domibus, Monasteriis, ac Ministro Provinciali, Custodi, Diffinitoribus, caeterisque Superioribus pro tempore existentibus, Fratribusque, & Personis quibuslibet, ut omnibus, & singulis Privilegiis, Gratiis, exemptionibus, libertatibus, immunitatibus, praerogativis, Indulgentiis, Indultis, quibus aliae ejusdem Ordinis Provinciae, illarumque Conventus, Domus, Monasteria, Superiores, & Fratres, aliaque Personae, tam de jure, usu, & consuetudine, quam alias quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, & poterunt in futurum pari modo, & absque ulla prorsus differentia uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant eadem auctoritate harum serie similiter perpetuo concedimus, & indulgemus.

Decretum irritans.

§. 8. Decernentes easdem praesentes Literas semper firmas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari. Sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogat.

§. 9. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit Nostra, & Cancellariae Apostolicae regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Custodia, ac Provincia, & Ordinis praefatorum, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet, concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Dat. 15. Julii 1675. An. 6.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 15. Julii 1675. Pontificatus nostri Anno Sexto.

I. G. Slusius.

Registr. in Secret. in Lib. Brevium Mensis Julii par. utraque fol. 318.

Licentia fundandi Conventus, ubique Locorum Ord. B. Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum tam Calceatorum, quam Discalceatorum de sola Licentia Ordinariorum Superioribus d. Ord. concessa ad limites Constitutionis Clementis X.

LXXXIX.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Militantis Ecclesiae regimini per ineffabilem divinae Clementiae abundantiam nullo licet meritum nostrorum suffragio, praesidentes, ad ea, quae Conventus, & alia loca Regularia ad Omnipotentis Dei gloriam, & Religionis, piorumque operum incrementum, atque Animarum salutem ubique Locorum erigi valeant, propensis studiis intendimus, ac Pastoralis Officii nostri partes desuper interponimus, sicuti omnibus maturae considerationis trutina perpensis, salubriter expedire in Domino arbitramur.

Exordium.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Franciscus de Sancto Marco Procurator Generalis Ordinis Fratrum Discalceatorum nuncupatorum B. Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum, quod cum dudum fel. rec. Paulus PP. V. praedecessor noster Superioribus, & Religiosis Ordinis Fratrum ejusdem Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo Discalceatorum nuncupatorum, & ubique locorum, quilibet in Districtu suo Domos, & Monasteria juxta Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum, nullo aliarum Personarum cujusvis Ordinis etiam Regularium requisito consensu, condere, fundare, & erigere valerent, licentiam, & facultatem auctoritate Apostolica sub certis modo, & forma tunc expressis, concesserit: & subinde rec. mem. Gregorius Papa XV. pariter praedecessor noster eisdem Fratribus Discalceatis Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, illorumque Superioribus, ut Domos, & Monasteria hujusmodi, etiam si illa aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium magis vicina essent, quam in Privilegiis illis concessis praescriptum est; dummodo tamen expressus Ordinariorum Locorum ad id accederet assensus, fundare, & erigere possent pari auctoritate indulerit; ac postmodum pia mem. Clemens PP. IX. etiam praedecessor noster literas Pauli, & Gregorii praedecessorum praefatorum super praemissis respective emanatas Apostolica similiter auctoritate confirmaverit, & approbaverit, & alias, prout in ipsius Clementis praedecessoris Literis desuper in simili forma Brevis die 6. Octobris 1668. expeditis, uberius continetur.

Indultum Pauli V. concessum fratribus Discalceatis Carmelitis.

Gregor. XV. d. Indultum ampliavit.

§. 2. Dicitque Paulus, & Gregorius praedecessores similia privilegia Fratribus Discalceatis Ordinis Minorum, seu S. Francisci de Observantia nuncupatorum per suas pariter in forma Brevis die 5. Septembris 1606., & die 23. Decembris 1621. respective expeditas Literas concessisse reperiantur: ipse Franciscus Procurator Generalis Fratres tam Calceatos, quam Discalceatos d. Ordinis B. Mariae de Mercede Redemptionis Captivorum consimilibus Privilegiis, & Gratiis ex nostra, & hujus S. Sedis benignitate decorari summopere desiderat; nam quamvis hic Ordo omnibus Privilegiis, & exemptionibus, quae aliis omnibus Ordinibus tam Mendicantium, quam non Mendicantium concessa sunt, vigore amplissima concessionis eidem Ordini a nobis per quasdam nostras etiam in forma Brevis Literas die 22. Octobris 1670. ema-

Paul. V., & Gregor. XV. similia Privilegia concesserunt Fratribus Discalceatis Ordinis Minorum S. Francisci de Observantia.

Hic Privilegiis decorari cupiunt Fratres tam Calceati, quam Discalceati Ord. B. Mariae de Mercede. Hic ordo gaudet omnibus Privilegiis, & exemptionibus.

bus, quæ aliis omnibus Ordinibus tam Mendicantium, quam non Mendicantium sunt concessa.

Super hujusmodi communicatione carent authenticæ litterarum Apostolicarum.

Preces.

Absolutio à Censuris.

Pontifex dd. Privilegia Pauli V., & Gregor. XV. extendit etiã ad Fratres tam Calceatos, quam Discalceatos Ord. B. M. de Mercede Redemptionis Captivorum prout in rubrica.

Decretum irritans.

Contrariorum derogatio.

Fides transumptorum.

Dat. 19. Jul. 1675. An. 6.

natas, factæ, & consequenter facultatibus prædictis gaudeat, Fratres tamen ipsius Ordinis eadem facultates ad praxim deducere nequeant; quippe qui authentico Litterarum Apostolicarum super concessione facultatum hujusmodi expeditarum, exemplo delituri reperiantur.

§. 3. Nobis propterea præfatus Franciscus Procurator Generalis humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Francisci Procuratoris Generalis voris in præmissis quantum cum D. possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, Superioribus, & Religiosis prædicti Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, tam Calceatis, quam Discalceatis ad limites præfatarum Clementis IX. prædecessoris Litterarum Apostolica auctoritate tenore præsentium indulgemus, ut ubicumque Locorum quilibet in suo Districtu Domos, & Monasteria juxta Sacri Concilii Tridentini Decreta de sola licentia Ordinariorum Locorum, nullo aliarum Personarum Ecclesiasticarum, & cujusvis Ordinis Regularium requisito consensu, etiam prædictæ Domus, & Monasteria aliis Domibus Regularibus Ordinum Mendicantium, magis vicina essent, quam in Privilegiis Ordinum Mendicantium hujusmodi concessis præscriptum est, servata in reliquis Constitutionum Apostolicarum forma, condere, fundare, & erigere possint: salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

§. 4. Decernentes ipsas præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & diffiniri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non omnibus, & singulis illis, quæ in supradictis Clementis IX. prædecessoris Litteris concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 6. Volumus autem, ut earundem Litterarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 19. Julii 1675. Pontificatus nostri anno sexto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretar. in lib. Brevium Mensis Julii parte utraque fol. 810.

XCI.

Statutum, ut de cætero qui Convictores Collegiorum Pontificiorum Anglorum, Græcorum, Maronitarum, Scotorum, ac Hibernorum

recipiuntur, Alumnis ipsorum Collegiorum in victu, & vestitu, totaque domestica disciplina se conformare debeant.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Cum (sicut accepimus) ad rectam Juventutis institutionem in Collegiis Pontificis Anglorum, Græcorum, Maronitarum, & Scotorum de Urbe, quorum cura dilectis filiis, & Clericis, seu Presbyteris Regularibus Societatis Jesu, auctoritate Apostolica demandata reperitur, ac etiam in Collegio Hibernorum de eadem Urbe cujus curam bon. mem. Ludovicus S. R. E. Cardinalis Ludovicus nuncupatus illius Fundator, pro tempore existenti Præposito Generali d. Societatis commisit, ipsorumque Collegiorum, & in eis degentium quietem, & felicem progressum plurimum expediat, ut inter Alumnos, & Convictores dd. Collegiorum in victu, & vestitu, totaque domestica disciplina uniformitas servetur, ne ex diversitate oriantur dissidia, & perturbaciones, quæ finem institutionis eorundem Collegiorum ad Dei gloriam, Fideique Catholicæ conservationem, & propagationem pie prudenterque erectorum, impedire valerent.

§. 1. Hinc est, quod nos prædictorum Collegiorum, in eisque nunc, & pro tempore commorantium quieti, ac felici, prosperoque regimini, & progressui quantum nobis ex alto conceditur providere cupientes, Motu proprio, ac certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, ut de cætero omnes, & singuli cujuscumque status, gradus, Ordinis, & conditionis existant, qui in Convictores memoratorum Collegiorum recipiuntur, Alumnis ipsorum Collegiorum respective in victu, vestitu, totaque domestica disciplina sese conformare debeant, nec in dd. Collegiis commorari ullo modo permittantur, nisi toto tempore, quo in eisdem Collegiis respective convivent, Alumnis sese sicut præmittitur conforment, tenore præsentium perpetuo statuimus, & ordinamus.

§. 2. Volentes, ut Convictores, qui in Collegiis prædictis de præsentibus reperiuntur, intra aliquem competentem terminum ipsis à dilecto filio Jo. Paulo Oliva Præposito Generali Societatis prædictæ pro ejus arbitrio statuendum, sese Alumnis ipsorum Collegiorum respective in victu, vestitu, totaque domestica disciplina, ut præfertur, conforment, alioquin quantocius commode fieri poterit inde demittantur.

§. 3. Ac Decernentes eadem præsentis literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus & singulis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit inviolabiliter, & inconcussè observari: sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, aliosque quoslibet quocumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 4. Non obstantibus prædictis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Collegiorum prædictorum erectionibus, & Constitutionibus, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, Indultis, & Litteris

Apostolicis

Exordium.

Statuitur in dd. Collegiis omnimoda conformitas inter Convictores, & Alumnos.

Præfigitur terminus dd. Convictoribus pro hujusmodi conformitate sub pœna &c.

Decretum irritans.

Derogat contrariis.

Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 5. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici, vel Secretarii d. Societatis subscriptis, & sigillo prædicti Præpositi Generalis, vel alterius Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in judicio, & extra ubique habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 23. Augusti 1675. Pontificatus nostri Anno sexto.

I. G. Slusius.

Reg. in Secret. in Lib. Brev. Mensis Augusti par. 2. fol. 319.

Fides Transumptorum.

Dat. 23. Aug. 1675. An. 6.

XCI.

Prohibitio extrahendi Libros Bibliothecarum ex Monasteriis Congregationis Reformatæ S. Bernardi Ordinis Cisterciensis.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Conservationi, & manutentioni Librorum Bibliothecæ Monasteriorum Congregationis Reformatæ Monachorum S. Bernardi Ordinis Cisterciensis, quantum cum Domino possumus benigne consulere, ac dilectum filium Nicolaum a S. Mauro modernum ejusdem Congregationis Abbatem Generalem specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, a jure, vel homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes.

§. 1. Supplicationibus ejusdem Nicolai Abbatis Generalis nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ne de cætero quisquam cujusvis gradus, conditionis, qualitatis, & dignitatis etiam Ecclesiasticæ, & quacumque auctoritate, superioritate, & officio fungentes, etiam individua mentione dignos, libros, quinterna, & folia, sive impressa, sive manuscripta eidem Bibliothecis hæctenus quovis modo donata, concessa, & assignata, ac in futurum quandocumque donanda, concedenda, & assignanda, sub quovis quæsito colore, ingenio, causa, ratione, aut occasione ex Monasteriis, quorum sunt extrahere, & asportare, seu ut extrahantur, & asportentur permittere, aut consentire audeat, seu præsumat sub excommunicationis lætæ sententiæ, a qua nemo, nisi a Nobis, & pro tempore existente Romano Pontifice absolutionis beneficium, nisi in mortis articulo constitutus, impetrare possit, ac etiam quoad Regulares, privationis vocis activæ, & passivæ pœnis eo ipso absque alia declaratione incurrendis auctoritate Apostolica tenore præsentium interdiciamus, & prohibemus.

§. 2. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Monasteriorum, & Ordinis, ac Congregationis prædictorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, &

litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 3. Volumus autem, quod præsentis prohibitionis copiz in valvis Bibliothecarum Monasteriorum prædictorum, vel alio Monasteriorum hujusmodi loco conspicue, quo ab omnibus cerni possint, continuo affixæ remaneant.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 9. Septembris 1675. Pontificatus nostri Anno Sexto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium mensis Septembris par. 2. fol. 225.

Statutum circa novos transitus Professorum Societatis Jesu e dicta Societate ad alios Ordines translatorum.

XCII.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cum dudum fel. rec. Paulus PP. III. prædecessor noster Societati Jesu inter alia concesserat, ut Clericorum Regularium ejusdem Societatis nemo, sive Professorus, sive Scholaris, sive Coadjutor ex dicta Societate egrediens ad alium, quam Carthusiensem Ordinem, nisi de expressa Romani Pontificis, vel Præpositi Generalis dictæ Societatis licentia se conferret:

§. 1. Itemque rec. mem. Pius PP. IV. etiam prædecessor noster voluerat, ut ne quis prædictorum ab eadem Societate, prætextu cujusvis Indulti, vel quæsito colore melioris vitæ, vel strictioris observantiæ etiam ad Mendicantium vel Cisterciensium, seu S. Benedicti, aut aliorum Monachorum Ordinem, Carthusiensi excepto transire possit, dubitari contigisset, an Præpositus pro tempore existens valeret etiam profectos, ex causis id exigentibus, ab ipsa Societate emittere, aut eis sic emissis liberum esset de ejus licentia, se ad quemvis alium Mendicantium, vel non Mendicantium Ordinem transferre, piæ me. Gregorius PP. XIII. pariter prædecessor noster re perpensa, atque diligenter examinata, Societatis ipsius puritate, atque incremento, emissorumque pro tempore salutis consulere volens, statuit, ut deinceps in perpetuum liceret dicto Præposito, quos judicavisset ab ipsa Societate emittere, eosque de ipsius Præpositi licentia non tantum ad Carthusiensem, sed ad quemvis alium Mendicantium, vel non Mendicantium, parisi, laxioris, aut arctioris observantiæ Ordinem per ipsum Præpositum illis præscribendum, de consensu tamen superiorum Loci illius, quo destinarentur demigrare, in eisque professionem per Locum illius Monachos, aliosque Regulares ejusdem emitti solitam emittere, habitumque suscipere, & consueta uti eorum disciplina, & alias prout in ejusdem Gregorii prædecessoris litteris desuper in simili forma Brevis die 22. Septembris 1582. expeditis, quarum tenorem præsentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, non raro contigerit, ut Professus nonnulli prædictæ Societatis laxioris vitæ cupiditate ducti, cum nequiverint impetrare a Præposito Generali ipsius Societatis licentiam transeundi ad Ordinem laxioris observantiæ, prout desiderabant, impetrarent saltem facultatem ingrediendi alium Ordinem,

Indultum Pauli III. datum Societati Jesu.

Alterum Indultum Pii IV. favore dictæ Societatis.

Dubitatio desuper orata.

Resolutio Greg. XIII.

Abusus exinde suboritus.

nem,

nem, in quo vigeat regularis observantia, atque emissa in eo post modicum tempus per dispensationem professione, inde facilius postea obtinuerint licentiam migrandi ad alium Ordinem laxiorem, in quo exigua valde forma esset religiosæ disciplinæ, non sine scandalo multorum, qui relaxationis ejusmodi amorem in viris Deo per vora solemnia consecratis, merito exhorrescunt:

§. 3. Hinc est, quod Nos ejusmodi scandalis ansam in futurum præcidere, ac Societatis prædictæ honori, indeque emissorum salutem, quantum Nobis ex alto conceditur prospicere cupientes, motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, harum serie perpetuo statutum, & ordinamus, ut de cætero in eadem Societate professi, quos Præpositus Generalis dictæ Societatis ab ipsa Societate emittendos judicaverit, quique de ejusdem Præpositi Generalis licentia, ad alium quemvis Ordinem eis ab ipso Præposito generali præscriptum translati fuerint, inde post emissam ibidem professionem regularem exire, aut denuo ad quemcumque alium Ordinem, Carthusiensi excepto, transire nequeant, nisi de speciali Nostra, seu Romani Pontificis pro tempore existentis licentia, in qua exprimat, eos alias in dicta Societate professos, indeque de Præpositi Generalis licentia ad præscriptum ab eo Ordinem, ex quo denuo ad alium transire desiderant, translatos fuisse, ac etiam specifica præsentium literarum fiat mentio.

§. 4. Alioquin novi transitus hujusmodi, ac professiones, & alia quæcumque inde quovis modo secutura, nulla prorsus, atque invalida, & irrita, nulliusque roboris, & momenti existant, & sic transeuntes pro Apostatis habeantur, omnibusque censuris, & pœnis contra Apostatas statutis, & promulgatis subiaceant, nec ab illis absolutionis beneficium ab alio, quam a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente (nisi in mortis articulo constituti) reportare valeant.

§. 5. Decernentes easdem præsentem literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat inviolabiliter observari: sicque & non aliter in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales, etiam de Late-re Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliove quolibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 6. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit dictæ Societatis, & aliis quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 7. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici sive Secretarii dictæ Societatis subscriptis, & sigillo Præpositi Generalis ejusdem Societatis, vel alterius personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ mu-

nit, eadem prorsus fides, tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 16. Septembris 1675. Pontificatus nostri Anno sexto.

I. G. Slufius.

Registrata in Secr. in lib. Brevium Mensis Septembris par. 2. fol. 290.

Confirmatio Privilegiorum Universitati Studii Generalis Cefenæ, ejusque Collegiis a diversis Romanis Pontificibus respective concessorum, ampliatorum, & confirmatorum, nempe creandi Notarios, & promovendi quotannis quatuor ad Doctoratum utriusque juris Collegio Juristarum, ac aggregandi Collegio Physicorum, & Medicorum quoscumque in arte Medicinæ Peritos huic Collegio respective attributorum, cum Indulto, ut dictum Collegium Juristarum non solum præfatos quatuor quotannis, sed etiam quoscumque alios idoneos, prævio rigoroso examine, ac ser. ser. adinstar aliarum Universitatum promovere possit.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

IN Apostolicæ dignitatis fastigio, meritis licet imparibus, per ineffabilem divinæ Clementiæ, atque sapientiæ abundantiam constituti, ea, quæ ex circumspecta Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum providentia ad promovenda bonarum literarum studia, quæ & Ecclesiæ Dei, & Reipublicæ eximie conducibilia sunt, salubri consilio emanasse noscuntur, ut firma semper, atque illibata persistant, Apostolici muniminis nostri patrocinio libenter corroboramus, illaque etiam interdum ampliare studemus, sicut publicæ utilitati, ac Civitatum nobis, & Apostolicæ Sedi, etiam quoad temporalia subditarum decori, & ornamento cognoscimus in Domino profuturum.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus Filius Magister Sanctes de Pilastris presbyter Cefenas in utraque signatura nostra Referendarius, & Subdatarius noster, quod cum in Provincia nostra Romandiola unica reperitur studii Generalis Universitatis in Civitate nostræ Cefenæ consistens, in qua ab immemorabili tempore stipendiati sunt decem lectores, ex quibus sex matutinis, & quatuor vespertinis horis Sacros Canones, Leges Civiles, Sacram Theologiam, Philosophiam, Logicam, & Medicinam publice prælegunt, & bo. me. Marcus Aurelius Maraldus dum vixit Brevium Secretorum fel. rec. Urbani VIII., & Innocentii X. Romanorum Pontificum Prædecessorum nostrorum Secretarius aliam prædictis lectionum Sacrorum Canonum, assignato perpetuo honorario, adjunxerit, ac re. me. Julius Papa II. etiam prædecessor noster per suas literas die 24. Junii 1504. expeditas Collegio Juristarum dictæ Civitatis viginti Doctoribus constanti Notarios creandi, & pia. me. Clemens Papa VII. similiter prædecessor noster eidem Collegio duos ad id idoneos quotannis ad gradum doctoratus in utroque Jure, servatis servandis promovendi facultatem, dictus quidem Clemens prædecessor per suas literas die 10. Februarii 1524. emanatas, respective concesserint.

§. 2. Hæcque facultas a Clemente prædecessore concessa ad alios duos, annis singulis doctoratus laurea decorandos a similis rec. Paulo Papa V. prædecessore pariter nostro per suas die 3. Septembris 1610. desuper expeditas literas am-

His Pontifex providet prout in rubrica.

Pœnæ ad verus aliter de novo transeuntes, seu translatos.

Decretum irritans.

Contrarium derogatio.

Fides transumptorum.

XCIII.

Exordium.

Status Generalis Universitatis Cefenæ describitur.

Indulta Juris II. & Clementis VII. Collegio Juristarum dictæ Universitatis. creandi Notarios, & duos idoneos quotannis doctorandi.

Paulus V. hanc facultatem doctorandi extendit ad alios duos.

pliare

Alexan. VIII. omnes supradictas gratias confirmavit.

Paulus III. omnia statuta, & Privilegia d. Collegio concessa confirmavit.

Indultum Pii IV. Collegio Physicorum, & Medicorum d. Civitatis.

Preces Magistri Sancti de Pilastris Subdatarii.

Absolutio a Censuris.

Pontifex omnia supradicta Privilegia auctoritate Apostolica confirmat.

Insuper dictorum Juristarum Collegio indulget, ut quoscumque idoneos valeat doctorare.

Decretum irritans.

pliare, & omnes gratia supradicta a similibus me. Alexandro Papa VII. etiam praedecessore nostro per suas literas die 3. Decembris 1657. emanatas confirmata fuerint, necnon fel. etiam rec. Paulus III. per suas die 30. Decembris 1535. omnia statuta, privilegia, ordinationes, & Decreta praefato Collegio Juristarum concessa, confirmasse, ac Pius IV. Romani Pontifices praedecessores pariter nostri per suas die 23. Julii 1561. respective expeditas literas, Collegio Physicorum, & Medicorum Civitatis praedictae quemcumque peritum, & idoneum in arte Medicinae recipiendi, & hujusmodi Collegio aggregandi facultatem concessisse reperiantur.

§. 3. Ipse Magister Sanctes pro singulari sua erga eandem Civitatem patriam suam pietate, bonique publici studio, privilegia, facultates, gratias, & alia praefata, quo firmiter subsistant, & serventur exactius, Apostolica confirmationis nostrae patrocinio communiti, & ut juris utriusque studiosis, post peractum utriusque facultatis hujusmodi studiorum cursum, debitum honoris praemium rependi valeat, facultatem d. Collegio Juristarum a memoratis Clemente VII., & Paulo V. praedecessoribus, ut praefertur concessam, & ampliatam uberius extendi plurimum desiderat: Nobis propterea humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignamur.

§. 4. Nos igitur ad ea, quae publice utilia, dictaeque Civitati decori fore conspicimus, favorabiliter intendentes, ac praefati Magistri Sancti Subdatarii nostri votis in praemissis peculiari charitate annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium hac vice dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, necnon omnium, & singularum literarum praefatarum tenores, praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, privilegia, facultates, gratias, & alia supra expressa dictae Universitati, seu ejus Collegiis praefata a memoratis Julio, Clemente, Paulo III., Pio IV., Paulo V., & Alexandro praedecessoribus respective concessa, ampliata, & confirmata, ut praefertur, expeditaque desuper illorum literas supradictas auctoritate Apostolica tenore praesentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabili Apostolica firmitatis robur adjicimus.

§. 5. Praeterea praefato Juristarum Collegio, ut non solum quatuor quotannis, sed etiam quoscumque alios, quos nimirum ad id idoneos esse duxerit, praevio rigoroso examine, ac servatis servandis, & quae in dictis Clementis, & Pauli V. praedecessorum literis praescribuntur, ad gradum doctoratus in utroque jure ad instar aliarum Universitatum promovere libere, & licite possit, & valeat, auctoritate, & tenore praefatis concedimus, & indulgemus.

§. 6. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: sicque in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, eorumque Vicelegatos, & alios quoslibet quacumque praesentia, & potestate fungentes, & futuros, sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiri de-

bere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quae in singulis literis praefatis concessa sunt non obstare, caeterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensa.

Datum Romae apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Septembris 1675. Pontificatus nostri Anno sexto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secr. Brevium in lib. Mensis Octobris par. 1. fol. 47.

Indultum ut Puellae Conservatorii sub tit. Divinae Providentiae de Urbe, licet Meretricum, sive Mulierum inhonestarum natae, vel sorores sint, nihilominus a Deputatis Annunciationis B. M. V., aliarumque Archiconfraternitatum, & Societatum Urbis ad Dotes, sive subsidia Dotalia admitti, illaque consequi possint perinde ac si nec Genitrices, nec Sorores tales haberent.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Franciscus Paparettus, quod cum ipse sexaginta tres Puellas in Domum S. Michaelis de Urbe, quam iis, qui sponte veniunt ad fidem assignavimus, congregaverit, illisque ibidem tanquam in Conservatorio sub titulo Divinae Providentiae de necessariis ad Monachatum, vel Matrimonium, juxta earum respective vocationem, sive inclinationem, ex elemosynis, & subsidiis Dotalibus providere satagat, inter eas vero nonnulla reperiantur, quae Meretricum, sive Mulierum inhonestarum natae, vel sorores existunt, & dilecti pariter filii Deputati, sive Administratores, & Officiales Annunciationis Beatae Mariae Virginis, aliarumque Archiconfraternitatum, & Societatum dictae Urbis, qui Dotes sive subsidia Dotalia hujusmodi admittere renuant, causari, ei rei obstare dispositiones Testatorum, & piorum largitorum, qui easdem Dotes, sive subsidia Dotalia praestari ordinarunt, ac Puellas, quae personarum inhonestarum natae, vel sorores essent, ab illis excluderent.

§. 1. Idem Franciscus Puellas praedictas ad Dotes, sive subsidia Dotalia hujusmodi, tametsi jus ad illas, & illa Puellis, quae ex honestis Parentibus ortae sunt, acquisitum esse pretendi posset, admitti posse plurimum desiderat, cum aliunde non suppetat modus, easdem Puellas in Religione, vel Matrimonio honeste collocandi, illarumque periculis occurrendi, ac peccatorum, quibus Divina Majestas offenditur, occasiones praecidendi, atque ita, & Dei honori, & publicae utilitati, atque decori consulendi.

§. 2. Nos propterea humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignamur. Nos igitur ipsius Francisci votis in praemissis quantum cum D. possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque

Contrarium derogatio.

Transumptorum fides.

Dat. 28. Sep. 1675. An. 6.

XCIV.

Exordium.

Subsidia Dotalia ab Archiconfraternitatibus aliisque locis piis, quibus puellis dari nequeant.

Dammum exinde obveniens puellis d. Conservatorii.

Preces.

Absolutio a Censuris.

Eccle-

Omnes huiusmodi pias dispositiones Pontifex pro expressis habet.

Indultum concessum puellis d. Conservatorii.

Mandat hanc gratiam non transire in exemplum.

Decretum irritans.

Derogat contrariis.

Per presentes literas dictum Conservatorium non intendit in aliquo approbare.

Dat. 14. Oct. 1675. An. 6.

Ecclesiasticis Sententiis, Censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, ac tam Testamentorum, quam aliarum dispositionum quorumcumque Testatorum, & piorum Largitorum præfatorum tenores, ac alia quæcumque etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia presentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes:

§. 3. Huiusmodi supplicationibus inclinati, ut Puellæ Conservatorii præfati nunc, & pro tempore existentes licet Meretricum, seu Mulierum inhonestarum nata, vel forores sint, nihilominus a modernis, & pro tempore existentibus Deputatis, sive Administratoribus, & Officialibus, tam Annunciationis Beatæ Mariæ Virginis, quam aliarum quarumvis Archiconfraternitatum, & Societatum Urbis præfate ad Dotes sive subsidia Dotalia prædicta, servatis alias servandis, admitti, illasque seu illa consequi, & obtinere libere, licite, & valide possint, & valeant in omnibus, & per omnia perinde ac si nec Genitricis, nec Sorores Meretricis, sive Mulieres inhonestas haberent, sed ex honestis Parentibus ortæ reperirentur, auctoritate Apostolica tenore presentium concedimus, & indulgemus; ita tamen, ut præfens gratia non transeat in exemplum.

§. 4. Decernentes easdem præfentes literas firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac Puellis prædictis in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & a memoratis Deputatis, sive Administratoribus, & Officialibus, aliisque ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores iudicari, & definituri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 5. Non obstantibus præfatorum Testatorum, & piorum largitorum, etiam ultimis voluntatibus, quas quoad præmissa sufficienter, & expresse commutamus, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Archiconfraternitatum, & Societatum præfatarum, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, Indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores presentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque. Cæterum non intendimus per presentes literas supradictum Conservatorium in aliquo approbare.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Octobris 1675. Pontificatus nostri Anno sexto.

I. G. Slusius.

Regist. in Secr. Brevium in lib. mensis Novembris par. utraque fol. 43

Extensio Indulgentiarum Congregationi Fratrum Discalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum ad favorem Calceatorum ejusdem Ordinis &c.

Vide que notavi in Constit. 41. Redemptoris huius Pontificis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Alias nos Congregationi Fratrum Discalceatorum Ordinis B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, illiusque superioribus Fratribus, & personis, ac Christifidelibus illorum Ecclesias, seu Cappellas pro tempore visitantibus, inter alias nonnullas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac penitentiarum relaxationes auctoritate Apostolica concessimus, seu communicavimus, & alias prout continetur in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis literis, tenoris, qui sequitur videlicet. Redemptoris &c. ut pag. 73.

§. 1. Cum autem sicut dilectus filius Mathias de Cordona Vicarius, & Procurator Generalis totius præfati Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, in Sacra Theologia Magister, Nobis nuper exponi fecit, ipse concessionem, seu communicationem Indulgentiarum huiusmodi ad familiam Calceatam, seu de Observantia ejusdem Ordinis a Nobis extendi plurimum desideret: Nos ipsius Mathiæ Vicarii, & Procurator. Generalis votis in præmissis quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum presentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine Nobis humiliter porrectis inclinati:

§. 2. De memoratorum Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, concessionem, seu communicationem Indulgentiarum, ac peccatorum remissionem, & penitentiarum relaxationem præfate Congregationi Fratrum Discalceatorum Ordinis Beatæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum, illiusque Superioribus, Fratribus, & Personis, ac Christifidelibus illorum Ecclesias, seu Cappellas pro tempore visitantibus a Nobis per literas præinsertas factam, ut præfertur, ad totam familiam Fratrum Calceatorum, seu de Observantia ejusdem Ordinis, illiusque Superiorum, & Fratrum, & Personas, ac Christifideles illorum Ecclesias, seu Cappellas pro tempore visitantes, ad limites præinsertarum literarum, auctoritate præfata tenore presentium extendimus, & ampliamus, salva tamen semper in præmissis auctoritate Congregationis eorumdem Cardinalium.

§. 3. Non obstantibus nostra, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de non concedendis Indulgentiis ad instar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon omnibus, & singulis illis, quæ in literis præinsertis concessimus non obstare, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 4. Cæterum volumus pariter, ut earumdem presentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra adhibeatur, quæ ipsis presentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

XCIV.

Exordium.

Preces Procuratoris Generalis totius Ord. B. Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

Absolutio a Censuris.

Omnes præd. Indulgentias, & Gratiæ Pontifex extendit ad fratres Calceatos B. Mariæ de Mercede, eorumque Ecclesias.

Derogat contrariis.

Transumptorum fides.

Extensio

1675.
Dat. 18. Oct.
1675. An. 6.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 18. Octob. 1675. Pontificatus
nostri Anno Sexto.

I. G. Slufius.

*Registrata in Secretar. Brevium in lib. Mensis
Octobris par. 1. fol. 291.*

XCVI.

Confirmatio, & innovatio Brevis Urbani VIII.
ab Innocentio X. confirmati, quo mandatur
Ordinariis locorum, & Generalibus Ordinum,
ut saltem bis in anno necessitates Sac. Monu-
mentorum Terræ Sanctæ Populo commendari
curent &c.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Salvatoris, & D. Nostri Jesu Christi, qui pro
humani generis redemptione se ipsum exi-
nanavit, factus obediens usque ad mortem, vi-
ces (licet immeriti) gerentes in Terris, inter
multiplices, gravissimasque Apostolicæ servitu-
tis curas, in ea præcipue pastoralis sollicitudi-
nis vigilantia incumbimus, ut tanti, & tam fa-
lubris Mysterii monumenta, quæ in Civitate
Hierusalem, & locis circumvicinis sunt, con-
serventur, & omni qua fieri poterit majori ho-
norificentia recolantur.

§. 1. Cum itaque fel. rec. Urbano PP. VIII.
prædecessori nostro, alias exposito, quod Ec-
clesiæ, & alia loca pia in Civitate Hierusalem,
& aliis locis Terræ Sanctæ existentia fere diruta
erant, & quæ adhuc ibi existebant Monasteria
ære alieno ob impiam Turcarum, Hæreticorum,
& Schismaticorum Tyrannidem, & pro S. Fidei
Catholicæ in eisdem locis conservatione contra-
cto admodum gravata reperiebantur. Idem Ur-
banus prædec. Patriarchis, Archiepiscopis, Episco-
pis, & aliis locorum Ordinariis, necnon omnibus,
& singulis quorumvis Ordinum, & Congrega-
tionum, & Institutorum Regularium Generali-
bus commiserit, & mandaverit, ut ad minus
duobus vicibus quolibet anno, Adventus, &
Quadragesimæ temporibus tam per Verbi Dei
prædicatores in suis sacris Concionibus, quam in
actionibus, & functionibus publicis eorumdem
Sacrorum Monumentorum Populo proponi, &
commendari curarent, & facerent, & alias prout
in ejusdem Urbani prædecessoris literis desuper
in simili forma Brevis die 3. Februar. 1634. ex-
peditis, quarum tenorem præsentibus pro plene,
& sufficienter expresso, & inserto haberi volumus,
uberius continetur.

Literæ Ur-
bani VIII.
referuntur.

Præces.

§. 2. Et sicut pro parte dilecti filii Ludovici
Mimeur Ordinis Fratrum Minorum Sancti Fran-
cisci de Observantia nuncupatorum professoris,
pro Gallia Commissarii Generalis ejusdem Ter-
ræ Sanctæ nobis nuper expositum fuit, ipse
quo præfata Urbani prædecessoris literæ, quæ
a rec. me. Innocentio PP. X. prædecessore pa-
riter nostro confirmatæ fuerunt, exactius obser-
ventur, illas per nos pariter confirmari, & in-
novari desideret: Nos eorumdem Sacrorum Mo-
numentorum conservationi, & manutentioni
consulere volentes de Venerabilium Fratrum
nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis Propa-
gandæ fidei præpositorum consilio, prædictas
Urbani prædecessoris literas Apostolica auctori-
tate tenore præsentium confirmamus pariter, &
approbamus, illasque innovamus, & observari
mandamus.

DD. literas
Urbani VIII.
dicitur ab In-
noc. X. fuisse
confirmatas.

Pontifex
prædicti Ur-
bani VIII. li-
teras inno-
vat. & con-
firmat.

Præcipit Or-
dinaris loco-
rum, ut in re-
latione status
suarum Ecclē-
siarum fa-
cienda refe-

paruisse, contrariis non obstantibus quibuscum-
que.

§. 4. Volumus insuper ut earundem præsen-
tium transumptis, etiam impressis manu alicujus
Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ
in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, ea-
dem prorsus fides, tam in judicio, quam extra
adhibeatur, quæ adhiberetur ipsis præsentibus si
forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 2. Novembris 1675. Ponti-
ficatus nostri Anno sexto.

I. G. Slufius.

*Regist. in Secret. Brevium in lib. mensis Novem-
bris par. utraque fol. 25.*

1675.
rant se præ-
dictis literis
paruisse qui-
buscumque
contrariis
non obstanti-
bus.
Transumptio-
rum fides.

Dat. 2. Nov.
1675. An. 6.

Beatificatio novendecim Servorum Dei Martyrum
Gorcomiensium nuncupatorum.

XCVII.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Sanctorum Martyrum, quos a charitate Christi
non tribulatio, non angustia, non fames,
non nuditas, non periculum, non persecutio,
non gladius separavit, sed fidei, dilectionisque
vigor inter cruciatuum certamina, Agonotheta
Christo adjuvante, victores præstitit, & consum-
mato passionis cursu ad cælestis coronæ glori-
am exivit, agones, & Triumphos in Sancta Dei Ec-
clesia celebrari, ac condignis laudum præconiis,
atque venerationis honoribus decorari decet:
ut qui Sanguinis sui pretio immortalitatem eme-
runt, illustriæque invictæ virtutis suæ exempla
reliquerunt, de nostra sint solliciti, qui de sua
sunt salute securi, & pia potentique apud Imper-
atorem nostrum, qui in fortissimorum pugilum
suorum honoribus honoratur, & cui ipsi in stolis
candidis die, ac nocte serviunt in templo ejus,
intercessione, imbecillitati nostræ inter sæculi
tentationes laboranti cælestis gratiæ munera im-
petrent, quibus, & nos rectum vitæ cursum te-
nere, & propositum nobis æternæ beatitudinis
bravium consequi mereamur.

Exordium.

Vota fide-
lium.

§. 1. In hanc nos curam ex debito pastoralis
officii, quod infirmitati nostræ credit divina
dignatio propensis studiis incumbentes flagitan-
tia id ipsum Christifidelium vota ad exauditionis
gratiam libenter admittimus, sicut ad gloriam
Omnipotentis Dei, ad exaltationem Catholicæ
fidei, spiritualemque fidelium consolationem,
atque ædificationem salubriter in Domino expe-
dire arbitramur.

Resolutio
Congrega-
tionis SS.
Rituum.

§. 2. Cum itaque mature diligenterque dis-
cussi, & propensi fuerint per Congregationem
Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Car-
dinalium Sacris Ritibus præpositorum Processus
de hujus S. Sedis Apostolica licentia confecti su-
per Martyrio, & Causa Martyrii novendecim
Dei Servorum Gorcomiensium nuncupatorum,
undecim quidem Ordinis fratrum Minorum
S. Francisci de Observantia nuncupatorum, vi-
delicet Nicolai Pichi Gorcomiensis Guardiani,
Hieronymi Werdani Vicarii, Theodorici Emdeni
Amersfortii, Nicassii Joannis Hezii, Willehadi
Dani, Godefridi Merzvellani, Antonii Werdani,
Antonii Hornariensis, Francisci Rodii Bru-
xellensis Sacerdotum, & Petri Ascani, ac Cor-
nelii Wicani laicorum, & aliorum octo, nempe
Joannis Sacerdotis Ord. Prædicatorum, & Adua-
ni Becani, & Jacobi Lacopii Aldenardensis am-
borum Ordinis Præmonstratensis, & Joannis Of-
servicani Canonici Regularis Ordinis S. Augu-
stini, ac Leonardi Vechelii Buscoducensis, Ni-
colai Popelii Weldani, Godefridi Dunei Gor-
comiensis, & Andreæ Walteri Sacerdotum, &
Parochorum Sæcularium, qui omnes simul in

odium Catholicæ fidei, Primatus Romanæ Ecclesiæ, & augustissimi Eucharistiæ Sacramenti post atrocissima, & immanissima tormenta Brillæ in Hollandia anno 1572. interfecti palmam Martyrii accepisse asserbantur, ac super signis, prodigiis, ac miraculis, quæ ad manifestandam Mundo finalem eorum perseverantiam a Deo edita, & patrata fuisse dicebantur, factaque demum coram nobis omnium, quæ in hac Causa gesta sunt plena, & distincta relatione, præfata Congregatio Cardinalium, auditis etiam Consul-torum suffragiis, censuit posse quodocumque nobis videretur, ad solemnem eorumdem Dei Servorum Canonizationem tuto deveniri, inter-im vero indulgeri, ut in universo Terrarum Orbe Beati nuncupentur :

Preces.

§. 3. Hinc est, quod nos piis, atque enixis Charissimi in Christo filii nostri Leopoldi Romanorum Regis illustris in Imperatorem Electi, aliorumque Principum, ac diversorum præsertim Belgii Antistitum, necnon Ducatus Brabantia, & Comitatus Flandriæ Ordinum, ac dilectorum filiorum Francisci Mariæ a Cremona Ministri Generalis, & totius Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum, & signanter Ignatii de Broeyer ejusdem Ordinis professoris, & Secretarii Generalis, ac Nationis Germano-Belgica Ordinis hujusmodi in Romana Curia negotiorum gestoris, seu Agentis generalis, hujusque Causæ Procuratoris supplicationibus nobis, & huic S. Sedi super hoc humiliter portectis benigne inclinati :

Pontifex indulget ut Servi Dei Beatorum nomine nuncupentur, & quoad eorum Corpora, & Reliquias disponit prout in rubr.

§. 4. De Memoratorum Cardinalium Consilio, & unanimi assensu, auctoritate Apostolica tenore præsentium indulgemus, ut præfati Servi Dei Nicolaus Pichus, Hieronymus Werdanus, Theodoricus Emdenus, Nicatius Joannes Hezius, Willehadus Danus, Godefredus Mervellanus, Antonius Werdanus, Antonius Hornariensis, Franciscus Rodius, Petrus Ascanus, Cornelius Wicanus, Joannes Adrianus Becanus, Jacobus Lacopius, Joannes Osterwicanus, Leonardus Vecchelius, Nicolaus Poppelius, Godefridus Duneus, & Andreas Walterus in posterum Beatorum nomine nuncupentur, eorumque corpora, & reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in Processionibus circumferenda) exponantur, Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eis quotannis die felicit eorum transitus recitetur Officium, & Missa celebretur de communi plurimorum Martyrum, juxta Rubricas Breviarii, & Missalis Romani.

De eorum Imaginibus, & Officio.

In quibus locis eorum Officium, & Missa ab omnibus celebrari possit.

§. 5. Porro recitationem Officii, & Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus in locis dumtaxat infrascriptis, videlicet in tota Hollandia ab omnibus utriusque sexus Christianis tam Sæcularibus, quam Regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, ac in Ecclesiis tam Fratrum, seu Canonicorum Regularium, quam Monialium omnium Ordinum, quos memorati Servi Dei suo Martyrio illustrarunt, & quantum ad Missas attinet, etiam a Sacerdotibus ad Ecclesias hujusmodi confluentibus.

In dictis locis quando solemnia celebrari possint.

§. 6. Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis, & quoad Indias a die quo eadem literæ illuc pervenerint, inchoando in Ecclesiis Hollandiæ, & Ordinum præfatorum respective solemnia Beatificationis eorumdem Dei Servorum cum Officio, & Missa sub ritu duplici majori die ab Ordinariis respective constituta, & intra sex menses promulganda, postquam tamen in Basilica Principis Apostolorum de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia, quam ad rem diem 24. currentis mensis Novembris assignamus, pariter celebrandi facimus potestatem.

Et quando in Basilica Principis Apostolorum.

Contrarium derogatio.

§. 7. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac Decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Volumus autem, ut earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu Secretarii prædictæ Congregationis Cardinalium subscriptis, & sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis, eadem prorsus fides ab omnibus, & ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 14. Novembris 1675. Pontificatus nostri Anno sexto.

I. G. Slufus,

Reg. in Sec. Brev. in lib. 6. divers. fol. 155.

& 1676. Transumptorum fides.

Dat. 14 Nov. 1675. An. 6.

Avocatio controversiarum inter Episcopum Ampuriensem, & Inquisitorem, seu Inquisitores Regni Sardinia ex causa Processus a d. Episcopo contra Nicolaum Marinum Decanum, & Parochum Collegiæ Ecclesiæ de Templo super delictis prætenis circa materiam Fidei confect.

XCVIII.

VEN. FRATRI ARCHIEPISCOPO TURRITAN.

CLEMENS PAPA X.

Venerabilis Frater Salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecit Venerabilis Frater Episcopus Ampuriensis, & Civitaten. in Regno Sardinia, quod cum dilectus Filius Nicolaus Marinus Decanus, & Parochus actualis Ecclesiæ Collegiæ Oppidi de Tempio Apuriensis. Diocesis, ipsique Episcopo omnino subiectus, delictum publicæ, & scandalosæ inobedientiæ mandatis ejus in actu solemnium Processionis Synodalis perpetravisset, & de eo criminaliter fuisset a Promotore Fiscalis accusatus, sicut, & postea de gravibus sceleribus ad Parochi, quod ipsi incumbit, officium pertinentibus, & propterea dictus Episcopus præfatum Nicolaum Marinum in Oppido Civitate nuncupato Castri Aragonensis d. Diocesis detineret censuris, aliisque pœnis circumligatum.

Episcopus Ampuriensis gravibus delictis relegat Parochum Ecclesiæ Oppidi de Tempio.

§. 1. Dum idem Episcopus causæ cognitioni intendebat, & post duos supra viginti dies ejusmodi relaxationis Mandatis Episcopalibus, & censuris contemptis, ipse Nicolaus Marinus a loco reclusionis discedens, transit ad istam Civitatem Turritanam, sine consensu dicti Episcopi, nec ejus Vicarii in Spiritualibus generalis sub prætextu cujusdam Epistolæ dilecti Filii Inquisitoris adversus hæreticam pravitatem in dicto Regno Sardinia auctoritate Apostolica deputati dictum Nicolaum Parochum ad se ob negotia Inquisitoris (cujus Commissarius appellatur) advocantis.

D. Parochus transit ad Civitatem Turritanam sub prætextu Epistolæ Inquisitoris Regni Sardinia.

§. 2. Quo cognito præfatus Episcopus Ampuriensis Epistola humanissima ad dictum Inquisitorem missa, perbeneque rogavit, ut dictum Nicolaum repeteret, cujus delicta modo nullatenus Fidei materiam, nec suspicionem attingebant. Inquisitores autem ordinariæ Episcopalis Jurisdictionis perturbatores facti, via Judiciali in alienas messes falcem immittunt, comminantes, aggravantesque lamentabili Plebis scandalo censuras Episcopo, ejusque Vicario generali, nisi a cognitione Causæ dicti Nicolai abstineant.

Episcopus rogat Inquisitorem, ut dictum Parochum remitteret prout in rubrica. Inquisitores comminantur censuras Episcopo, ejusque Vicario Generali.

§. 3. Quibus cum pro parte Curia Episcopalis Ampuriensis Juris remediis Notarius occurrisset modeste, Inquisitores prædicti nonnullos homines armatos agmine facto in præfatum Oppidum Castri Aragonensis immiserunt die 2. Mensis Januar. proxime præteriti : quos cum a

Notarius Curia Episcopalis utitur Juris remediis. Inquisitores homines armatos immittunt.

longe

Episcopus tumultum vitavit.

Pontifex causam, & causas inter d. Episcopum, & Inquisitorem, seu Inquisitores pro expressis habet.

Hanc causam, & causas advocat ad se, & S. Sedem Apost.

Committit Archiepiscopo Turritano, ut hanc avocationem Partibus denunciet, eisque inhibeat.

Præceptum faciendum Partibus, & Provisio quoad Parochum.

D. Archiepiscopo opportunas facultates impertit.

Obstantia refert.

longe Cives Castri Aragonensis conspexissent, commoti, armisque muniti, invadere manu hostili tentabant. Ipse autem Episcopus re cognita, Oppidi portas claudi curavit, & suorum sedata multitudine scandala præoccupavit.

§. 4. Quare nos ex commissi Nobis cœlitus pastoralis officii debito scandalis, & perturbationibus, quæ præmissorum occasione oriri possent, mature occurrere, & opportunum jam exortis remedium adhibere cupientes, ac Causæ, seu Causarum, sive controversiarum hujusmodi inter Episcopum Ampuriensem, & Inquisitorem, seu Inquisitores præfatos vertentium statum, & merita, nominaque, & cognomina, ac qualitates Judicum, & Collitigantium seu contententium quorumcumque, & alia qualibet, etiam specificam, & individuum mentionem, & expressionem requirentia, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac exactissime specificatis habentes:

§. 5. De Ven. Fratrum Nostrorum S. R. Eccl. Cardinalium in tota Republica Christiana generalium Inquisitorum adversus hæreticam pravitatem hujusmodi a Sede Apostolica specialiter deputatorum consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione Nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine Causam, seu Causas, sive controversias præfatas, in statu, & terminis, in quibus de præsentibus quomodolibet reperiuntur, cum omnibus, & singulis illarum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis, totoque negotio principali a memoratis Episcopo Ampuriensi, & Inquisitore, seu Inquisitoribus Regni Sardinie, illorumque respective Vicariis, Commissariis, Officialibus, & Ministris, aliisque Judicibus, & Tribunalibus quibuscumque ad Nos, & Sedem Apostolicam præfatum tenore præsentium avocamus.

§. 6. Ac proinde fraternitati tuæ per easdem præsentibus committimus, & mandamus, ut avocationem Causæ, seu Causarum, sive controversiarum hujusmodi a Nobis, ut præfertur, factam eidem Episcopo, & Inquisitori, seu Inquisitoribus, eorumque respective Vicariis, Commissariis, Assessoribus, Consiliariis, Promotoribus, seu Procuratoribus, Fiscalibus, Notariis, Aduariis, cæterisque Officialibus, & Ministris, ac quibusvis aliis, quibus oportuerit, seu expedire judicaveris, auctoritate nostra Apostolica quanto citius notifices, & denuncies; eisque, & eorum cuilibet, ne tam conjunctim, quam divisim in præmissis, vel eorum aliquo directe, vel indirecte, aut alias quomodolibet quidquam innovare, vel attentare audeant quovis modo, seu præsumant, dicta auctoritate districte inhibeas.

§. 7. Ac illis præcipias, & mandes, ut a quibusvis attentatis, seu innovatis hujusmodi humiliter abstinentes, ad Nos, & dictam Sedem recurrant, actaque omnia, & processus hucusque factos, & facien. ad Nos transmittant, dictumque Nicolaum apud Te retineas, donec a suprema Nostra, & ejusdem Sedis æquitate habeatur Justitiæ complementum: Nos enim tibi præfata omnia, & singula alia, quæ in præmissis quomodolibet necessaria, & opportuna faciendi, dicendi, gerendi, mandandi, & exequendi, ac executioni mandari curandi quamcumque necessariam, & opportunam facultatem eadem auctoritate harum serie tribuimus, & impertimur.

§. 8. Non obstantibus præmissis, & Apostolicis, & in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Conciliis editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus, necnon quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, styliis, usibus, & consuetudi-

nibus etiam immemorabilibus; privilegiis quoque indultis, & literis Apostolicis, etiam in favorem S. Officii, & Inquisitorum, etiam generalium, illorumque Officialium, & Ministrorum quorumlibet sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, ac consistorialiter, & alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, ac quantiscumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis.

§. 9. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, ac individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret tenores hujusmodi, formas, causas, & occasiones præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac exactissime, & accuratissime servatis, & specificatis respective habentes illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, & derogatum esse volumus. cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 22. Febr. 1676. Pontificatus nostri Anno Sexto.

I. G. Slufius.

Registr. in Secretaria Brev. in lib. Sexto diversorum fol. 243.

Confirmatio literarum Pauli V., & Decreti Congregationis Episcop., & Regular. quoad Abbatiarum mutationes, & guberniorum pro Congregatione Canonicorum Regular. S. Salvatoris Ord. S. Augustini.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

EXponi Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Ludovicus Coci Abbas Generalis, & Bartholomæus Tafca Procurator Generalis Congregationis Canonicorum Regularium S. Salvatoris Ordinis S. Augustini, quod licet in eadem Congregatione tam Superiores majores, quam Abbates a suis guberniis, & Abbatibus de triennio in triennium mutari, seu transferri consueverint, & dudum sel. rec. Paulus Pap. V. Prædecessor Noster ab usum confirmandi aliquos Abbates in eisdem guberniis, qui tunc introductus erat, per quasdam suas in simili forma Brevis literas die 12. Maji 1607. expeditas sustulerit, ac per eadem literas inter alia statuerit, ut unius Nationis Canonici, qui aliquas ex Prælaturis d. Congregationis obtinissent, ad eandem nisi sexennio, vel saltem triennio, & ex tunc decurso, iterum in eisdem Monasteriis, & locis promoveri non deberent.

§. 1. Nihilominus nonnulli Abbates Congregationis prædictæ in præteritis trienniis dispensationem, sive gratiam confirmationis in eisdem Abbatibus, & guberniis reportarunt, illorumque exemplo quorundam aliorum Abbatum temeritas, & ambitio eo processit, ut ejusmodi gratia confirmationis ad sexennium continuum obtenta non contenti, illam ad novennium extendi procurarent, & (quod pejus est) conquistis favoribus; confirmationem hujusmodi, etiam in primariis ejusdem Congrega-

Eis omnibus latissime derogat.

Dat. 22. Febr. 1676. An. 6.

XCIX.

Consuetudo Congregationis Canonicorum Regularium S. Salvatoris Ord. S. Augustini.

Paulus V. ab usum confirmandi aliquos Abbates in eisdem guberniis cum eisdem guberniis sustulit prout in rubrica.

Dispensationes extortæ contra dd. literas Pauli V.

Extensio dd. Dispensationum.

tionis Abbatibus, quæ ab ejusmodi abusu immunes hæcenus servatæ fuerunt, sibi concedi contendant, non sine evidenti Abbatum Nationalium, ac præsertim meritis præstantium, præjudicio.

Decretum S. Congregationis Episc. & Regul. per Decretum in-junxit Superioribus Generalibus dictæ Congregationis S. Salvatoris, ut in præmissis servetur dispositio dd. literarum Pauli V.

§. 2. Quare Congregatio Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, audito Procuratore Generali præfato, censuit injungendum, prout injunxit Superioribus Generalibus præfatæ Congregationis Canonorum Regularium S. Salvatoris, ut circa præmissa ab iisdem Abbatibus omnino servetur dispositio prænarratarum Pauli Prædecessoris literarum, in quibus inter alia ordinatur, ut Abbates Congregationis Canonorum Regularium hujusmodi ab iisdem Abbatibus per sexennium, vel saltem per triennium vacent.

Preces Abbatibus Generalis, & Procuratoris Generalis d. Congregationis.

§. 3. Cum autem, sicut eadem expositio sub-jungebat prædicti Ludovici Abbas Generalis, & Bartholomæus Procurator Generalis, tam supra dictas Pauli Prædecessoris literas, quam Decretum prædictæ Congregationis Cardinalium super illarum observantia, ut præfertur, die 6. Septembris proxime præteriti emanatum Apostolicæ confirmationis Nostræ patrocínio communiri summopere desiderent: Nos specialem ipsis Ludovico Abbati Generali, & Bartholomæo Procuratori Generali gratiam facere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum serie absolventes, & absolutas fore censentes.

Absolutio à Censuris.

§. 4. Supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, præfatas Pauli prædecessoris literas die 12. Maii 1607., & Decretum super earum observantia a memorata Cardinalium Congregatione die 6. Septembris proxime præteriti respective emanata, ut præfertur, auctoritate Apostolica tenore præsentium approbamus, & confirmamus, illisque inviolabilis Apostolicæ firmitatis robur adjicimus.

Pontifex dd. Pauli V. literas, & Decretum Congregationis Episcoporum & Regul.

§. 5. Decernentes easdem præfatas Literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obrinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere: ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum irritans.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, d. Congregationis Canonorum Regularium, aliisque quibusvis, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis, in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, & insertis habentes, illis alias in suo robore permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogatio.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra adhibeatur, quæ præ-

Fides transumptorum.

sentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 28. Februar. 1676. Pontificatus nostri Anno Sexto.

I. G. Slusius.

Constitutio revocatoria facultatum ingrediendi Monasteria Monialium Almæ Urbis, ac Italiae, & Insularum adjacentium Mulieribus Sæcularibus concessarum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Apostolatus Officium, quod inscrutabilis Divinæ Sapientiæ, atque Clementiæ altitudo humilitati Nostræ, nullo licet meritum nostrorum suffragio, credere dignata est, salubriter exequi, adjuvante Domino fatigentes, religiosæ Sacrarum Virginum, & devotarum Mulierum quæ oblitæ populum suum, & domum patris sui, divinis obsequiis sese sub suavi Religionis jugo manciparunt, tranquillitati consulere jugiter studemus; & illustrior illa portio gregis Christi, sublatis & medio omnibus illis, quæ spiritum in Cælis conversantem distrahere, ac Christi Sponsas a virtutum studiis, pietatisque exercitiis avocare possent, majora in dies decoris atque ornamenti gratiæ spiritualis cœlesti Sponso donante suscipiat incrementa.

Dat. 28 Febr. 1676. An. 6.

C.

Exordium.

§. 1. Cum itaque, sicut Nobis relatum fuit, nonnullæ mulieres Sæculares, quibus pro spirituali earum consolatione licentiæ ingrediendi Monasteria Monialium, tam in Alma Urbe Nostra, quam in Italia, Insulisque illis adjacentibus consistentia Apostolica auctoritate concessæ erant, ejusmodi gratis abutentes, mulierum cujuscumque generis, & conditionis agmina secum in eadem Monasteria ducere, ac Moniales ab orationis, aliorumque piorum operum exercitiis avertere, & a divinorum contemplatione avocare, sanctæque solitudinis spiritum, ac religiosam illarum quietem, atque disciplinam multipliciter perturbare veritæ non fuerint, non sine gravi, tam spirituali, quam etiam temporali ipsorum Monasteriorum, ac Monialium detrimento:

Causa hujus revocationis.

§. 2. Hinc est, quod Nos ejusmodi malorum occasionem penitus recidere cupientes, ac fel. rec. Gregor. XIII., & Pauli V. Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui Gregorius quidem per suam, quæ incipit, *Ubi gratia* &c. anno Incarnationis Dominicæ 1575. Idibus Junii; Paulus vero itidem per suam, cujus initium, *Monialium statui* &c. die 10. Jul. 1612. respective editas Constitutiones similibus incommodis opportuno revocationis licentiarum hujusmodi remedio providerunt, vestigiis inhærentes:

Greg. XIII. & Paulus V. revocarunt licentias datas Mulieribus Sæcularibus ingrediendi Monasteria Monialium.

§. 3. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione Nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine omnes, & singulas licentias, ac facultates ingrediendi Monasteria, Domos, & Loca Monialium in dicta Urbe, ac in tota Italia, atque Insulis Italiae adjacentibus existentia quibusvis etiam Comitibus, Marchionibus, & Ducibus, & aliis quibuscumque status, gradus, & conditionis Mulieribus in hunc usque diem a Romanis Pontificibus Prædecessoribus Nostris, ac etiam a Nobis sub quibuscumque verborum formis, & tenoribus, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque fortioribus, & efficacioribus, ac insolitis clausulis, necnon irritantibus, & aliis decretis ad tempus, vel in perpetuum, seu alias quomodolibet concessas,

Pontifex omnes hujusmodi licentias postea datas in Urbe, & tota Italia, ac Insulis adjacentibus revocat, prout in rubr.

cessas,

cessas, quarum, ac literarum Apostolicarum desuper expeditarum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, presentibus haberi volumus pro expressis, earumdem tenore presentium revocamus, cassamus, & irritamus, ac revocatas, cassatas, & irritas esse decernimus.

§. 4. Inhibentes proinde Mulieribus predictis, quae dd. licentias obtinuerunt, sub excommunicationis latae Sententiae poena, a qua non nisi a Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, praeterquam in mortis articulo constituta absolvi possint, ne Monasteria praedicta praetextu licentiarum huiusmodi ingredi audeant, seu praesumant.

§. 5. Ipsorum vero Monasteriorum Abbatissis, seu Priorissis, ac Superioribus sub eadem, ac privationis suorum Officiorum, quae obtinent, & inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda ipso facto sine alia declaratione incurrendis poenis, ne illas in Monasteria huiusmodi introducere, seu admittere, aut ingredi permittere, vel admittas quoquo modo retinere audeant similiter, vel praesumant.

§. 6. Quocirca dilectis Filiis Nostri, & Apostolicae Sedis Nunciis nunc, & pro tempore existentibus, ac Venerabilibus Fratribus Patriarchis Archiepiscopis, Episcopis, aliisque Locorum Ordinariis, necnon dd. Monasteriorum Praelatis, & Superioribus harum serie praecipimus, & mandamus, ut praesentes Literas publicari, & praemissa omnia observari faciant: Contradictores quolibet, ac praemissis non parentes per praedictas, & alias Sententias, censuras, & poenas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam quatenus opus fuerit auxilio brachii Saecularis.

§. 7. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

§. 8. Quia vero difficile foret has Literas ad omnia loca deferri, volumus ut earum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica Dignitate constitutae munitis, eadem pro suis fides, tam in iudicio, quam extra illud habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 29. Febr. 1676. Pontificatus nostri Anno Sexto.

I. G. Slusius.

Registrata in Secretaria in lib. 6. Brevium divers. fol. 162.

Die 2. Martii 1676. supradictum Breve, seu Constitutio, affixum, & publicatum fuit ad valvas Curiae, & in Aede Campi Florae, ac etiam in aliis locis solitis, & consuetis Urbis per me Alexandrum Albricium Cursorem Apostolicum.

Antonius Canutus Mag. Curs.

CI.

Declaratio circa celebrationem Capitulum Provinciarum Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci Capuccinorum.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Dudum fel. rec. Clementis Papa IX. Praedecessor Noster quaedam Decreta, seu Capitula in Capitulo Generali Fratrum Minorum Sancti Francisci Capuccinorum nuncupatorum facta, & stabilita, & inter alia unum, quo cavebatur, ut Capitula Provincialia, quae annualia erant, in posterum tantum fierent de triennio in triennium, & singulis annis fieret Congregatio intermedia, auctoritate Apostolica confirmavit, & approbavit, & alias, prout in ipsius Clementis Praedecessoris literis desuper in simili forma Brevis die 9. Septembris 1667. expeditis, quarum tenorem praesentibus pro plene, & sufficienter expresso, & inserto haberi volumus, uberius continetur.

§. 1. Verum subinde Nos ad instantiam bonem. Federici, dum vixit S. R. Eccl. Cardinalis Borromaei nuncupati dicti Ordinis apud nos, & S. Sedem Apostolicam Protectoris, praedictas Clementis Praedecessoris literas in nonnullis eorum articulis diversimode moderati sumus, & inter alia dispensavimus, ut Capitula Provincialia huiusmodi fierent secundum exigentiam Provinciarum, super quo posset Minister Generalis ejusdem Ordinis juxta necessitatem concedere facultatem, & quemadmodum dd. literae ordinabant, ut Capitula forent triennialia, in futurum fierent de sequianno in sequiannum, sublati Congregationibus intermediis, & alias prout in literis ejusdem Federici Cardinalis Protectoris desuper die 28. Julii 1671. emanatis dicitur contineri.

§. 2. Cum autem, sicut dilecti Filii Stephanus a Cesena Minister Generalis, & Bonaventura a Recineto Procurator Generalis Ordinis praefati Nobis nuper exponi fecerunt, licet ipse Stephanus Minister Generalis vigore moderationis, seu dispensationis a Nobis, sicut praemittitur, concessa abinde procuraverit, ut communiter omnes Provinciae ejusdem Ordinis Capitula sesquiannalia, sublati Congregationibus intermediis celebrarent, quippe qui id bono communi magis expedire cognoverit, nihilominus post obitum memorati Federici Cardinalis, & Protectoris a nonnullis super intellectu verborum, quibus dicta moderatio, sive dispensatio vulgari italico idiomate concepta fuit, mota fuerit aliqua difficultas: An scilicet Ministri Provinciales Capitula triennialia cum Congregationibus intermediis retinere possint? An vero post ejusmodi moderationem fuerit, & sit absolute necessaria licentia Ministri Generalis ad retinenda in Provinciis Capitula triennialia, & Congregationes intermedias huiusmodi? Ac utrum Minister Generalis in vim moderationis, sive dispensationis huiusmodi potuerit, & possit adstringere Provincias ad Capitula de sesquiennio, in sesquiennium, sublati Congregationibus intermediis, celebranda, prout communi ipsarum Provinciarum bono magis expedire iudicaverit.

§. 3. Nobis propterea Stephanus Minister Generalis, & Bonaventura Procurator Generalis praefati humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere de Benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur pro peculiari nostro in Ordinem praedictum paternae charitatis affectu, omnem in praemissis dubietatem, ne exinde religiosa tranquillitas perturbetur, tollere, dictorumque Stephani Ministri Generalis, & Bonaventurae Procuratoris Generalis votis favorabiliter annuere volentes, & eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis Sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dimittaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati.

§. 4. Auctoritate Apostolica tenore praesentium declaramus, mentis, & intentionis nostrae fuisse, & esse, per moderationem, seu dispensationem supra expressam, quam iustis ex causis animum nostrum moventibus pro communis totius Ordinis praedicti bono concessimus, Ministro

Pontifex dictum Decretum est moderatum, prout in rubric.

Dubia exorta super intellectu d. Moderationis.

Preces Generalis, & Procuratoris Generalis dicti Ordinis.

Absolutio a Censuris.

Declaratio d. Decreti.

Alia similis Declaratio.

Poenae adversus Mulieres contravenientes.

Adversus Abbatissas, seu Priorissas, ac Superiores.

Publicatio demandatur, prout in rubrica.

Contrariis derogat.

Transumptorum fides.

Dat. 29. Febr. 1676. An. 6.

Publicatio presentium literarum.

Clemens IX. confirmat Decretum Capituli Generalis Fratrum Capuccinorum Sancti Francisci.

Generali ejusdem Ordinis concedere facultatem ordinandi Capitula sesquiannalia, sublatis Congregationibus intermediis, secundum exigentiam Provinciarum. Talem autem exigentiam debuisse, & debere determinari ab eodem Ministro Generali, non autem a Provinciis. Ac ipsum Ministrum Generalem potuisse, & posse cogere easdem Provincias ad Capitula Provincialia de sesquianno in sesquiannum, sublatis Congregationibus intermediis, celebranda, prout secundum datam sibi a Dño prudentiam, ad conservandum, promovendumque in ipsis Provinciis regularis observantiæ rigorem, tollendosque, si qui irrepererat abusus, expedire in Dño judicaverit.

Decretum irritans.

§. 5. Decernentes easdem præsentibus literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis derogato.

§. 6. Non obstantibus præmissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit d. Ordinis, ejusque Provinciarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; Privilegiis quoque, Indultis, & Literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Fides transumptorum.

§. 7. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio, & extra illud habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Dat. 30. Martii 1676. Anno 6.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 30. Martii 1676. Pontificatus nostri Anno Sexto.

I. G. Slufius.

Reg. in Sec. in lib. Brevium Mensis Aprilis part. utraque fol. 46.

CII.

Indulgentia plenaria perpetua pro visitantibus aliquam ex Ecclesiis tam Monachorum, quam Monialium Congregationis Vallis Umbrosæ die festo S. Joannis Gualberti Abbatis Fundatoris dictæ Congregationis.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Cælestium munerum Thesauros, quorum Dispensatores esse nos voluit Altissimus, cum ad Christianæ pietatis incrementum, & animarum Christianorum salutem profuturos speramus, libenter elargimur.

§. 1. Supplicationibus itaque dilecti filii moderni Abbatis Generalis Congregationis Monachorum Vallis Umbrosæ Ordinis Sancti Benedicti nomine nobis humiliter porrectis inclinati, ac de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus auctoritate consili omnibus utriusque sexus Christi-

delibus vere penitentibus, & confessis, ac Sacra Communionem refectis, qui aliquam ex Ecclesiis tam Monachorum, quam Monialium Congregationis hujusmodi hæcenus erectis, & in posterum quocumque erigendis, ac ubicumque locorum existentium die festo S. Joannis Gualberti Abbatis, & Fundatoris Congregationis prædictæ a primis Vesperis usque ad occasum solis festi hujusmodi singulis annis devote visitaverint, & ibi pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, piis ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino concedimus, Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituris.

§. 2. Volumus autem, ut præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 17. Aprilis 1676. Pontificatus nostri Anno Sexto.

I. G. Slufius.

Reg. in Secretaria Brevium in lib. 6. diversorum fol. 549.

Declaratio, quod Conventus Jesu, & Mariæ de Urbe Congregationis Italiæ Fratrum Eremitarum Ordinis S. Augustini Excalceatorum sit Conventus Generalis, & Studii Generalis &c.

CIII.

CLEMENS PAPA X.

Ad futuram rei memoriam.

Solicitude Pastoralis Officii, quo Catholica Ecclesiæ regimini Divina dispositione præsidemus, Nos admonet, ut paternam Religiosorum Congregationum in Ecclesia Dei pie, sancteque institutarum, uberesque bonorum operum fructus adjuvante Domino proferre jugiter fatigentium curam gerentes, illarum decori, & commodis, ac præsertim Sacrarum, eisque æmulantium bonorum literarum Studiis in eis ad Dei gloriam, & Religionis incrementum promovendis, quantum Nobis ex alto conceditur, providere studeamus.

Exordium.

§. 1. Exponi siquidem Nobis nuper fecerunt dilecti Filii Vicarius Generalis, & Gremiales Dilectorum Congregationis Italiæ Fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Excalceatorum nuncupatorum, quod licet Conventus olim S. Antonii, nunc Jesu, & Mariæ nuncupatus de Urbe dictæ Congregationis, alias a tunc existentibus Superioribus ex contributione Provinciarum tunc existentium ipsius Congregationis acquisitus, & fundatus fuerit, ad hoc ut in eo Studium Generale ad communem utilitatem erigeretur, in eoque subinde Collegium erectum, & multorum annorum spatio sustentatum, literarum Studiis extime floruerit, ac ut idem Conventus Religiosis literarum scientia conspicuis abundaret, & unaquæque Provincia unum Religiosum, qui ibidem perfectioni studere, seque ad exercitium cujuscumque muneris in obsequium dictæ Congregationis obeundi habitum reddere deberet illuc mitteret an. 1618. a Capitulo Generali declaratum fuerit, quod d. Conventus habeatur dignior omnibus Conventibus, & Prior illius ubique omnes Priores præcederet, præter Priorem localem; Quinimo Capitulum Generale ejusdem Congregationis anno 1628. celebratum insuper declaraverit, prædictum

Expositio facti.

Declaratio Capituli Generalis anno 1618.

Alia Declaratio d. Capituli Generalis anno 1628.

Conventum

Cardin. Protec-
tor d. declaratio-
nes revocari
curavit.

Subinde ex-
perientia
monstravit
expedire, ut
præd. Con-
ventus in pri-
stinum sta-
tum restituat-
ur.

Preces Vica-
rii Generalis,
& Gremia-
lium Diffini-
torii.

Absolutio à
Censuris.

Pontifex de-
clarat, & ita-
luit d. Con-
ventum Jesu,
& Mariæ de
Urbe esse
Conventum
Generalem,
& Studii Ge-
neralis.

Mandat, ut
Prior d. Con-
ventus ex
qualibet Pro-
vincia d. Co-
gregationis
assumatur.

Quod idem
Prior cum
suo Discreto
vocem habe-
at in Capitu-
lo Gene-
rali.

Quod una-
quaque Pro-
vincia duos
studiosos ad
d. Conventum
mittere
debeat.

D. Studium
Generale pec-
uliariter
committit
Protectioni
Cardinalis
Protektoris
ejusdem Or-
dinis.

Decretum
irritans.

Contrario-
rum derogatio.

Conventum esse Conventum Generalem, itaut in eo existerent de Familia Fratres ex unaquaque Provincia, ad dispositionem Vicarii Generalis, atque ita diu servatum fuerit. Nihilominus postmodum bo. me. Jo. Baptista S. R. E. Cardinalis Pallottus nuncupatus; Ordinis præfati tunc temporis apud Sedem Apostolicam Protec- tor, declarationes prædictas propter particu- lares considerationes revocari, & annullari curavit.

§. 2. Cum autem sicut eadem expositio sub- jungebat, dicti Exponentes experientia com- pertum habeant ad gloriam Omnipotentis Dei, ac communem dictæ Congregationis utilitatem; & unionem, Nationumque pacem expedire, ut Conventus prædictus in pristinum statum resti- tuatur, quo etiam Sanctorum Augustini, & Thomæ Aquinatis doctrina, quam Fratres Con- gregationis præfate, ex præscripto suarum Con- stitutionum sequi debent, ibidem facilius valeat promoveri: Nobis propterea humiliter suppli- cari fecerunt, ut in præmissis opportune provi- dere, & ut infra indulgere de benignitate Apo- stolica dignaremur.

§. 3. Nos igitur ipsorum Exponentium votis hac in re quantum cum Domino possumus fa- vorabiliter annuere volentes, & eorum singula- res personas a quibusvis excommunicationis, sus- pensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis, seu- tentiis, censuris, & penis a jure, vel ab ho- mine, quavis occasione, vel causa latis, si qui- bus quomodolibet innodata existunt, ad effec- tum præsentium dumtaxat consequendum hæ- rum serie absolventes, & absolutas fore censen- tes, hujusmodi supplicationibus inclinati, me- moratum Conventum Jesu, & Mariæ de Urbe dictæ Congregationis Conventum Generalem, & Studii Generalis juxta usum, & praxim tem- porum præteritorum esse, & deinceps fore au- thoritate Apostolica tenore præsentium decerni- mus, statuimus, & declaramus.

§. 4. Volentes, ut Prior ipsius Conventus ex qualibet Provincia ejusdem Congregationis, & quatenus fieri poterit, per turnum assumatur, ad hoc, ut dignior, & magis conspicuus eliga- tur; Ipse autem Prior cum suo Discreto, quem Capitulum dicti Conventus eliget, vocem non in Congregatione Provinciali, sed in Capitulo Generali Congregationis præfate habeat, & ad eundem Conventum unaquaque Provincia ip- sius Congregationis mittere debeat unum, vel duos Studiosos ex magis idoneis a Vicario Generali cum consilio Diffinitorii respective illius Provincie, ac Superioris Provincialis eligen- dos.

§. 5. Porro Studium Generale hujusmodi pro- tectioni dilecti Filii Nostri Palatii Basilicæ San- ctorum XII. Apostolorum S. R. E. Presbyteri Car- dinalis de Alteriis nuncupati dicti Ordinis mo- derni, & pro tempore existentis apud Nos, & Sedem Apostolicam Protec- toris peculiariter committimus, & demandamus.

§. 6. Decernentes pariter easdem præsentis Literas semper firmas, & efficaces existere, & fore, suoque plenarios, & integros effectus for- tiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quoadcumque spectabit in omnibus & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respec- tive inviolabiliter observari. Sicque in præmis- sis per quoscumque Judices Ordinarios, & De- legatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Au- ditores judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§. 7. Non obstantibus præmissis, ac Constitu- tionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec- non quatenus opus sit Ordinis, & Congrega- tionis, ac Provincialium, & Conventus præfa-

torum, etiam juramento, confirmatione Apo- stolica; aut quavis firmitate alia roboratis statu- tis, & consuetudinibus, Privilegiis quoque, In- dultis, & literis Apostolicis in contrarium præ- missorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis: Quibus omnibus, & singulis il- lorum tenores præsentibus pro plene, & suffi- cienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanuris ad præmissorum ef- fectum hac vice dumtaxat specialiter & expre- se derogamus, cæterisque contrariis quibus- cumque.

§. 8. Volumus autem, ut earumdem præsen- tium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici sub- scriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica digni- tate constitutæ munitis, eadem prorsus fides ad- habeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 27. Aprilis 1676. Pontifi- catus nostri Anno Sexto.

I. G. Slufius.

Registr. in Secret. Brevium in Lib. Mensis Apri-
lis par. utraque fol. 147.

Confirmatio Constitutionum Congregationis His-
paniæ Fratrum Discalceatorum Ordinis Sancti-
ssimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Hanc Congregationem erexit Clemens VIII. Constit.
Ad militantes Ecclesiæ, quam dein approba-
vit, duoque Vota præter alia ab istis Discalcea-
tis emitti jussit Paul. V. Constit. Quæ pax, ac
ipsos denique a jurisdictione, superioritate, &
obedientia Ministri Generalis Fratrum Calceato-
rum ejusdem Ordinis exemit Urb. VIII. Constit.
Ex quo regimen.

CLEMENS PAPA X.

Ad perpetuam rei memoriam.

Inscrutabili divinæ providentiæ arcano ad Pal- toralis dignitatis fastigium, meritis licet im- paribus evecti, illa, quæ feliciter gubernandis, ac salubriter dirigendis Congregationibus Religio- sorum Virorum leve Christi jugum sub arctioris disciplinæ observantiâ laudabiliter portantium, ac propriæ, alienæque non spirituali tantum, sed etiam corporali saluti studiosa charitate jugiter incumbentium, in Ecclesia Dei pie, sancteque institutis provide prudenterque disposita, atque ordinata esse noscuntur, ut firma semper, at- que illibata persistant, Apostolici muniminis præ- sidio, cum id a nobis petitur, libenter roboramus, sicut ad Sanctissimæ, & individua Trinitatis gloriam, Religionis incrementum, & feli- cem progressum, ac animarum salutem in Do- mino expedire arbitramur.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Didacus a Jesu Procurator Genera- lis Congregationis Hispaniæ Fratrum Discalceato- rum Ordinis SSmæ Trinitatis Redemptionis Cap- tivorum, quod Fratres dictæ Congregationis in suis Capitulis Generalibus aliquas Constitutiones pro felici, prosperoque ipsius Congregationis Re- gimine, & gubernio fecerunt, quas etiam nuper Diffinitorium generale ejusdem Congregationis revidit, auxit, & correxit, ac ad hanc Sanctam Sedem transmitti curavit, ut nostro, & ejusdem Sedis patrocinio munirentur.

§. 2. Nos vero easdem Constitutiones nobis exhibitas nonnullis Romanæ Curie Prælati, quo- rum fides, ac prudentia, & Sacrorum Canonum

Fides tran-
sumptorum.

Dat. 27. Apr.
1676. An. 6.

CIV.

Exordium.

Narrativa
Procuratoris
Generalis
Congreg.
Hispaniæ
Fr. SS. Trini-
tatis Redem-
ptionis Cap-
tivorum.

Pontifex has
Constitutio-
nes committit
examine

nonnullorum
Prælatorum.Resolutio dd.
Prælatorum.

peritia nobis perspecta est, discutiendas commissimus, qui mandatis nostris prompto obsequio morem gerentes, illas mature, diligenterque examinarunt, & nonnullis sublati, nonnullis adjectis, aliisque ubi opus fuerit correctis, & emendatis, Constitutiones ipsas in unum volumen redigi curarunt, tenoris, qui sequitur, videlicet.

Constitutiones Generales Fratrum Discalceatorum Congregationis Hispaniæ Ordinis Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Regule Cap. primum Fratres Discalceati Ordinis Sanctissimæ Trinitatis.

CAPUT I.

De tribus votis essentialibus, Obedientiæ, Castitatis, & Paupertatis, ac de quarto non ambiendi.

§. 1. De Voto Obedientiæ.

Quoniam obedientiæ tanquam basi fundamentali omnis Regularium Ordinum gubernatio innititur, intelligent fratres nostræ Congregationis primum humilitatis gradum esse obedientiam sine mora; tunc enim ipsa Obedientia acceptabilis erit Deo, & dulcis hominibus, si quod jubetur, non trepide, non tarde, non tepide aut cum murmure, vel cum responsione nolentis efficiatur, quia obedientia, quæ majoribus præbetur, Deo exhibetur. Ipse enim dicit, *qui vos audit me audit*, & cum bono animo a Fratribus præberi oportet, *quia hilarem datorem diligit Deus*; nam si cum malo animo obedit subditus, & non solum ore, verum etiam in corde si murmuraverit, etsi impleat iussionem, tamen acceptum jam non erit Deo, qui cor respicit murmurantis, & pro tali facto nullam consequitur gratiam, imo pœnam murmurantium incurrit, si non cum satisfactione emendaverit.

2. Cæterum volumus, & declaramus, ut Constitutiones nostræ non obligent nos ad culpam lethalem, aut venialem, sed ad pœnam, nisi propter præceptum, vel contemptum.

3. Præceptum autem nullum intelligi volumus, & declaramus, nisi quod spectat ad tria Vota essentialia, & quartum non ambiendi in Clericis, & non transeundi ad Statum Clericalem, & Sacros Ordines in Laicis, vel quod in his Constitutionibus, aut a Superioribus præcipitur sub pœna excommunicationis, vel in virtute Sanctæ Obedientiæ: transgressionem vero, vel omissionem aliorum, secluso contemptu, nolumus obligare, nisi ad pœnam impositam, vel a Superioribus pro eorum prudenti arbitrio imponendam.

4. Quod si aliquis (quod Deus avertat) quoad reverentiam Superiori debitam in re gravi deliquerit, ceteri Religiosi diligenter sub pœna gravis culpæ curent, ut Reus severe puniatur, nullaque culpa irreverentiæ erga Superiorem, quantumvis levis impunita maneat.

5. Si aliquis Religiosus coram Superiore alicui præcepto non obedierit, vel suam inobedientiam mordicus, & pertinaciter defenderit, continuo incarceretur tanquam contumax, & rebellis, & voce activa, & loco privatus sit pro tempore culpæ proportionato ad arbitrium Prælati; & eadem pœna mulctentur, qui contra Superiores insurrexerint istorum Officia usurpantes, vel eorum executionem impediennes.

6. Religiosi nihil omnino agant sine licentia Superioris; præsertim absque illa, cum extraneis non loquantur, nec scribant, neque recipiant literas, quin prius illas manifestent Superiori, qui eas legat, & curet ne scribantur, nec recipiantur, quæ convenientes non fuerint; poterunt tamen sine licentia ad suos Prælatos,

Superiores, Diffinitores scribere, & eorum literas accipere.

7. Si subditus aliquis aperuerit, vel non tradiderit Literas Patris Generalis, Diffinitorum Generalium, vel suorum Ministrorum Provincialium, vel Conventualium, vel illas, quæ ad ipsos mittuntur, sit incarceratus, & voce, ac loco privatus pro tempore culpæ proportionato; si vero Delinquens Prælati fuerit, sit suspensus a suo Officio per quatuor menses; quod si aliquis inferior aperuerit, vel non tradiderit literas, quas quilibet Religiosus alteri mittit, puniatur pœna culpæ gravis, & eadem pœna mulctetur etiam quilibet Prælati, qui literas sibi non subditorum aperuerit.

§. 2. De Voto Castitatis.

1. Si aliquis Religiosus, (quod Deus avertat) contra Castitatem deliquerit, & de eo convictus fuerit, incarceretur per sex menses, jejuret, & flagelletur arbitrio Superioris, attentata gravitate delicti, & per spatium unius anni privatus sit officio, voce, & loco. Quod si delictum publicum fuerit apud Sæculares, disciplina conventuali flagelletur, ac per integrum annum in carcere sit, & voce, ac loco per triennium careat; si autem in simile peccatum relabatur, prædicta pœna duplicetur.

2. Quoniam autem de huiusmodi delictis plena probatio raro fieri valet, præcipimus Prælati, ut Religioso de ipsis diffamato, nisi famam suam prius ita purgaverit, ut nullum sinistra de se opinioni locum reliquere videatur (quod quidem pro timorata eorum conscientia, atque prudentia judicabunt) honores denegent, & gratias, quæ aliis concedi solent videlicet Officia, studia, Ordines, Lecturas, facultatem concionandi, & confessiones audiendi, & a Conventu exeundi &c. Patrumque Provincialium, ac Ministrorum conscientias oneramus, ut specialem curam similium Religiosorum habeant.

§. 3. De Voto Paupertatis.

1. Ad Paupertatis Votum spectat, nihil tanquam proprium, aut etiam nomine Conventus possidere, vel tenere: quare qui secus fecerit, vel aliquid custodiendo intra, vel extra Domum, Prælatum celaverit, tanquam gravissime delinquens, pœna proprietarii, ac aliis ad arbitrium Superiorum puniatur. Poterunt tamen Religiosi uti rebus necessariis sibi a Religione, medio Superiore impertitis, quas etiam nullus, quamvis sit Prælati extra Conventum referret sub eadem proprietarii pœna. Quod si aliquis inventus fuerit habere pecunias sine licentia, etiam si illas habeat ad emendum aliquid sibi commissum, vel ad faciendam aliquam restitutionem, vel per modum Depositi, sive alio quovis prætextu, pœna gravi afficiatur.

2. Quilibet Religiosus poterit in Cella habere mensam parcam, & scabellum ex pino, ac Imaginem Crucifixi, & Beatæ Virginis Mariæ in pariete depictam, seu in papyro, absque tamen aliqua illuminatione, nec auro, argento, bombyce, & similibus aliquis utatur, etiam si sit in parva quantitate, & in ornatum Reliquiarum, sive Imaginum, dum autem, ex rebus sibi ad usum concessis aliqua non utatur, eam reponat in Officina Communi, ad quam pertinet, & nullus unquam utatur verbis istis: *Meum, tuum &c.*

3. Omnia quæ, & quocumque titulo obvenierint Religioso, sive in communi, sive in particulari, tradantur statim Prælati, ut de illis disponat tanquam de bonis propriis Communitatis & in Officina communi reponantur.

4. Pecunia semper sit in Arca, quæ tres habeat distinctas claves, nec superior illam habere, nec expendere, nec licentiam alicui Religioso dare poterit, ut illam habeat, vel expendat,

quin prius in dictam Arcam fuerit intromissa; ab illa autem educetur, ut ab Officialibus Conventus rependatur cum expressa Prælati licentia.

5. Nullus Religiosus habeat clavem Cellæ, Arcæ, Capsulæ, vel alterius similis rei, excepto Patre Generali, & eius Secretario; Patres vero Diffinitores generales, Provinciales, Redemptores, & Procuratores Generales ad custodienda scripta, & suorum Officiorum sigilla poterunt habere clavem alicujus Capsulæ, seu scrinii. Patres quoque Ministri Conventuales clavem habere poterunt capsulæ sub mensa Cellæ, cujus altitudo digitorum quatuor, longitudo vero duorum sit palmorum, ac etiam habeant Claves Magistras pro Clausura, Religiosi item Officiales habebunt Claves suarum Officinarum. Et etiam Architecti, Fabrilignarii, ac Cæmentarii habere poterunt Clavem alicujus Officinæ, vel Arcæ ad custodienda Instrumenta suorum Officiorum. Officinæ tamen sint extra Dormitorium, nec in eis habitent, nec dormiant Officiales, aliæ Religiosi. Prædictæ autem Claves omnium Officinarum sint duplicatæ, & alteram ex eis habeat Minister, qui aliquoties Officinas visitabit, & ab eis amovebit, quæ vel ad munera prædictorum Officialium, vel ad usum Religiosorum necessaria non fuerint.

6. Diffinitorium generale in necessario concedere poterit alicui Religioso Clavem alicujus Arcæ, vel Capsulæ, necnon prævia informatione PP. Ministrorum Lectorum, & Prædicatoribus manticas cum serulis, in quibus Conciones, & alia scripta custodiant.

7. Patres Ministri de trimestre in trimestre visitent manticas Lectorum, & Prædicatorum in ipsorum præsentia sub pœna suspensionis pro tempore ad arbitrium PP. Provincialium. Similiter sub pœna suspensionis per quindecim dies bis saltem in anno visitabunt Cellas, scripta, habitus, cæteraque alia, quæ Religiosi ad usum habuerint suum, superfluaque, & inutilia auferent quamvis illa habeant cum Prælati Superioris licentia, & de necessariis absque mora providebunt Fratribus indigentibus. Ad hanc autem visitationem exequendam præcepto imposto Subditos obligabunt, ut omnia absque aliqua exceptione patefaciant.

8. In Conventibus, & Collegiis nostris permittimus in solemnioribus festis, & funeribus personarum gravium usum Dalmaticarum pro Diaconis, & Subdiaconis, necnon Collarium pro Acolythis, nequam vero manicatum in Crucibus Processionalibus, nec in inferioribus partibus Albarum, & Rochetorum ornatum, qui apud Hispanos dicitur *Faldon*.

§. 4. De Voto non ambiendi.

1. Omnes nostri Religiosi ad Chorum deputati, tempore suæ professionis immediate post tria vota essentialia, quartum emittant, non prætendendi in nostra Religione Officia, & Prælaturas, videlicet Ministri Generalis, Diffinitoris Generalis, Magistri Provincialis, & Conventualis, Visitatoris, Præsidentis, necnon Socii in Capitulo Generali, & Procuratoris Generalis Romanæ Curie, vel Regiæ; similiter non prætendendi, neque admittendi ad aliquam Prælationem extra nostram Religionem, juxta formam dispositam a felic. record. Paulo Papa VI, si quis autem inventus fuerit prætendisse aliquam Prælationem, seu Officiam ex prædictis incarceration per mensem, & officio, voce, & loco per triennium privatus sit.

2. Præterea omnes fratres laici in sua professione immediate per tria vota essentialia quartum emittant de non transendo ad statum clericalem, & Ordines Sacros, & de non prætendendo directe, vel indirecte dictum transitum juxta

Brevi fel. rec. Alexandri VII. Qui verò secus fecerit, ad arbitrium Provincialis graviter multetur.

REGULÆ CAPUT SECUNDUM.

Omnes res undequaque licite veniant &c.

CAPUT PRIMUM.

De Redemptione Captivorum.

§. 1. *De Ratione, & Cura, qua separandum, & custodiendum est, quod pertinet ad Redemptionem Captivorum.*

1. Præcipimus stricte omnibus Prælati nostræ Religionis, ut omni cura adimpleant obligationem, quam habent separandi pro Redemptione Captivorum tertiam partem omnium rerum, quæ juxta Sanctam Regulam nostram separari debet, & oneramus conscientias Patrum Visitatorum, ut invigilent hujus legis observantiæ.

2. Separatio ista in quolibet Conventu, & Collegio per Ministrum, seu Præsidentem, & Consiliarios fiat statim, ac receptum fuerit quodlibet genus fructuum, aliarumve rerum, & separatim conservetur in propria specie quod ad redemptionem pertinnerit, & in Libro Redemptionis scribatur. Et post quamlibet Visitacionem dictus Minister, seu Præses mittat Redemptori suæ Provinciæ declarationem ab ipso, & Consiliariis subscriptam omnium rerum, quæ secundum hanc Constitutionem pertinent ad Redemptionem.

3. Quotiescumque determinate pro Redemptione Captivorum recepta fuerit aliqua considerabilis, seu magni momenti quantitas, cujuscumque generis sit, similis fiat declaratio a prædictis tribus subscripta, & Redemptori quamprimum mittatur. De parvis autem quantitibus pro Redemptione determinate receptis, hæc fiet declaratio post quamlibet visitationem, & tunc Redemptori mittetur. Patres vero Redemptores Librum habeant, in quo distincte scribant omnia, quæ ex prædictis declarationibus consisterit spectare ad redemptionem in omnibus Conventibus, & Collegiis unusquisque videlicet pro sua Provincia.

4. Nullus Minister, seu Præses etiam cum Consiliariis audeat titulo aliquo, sive prætextu vendere, & alienare dictas species, sive ex separatis pro tertia parte juxta tenorem Regulæ, sive ex datis determinate ad Redemptionem, sine licentia Provincialis, quem tam ipse, quam Consiliarii monere teneantur tempore apto de periculo, quod potest esse in conservatione rerum, vel fructuum in propria specie, ut de illis disponat in majorem Redemptionis utilitatem.

5. Insuper integra pars tertia separetur pro Redemptione Captivorum ex mobilibus hereditatis, & bonorum à Parentibus relictorum. Similiter etiam separabitur, deductis expensis in cultura, ex fructibus, & proventibus possessionum provenientibus ex bonis, sive ratione Legitimæ, sive hereditatis, sive donationis acquisitis. Quando autem Diffinitorium Generale, vel Conventus aliquis, seu Collegium cessionem fecerit alicujus Legitimæ, ad quam Jus habet, numquam cedat partem Legitimæ illius ad Redemptionem spectantem.

6. Præcipimus omnibus Superioribus, ut in Conventibus, seu Collegiis, in quibus non fuerit designata hæc particularis Arcæ pro custodienda pecunia pertinente ad Redemptionem Captivorum, illa reponatur, & custodiatur in Arca trium Clavium communi Conventu, vel Collegii in loco tamen ejus separato.

7. In qualibet Provincia unus sit Conventus, seu Collegium per Capitulum generale af-

signatum,

signatum, in quo erit particularis Arca trium Clavium, deserviens dumtaxat pro custodiendis pertinentibus ad Redemptionem. Quæ & erit communis pro pecuniis totius Provinciae. Ex dictis autem clavibus, altera sit apud Ministrum, altera apud Redemptorem illius Provinciae, vel ad ejus defectum apud Procuratorem ejus Conventus, seu Collegii, & altera apud Consiliarium antiquiorem. Quod si in aliquo Conventu, vel Collegio evenerit, quod sit Arca particularis pro custodiendis tantum pecuniis ad Redemptionem pertinentibus, illius claves habeant prædicti Minister, Consiliarius antiquior, & Procurator Conventus, vel Collegii; nunquam autem præfata Arca aperiatur sine assistentia trium Clavicularum, qui distincte, ac perspicue scribant omnia, quæ recipiuntur & in negotiis Redemptionis expenduntur.

8. Redemptores Captivorum bis quotannis P. Generali rationem reddant in scriptis omnium ingressuum, expensarum, Causarum, Litium &c. pertinentium ad bona Redemptionis.

9. Superior, & Consilium cuiusvis Conventus, & Collegii ad finem singulorum mensium confertant, & summam conficiant omnium quantitatum ad Redemptionem pertinentium, tam ex separatim pro tertia parte, quam ex donatis determinate ad ipsam Redemptionem, & in Libro ejusdem Redemptionis illa scribant, ac propriis nominibus subscribant.

10. Ad hoc, ut pecunia Captivorum integra, & in fideli, ac secunda custodia perseveret, mandamus in virtute Sanctæ Obedientiæ, omnibus Religiosis, tam Prælati, quam Subditis, & unicuique in singulari, ne extrahant, nec expendant (quantumvis sit ratione mutui, vel commodati, alioque titulo non spectante ad Redemptionem) aliquid pertinens ad ipsam Redemptionem Captivorum sine licentia in scriptis Diffinitorii Generalis. Superior autem, qui Constitutioni isti contraverit, suo Officio sit privatus, & quilibet alius Religiosus voce, & loco per triennium.

11. Insuper præcipimus, quod quilibet Prælati expendens, vel in toto, vel in parte res in specie propria vini, tritici, hordei, & similes jam destinatas, & separatas pro Captivis, suspensus sit a suo Officio per mensem unum, vel amplius juxta qualitatem culpæ: Et Visitator curet, ut absque mora reintegretur, & restituatur, quod expensum, vel alienatum fuisse consiterit.

12. Patres Provinciales, seu Visitatores in suis visitationibus colligant ex Arcibus Captivorum, quod pro ipsorum redemptione inveniunt separatim juxta rationem in Libro Conventus seu Collegii factam, & schedulam extractæ, & receptæ pecuniæ suis nominibus subscriptam relinquunt; quod idem fiat quando Redemptor, vel alius Religiosus de consensu, & dispositione dicti Redemptoris, vel Diffinitoris extraxerit ex Arcibus aliquid ad Redemptionem spectans. Quilibet autem Visitator Librum habeat, in quo scribat totum, quod colligit, & recipit, & in unoquoque Conventu, seu Collegio ex pertinentibus ad Redemptionem, in quo & subscribant Minister, & Consilium, vel Clavarii Arce Redemptionis respective.

13. Præfati autem Provinciales, seu Visitatores prædictas pecunias pro Captivis, ut dictum est, ab ipsis collectas reponant in generali Arca suæ Provinciae, antequam discedant a Conventu, ubi talis est Arca sub pena suspensionis ab officio per tres menses.

14. Præcipimus PP. Redemptoribus Captivorum, ne pro Redemptionibus æs alienum sine licentia Diffinitorii contrahant, sed observent Instructionem ab ipso nostro Diffinitorio illis injunctam sub pena privationis vocis activæ, & passivæ per triennium.

15. Patres Provinciales ad Capitulum Genera-

le deferant testimonium subscriptum a Clavariis Arce Generalis Redemptionis Captivorum, in quo scripta sint omnia illo triennio separata pro Captivis in omnibus Conventibus, & Collegiis suarum Provinciarum respective.

S. 2. De modo petendi Eleemosynas pro Captivis.

1. Pro majori cura, & diligentia colligendi eleemosynas, & omnia ad Captivos spectantia in qualibet Provincia sint duo, vel tres Religiosi Procuratores Redemptionis ad arbitrium, & dispositionem Patris Provincialis, qui & designabit eis terminos ad petendas, & colligendas dictas eleemosynas. Insuper præcipimus PP. Redemptoribus Captivorum, ut designent in Civitatibus, & Oppidis Syndicos, & Collectores Sæculares cum facultate sufficienti ad exigenda, recipienda, & custodienda Legata Testamentorum, operum piorum (ut vocant) & omnium aliarum rerum pertinentium ad Redemptionem. Quæ omnia tempore apto Redemptores ipsi colligant, vel per se, vel per Religiosos Procuratores, & quando in proximo sint pro Redemptione exequenda postulent pro illa eleemosynas a Principibus Ecclesiasticis, & Sæcularibus, Capitulis, Communitatibus, aliisque personis gravibus.

2. Præterea præcipimus Procuratoribus Redemptionis, imo etiam Generalibus, & Conventualibus omnibus nostri Ordinis, ut sint valde solliciti in procurandis eleemosynis pro Captivis, & omnes similiter Religiosi tam Prælati, quam Subditi in Districtu suarum Domorum diligenter procurent eleemosynas pro Redemptione, & Superiores inquirent ab Inferioribus, quid in hac re actum respective sit.

S. 3. De Electione, & qualitate Redemptorum.

1. Diffinitorium Generale, finito quolibet Capitulo Generali, eligat Redemptores Captivorum. Hi autem erunt vite, merito, doctrina, ac sapientia præditi, & Officio Diffinitorum Generalium, seu Ministrorum Provincialium aliquando positi, vel saltem capaces, ut tali munere possint. Pro singulis Provinciis singuli eligantur Redemptores; mutua autem ipsorum subordinatione ab eodem Diffinitorio designabuntur.

2. In qualibet Domo nostra, in qua fuerint, vel per quam transierint Redemptores Captivorum Conventualitatem habeant, & præcedant omnes non Prælatos, etiam Vicarios: in regimine vero, & administratione Domus non se intromittant. Ad egrediendum tamen a Domo Socium postulabunt a Vicario in absentia Ministri, sine deosculatione tamen Scapularii, nisi Præses fuerit propter absentiam Ministri ultra viginti quatuor horas.

3. Districte præcipimus Redemptoribus Captivorum, ac aliis eorum Sociis proficiscentibus ad Redemptionem ne comportent aliquas res non conducentes ad illius effectum, nec sibi, nec aliis ex Infidelium Regionibus in reditu similia trahant, alias gravissime, & irremissibili punitione ad arbitrium Diffinitorii Generalis subiacent.

4. Redemptores Captivorum intra tres menses post reditum ab executione Redemptionis expensarum istius, & aliarum rerum ad munus istud aptius in futurum peragendum rationem reddant nostro Diffinitorio: quod si omiserint, graviter puniantur juxta culpæ qualitatem.

REGULÆ CAPUT III.

Omnes Ecclesiæ istius Ordinis &c.

CAPUT III.

De divisione Provinciarum, & earum nominibus, ac de Conventuum differentia, & eorum Aedificiis.

§. 1. De nomine Ecclesiarum, Provinciarum, & Domorum Differentia.

1. Omnes nostræ Ecclesiæ intulerunt nomine Sanctissimæ Trinitatis, similiterque omnes Provincie nomine alicujus Mysterii, vel Sancti: idcirco prima titulum habet Spiritus Sancti, secunda Transfigurationis, tertia Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis Immaculatæ, & sic de aliis in futurum.

§. 2. In Ordine nostro quatuor sint differentie Conventuum. Prima Novitiorum, & Professorum, ubi a Magistris in Cæremoniis, mortificatione, vitæque spirituali instruentur. Secunda Collegiorum, ubi jam Professi Philosophiam, Sacramque Theologiam edocentur. Tertia Conventuum, in quibus Religiosi spirituali profectui tam proprio, quam proximorum incumbant. Quarta demum Domorum in Desertis, ubi soli Deo vacent.

3. Statuimus ne fiat nova Conventus fundatio, nisi in eo numerus Religiosorum a Regula nostra stabilitus commode cum observantia, & sine distractione sustentari queat.

4. Situs Conventus (si fieri possit) eligatur intra Civitatem, vel Oppidum, in loco tamen ad Religiosorum quietem opportuno, & in quo permanens sit, nec in eo assistent ultra tres, vel quatuor Religiosos, qui de fabrica curent, donec Ecclesiam, & habitationem cum sufficienti clausura construxerint.

Pro nova Conventus, seu Collegii fundatione Minister eligi non possit, quin tredecim sint fratres, quos Regula exposcit. Interim tamen gubernetur per Præsidentem a Patre Generali, seu Provinciali nominatum.

§. 2. De Constructione, & Fabrica Conventuum.

1. Statuimus ne alicujus Conventus, seu Collegii fabrica incipiatur, quin præcedat illius descriptio, seu Exemplar delineatum ab Architecto aliquo nostri Ordinis, & examinatum a Patre Generali, qui reformabit excessus, si qui contra Constitutiones infra ponendas inventi fuerint. Semel autem a P. Generali examinato, nihil sine ipsius licentia contra illud faciat, sive per additionem, sive per diminutionem. Qui vero in toto, vel in parte hujusmodi Constitutioni contravenierit, vel contraveniri permiserit, suspensus sit ab Officio suo juxta gravitatem culpæ.

2. Ecclesiæ latitudo sit saltem viginti quatuor pedum, & ad summum viginti septem, cui latitudini correspondeat longitudo, & altitudo juxta Regulas Architecturæ. Pinnaculum item, sive extremitas Cappellæ majoris humilis sit, nec extra Ecclesiam opera affabre elaborata, & curiosis crustis ornata fiant. In Sacratio vero aliquam permittimus *fasciam*, ut vocant.

3. De pariete ad parietem Claustrum in longitudinem sit saltem spatium quinquaginta & quinque pedum, non tamen ultra sexaginta; transitus autem pro latitudine novem vel decem pedes capiat.

4. Cellæ habeant undecim pedes in quadrato; Illarum Fenestræ ad summum altitudinis tres pedes, & digitos quatuor, latitudinis pedes duos, & quinque digitos. Transitus autem Dormitorii sex pedes latitudinis non excedat. Cellæ vero Infirmarie poterunt habere sexdecim pedes in quadro.

5. Officinæ, quæ sunt in terra duodecim tantum pedes altitudinis habeant, itaut parietes Conventus a pavimento Claustrum usque ad tectum non excedat altitudinem viginti, & sex pedum, nisi id exigat angustia situs, vel ne Religiosi de foris videantur. Solaria autem, & prospectus plani sint operis, & parvis expensis fabricentur.

6. Observata supradicta ædificiorum proportione, interiores Officinæ, & mansiones disponantur juxta arbitrium prudentis Architecti. In prædictis autem mensuris, per pedem intelligimus tertiam partem Ulnæ Castellana; Præcipimusque dictas mensuras immutari non posse, nisi per Capitulum Generale.

7. In Civitatibus, magnisque Oppidis Ecclesiæ, & Claustra pertingant, & non excedant summam longitudinem, & latitudinem ex supradictis. In minoribus vero Oppidis attingant minorem mensuram designatam, non tamen sint infra illam: Idemque volumus, proportione servata, de minima elegancia structuræ Ecclesiarum, quæ semper juxta Regulam nostram debent esse plani operis. Major autem Cellarum, & Officinarum numerus in unoquoque Conventu disponatur juxta majorem, vel minorem Religiosorum numerum, qui ibidem sustentari valent.

REGULÆ CAPUT IV.

Fratres debent esse in una Cohabitatione.

CAPUT IV.

De numero Religiosorum, qui debent esse in quolibet Conventu.

In nostris Conventibus, & Collegiis sit competens numerus Fratrum juxta prudentem Patris Provincialis dispositionem; numquam tamen sint infra tresdecim, sicut præcipit Regula præterquam in alia nova fundatione, ut supradictum est.

REGULÆ CAPUT V.

Omnibus Fratribus suis, sicut sibi met &c.

CAPUT V.

De Cura, quam Prælatus tenentur habere erga Subditos.

In omnibus nostris Conventibus, & Collegiis sint Officinæ communes, ex quibus omnia necessaria, tam de victu, quam de vestitu, tam pro salute, quam pro infirmitate æqualiter ministrantur Religiosis omnibus tam Prælati, quam Subditis sub poena suspensionis ab Officio Superiori erga hoc negligentem. Curet tamen ut res, quæ conceduntur ad usum, sint prout decet Discalceatos.

REGULÆ CAPUT VI.

Vestimenta sint lanæ, & alba &c.

CAPUT VI.

De Vestitu nostrorum Religiosorum.

1. Exterior vestis, seu habitus Fratrum nostrorum sit ex Sacco albo, nec per tres digitos ad terram perveniat, nec latitudo infima in circuitu tres ulnas excedat, ejusque manicæ strictæ sint, & versus manum unius palmi latitudinem non excedentes. Interior vestis etiam erit ex Sacco albo, brevior tamen exteriori tribus digitis; Scapularium similiter sit ex Sacco albo latum ad palmum, & dimidium palmi; altum vero per palmum a terra, & duos digitos. Caputium interius sit etiam ex eodem Sacco albo,

& strictum, nec illius acuta extremitas ad Cinctorium per quatuor digitos accedat.

2. Cappa sit ex rudi Sacco fusci coloris, stricta, sine plicaturis, alta a terra per dimidiam ulnam, & quatuor digitos. Caputium exterius sit etiam fusci coloris, & æquale interiori; mensuræ autem prædictæ accipiendæ sunt de Ulna Castellana.

3. Corrigiæ sint nigræ, & absque aliqua curiositate, amplæ ad tres digitos, & tribus longiores Scapulario. Sandalia sint ex canape, seu sparto, unius soleæ, & ex omni parte apertæ, Zocholi ex ligno cum corrigiis angustis.

4. Tunicæ immediatæ Corpori, sint ex flammia alba, & rudi; Femoralia vero ex lino rudi, & communi; nullusque Religiosus tam illas, quam ista mundanda tradat extraneæ personæ privatæ, & distinctæ ab ea, quæ similia vestimenta Communitatis totius abstergit.

5. Linteola pro emungendis naribus sint ex lana, & galeri pro itineribus faciendis nigri, vel fusci coloris.

6. Novitii eisdem vestibus utantur, excepto quod quatuor extremitates Scapularii erunt circumcisæ, vel retortæ.

Quicumque contra Statuta in hoc Capitulo, vel in toto, vel in parte fecerit, puniatur pœna gravi per unum, aut plures dies juxta qualitatem culpæ.

REGULÆ CAPUT VIII.

Faceant in laneis &c.

C A P U T V I I .

De Lectulis pro cubito Fratrum nostrorum.

1. Lectulus sit ex tabulis, ejus latitudo trium palmorum cum dimidio; altitudo vero tertiæ partis Ulnæ Castellana cum duobus tantum stragulis, sive lodicibus laneis, & cervicali uno, etiam ex lana.

2. Ne autem Religiosum aliquem sine habitu mori contingat, præcipimus, quod omnes dormiant cum Scapulario parvo laneo, quod quidem Infirmi in lecto cubantes nunquam dimittant.

REGULÆ CAPUT VIII.

In Cappis, & Scapulariis Fratrum &c.

C A P U T V I I I .

De Cruce portanda in Cappa, & Scapulario.

Cruce rubei, & cerulei coloris, quam juxta Regulam portare debent Religiosi nostri in Cappa, & Scapulario sit absque curiosa structura, longitudinis unius palmi, latitudinis unius pollicis.

REGULÆ CAPUT IX.

In rasura Ordinem S. Victoris sequantur Clerici.

C A P U T I X .

De rasura nostrorum Religiosorum.

1. Fratres deputati ad Chorum Tonsuras Clericales amplas habeant, itaut circulus capillorum trium digitorum latitudinem non excedat, nec ad aures pertingat. Ad uniformitatem autem servandam in qualibet Domo sit mensura, qua in die rasuræ dicta circuli latitudo censuratur.

2. Laici barbas crescere modeste permittant ad præscriptum Regulæ. Nec illis unquam Clericalis Corona concedatur.

REGULÆ CAPUT X.

Asinos, sive Mulos liceat eis ascendere.

C A P U T X .

De his, quæ Fratres debent observare, quando iter faciunt, & de modo petendi Eleemosynas.

§. I. De Itinerantibus.

1. Muli, sive Mulæ, quas Fratres nostros ascendere Regula permittit, mediocri sint stature: exhortamurque Religiosos, ut curent observare laudabilem Ordinis consuetudinem Asinos ascendendi.

2. Quando Religiosi iter faciunt in Mulis propriis Religionis, non utantur ephippiis, sive sellis, sed elitellis, non fræno cum habenis corrigiatis, sed ex canabe, nec stapedibus ferreis, sed ligneis. Qui secus fecerit subiaceant pœnæ ad arbitrium Superioris.

3. Nullus iter faciat absque licentia in scriptis Superioris, cui competet illam concedere, in qua iste designabit tempus pro itinere, statione, & reversione, & Superior, ac Consiliarii Conventus, a quo egredietur, dictam facultatem subscribent, notando diem, mensem, annum per verba non per numeros. Qui autem ultra tempus determinatum remoratus fuerit a Superiori Conventus puniatur attenda mora.

4. Itinerans, ad locum dumtaxat, & Oppidum in licentia designatum, & via recta pergat. Regiam Curiam nullus ingrediatur, nisi tamquam Conventualis, nec illius ambitum per spatium unius leucæ absque Patris Generalis facultate, sub pœna privationis vocis, & loci per unum annum.

5. In locis, in quibus sunt Conventus nostri, nullus Religiosus iter faciens, sive pergat, sive veniat Sæcularium Domus ingrediatur absque licentia Prælati sub pœna gravioris culpæ per tres dies.

6. Ad quemlibet Ordinis Conventum Religionis pervenerit licentiam patentem faciat; Alioquin Superior illum postulet, absque exceptione alicujus personæ. Quæ licentia si Frater pro Conventuali venerit, custodiatur in Arca trium Clavium Conventus subscripta a Ministro, & Consiliariis post annotationem diei, in quo prædictus Frater pervenit; Qui vero literas patentes non ostenderit, ipso facto careat voce, & loco.

7. Nullus Religiosus egredietur ab Hispania sine licentia in scriptis Discretorii Generalis sub pœna Apostasiæ, & privationis Officii, vocis, & loci in perpetuum. Quod si Laicus fuerit, portet habitum fusci coloris per triennium, & eadem pœna afficiantur petentes Romam absque licentia requisita, secundum Decreta fel. recor. Clementis Papæ VIII. Prælati vero, qui sine prædictis requisitis, & facultatibus miserit aliquem Religiosum extra Hispaniam suspensus sit a suo Officio per tres menses.

8. Pater Generalis mittere poterit quemlibet Religiosum quocumque expedire viderit, excepto casu posito in Constitutione immediata. Provincialis per suam Provinciam, & per illius ambitum ad triginta solum leucas. Ministri Conventuales per spatium leucarum duodecim a suis Conventibus, non ultra.

9. Provincialis Provinciæ, ubi est Curia Regia ad istius Conventum poterit sibi Subditos mutare. Ad negotia vero, seu lites non mittat sine consilio Patris Generalis.

10. Attento spiritu paupertatis, & Clausuræ Religionis nostræ statumus, ut sine gravi, & urgenti necessitate non detur Religiosis facultas itinerandi, nec mutandi Conventualitatem,

neque

neque ad hoc ut sint extra Conventus a Paschate usque ad Festum Sanctissimæ Trinitatis eo anno, quo celebratur Capitulum Generale, nisi occurrat negotium speciale Ordinis, quod differri non valeat.

11. Ad Patriam suam nullus pergat absque Provincialis licentia, nec sine socio absque Patris Generalis concessione, vel nisi in Oppido illo sit Cœnobium nostrum: Prælatus autem, qui secus quemquam miserit pœnæ suspensionis ab Officio per mensem unum subjaceat.

12. Iter facientibus permittimus usum Caligarum, seu tibialium ex sago albo, vel simili materia absque aliqua curiositate, & in urgenti necessitate usum pedulium ex eadem materia. Et Superiores omnia itineri necessaria eis præbeant; Itinerantes autem tenues, & moderatos sumptus faciant, & in omnibus se ipsos exemplum virtutis præbeant. Quod si excessus commiserit a Prælato vicinioris Conventus mulctetur juxta gravitatem culpæ.

§. 2. De modo postulandi Eleemosynas.

1. Religiosi nostri per Areas non postulent, nec querant Eleemosynas, nec pro illis petendis ultra duodecim leucas a Conventibus se extendant absque Patris Generalis, seu Provincialis licentia: nec item Frater aliquis cujuslibet Conventus, vel Collegii querat, sive postulet eleemosynam aliquam cujuscumque rationis in Oppido, Villa, sive Districtu, vel termino designato a Provinciali pro altero Conventu, vel Collegio, etiam intra prædictum spatium duodecim leucarum. Quod si nihilominus ita quærens aliquam receperit Eleemosynam Provincialis eam conferri faciat Domui illi, in cujus Districtu quærita fuit, & propterea tam Subditum, quam Superiorem in toto, vel in parte contravenientes contentis in ista Constitutione arbitrato suo puniat juxta qualitatem culpæ ipsorum; Limitatio autem præfata duodecim leucarum non comprehendit Procuratores Redemptionis, exhortamurque Prælatos, ut ad postulandum ostiatim eleemosynam non alios mittant, quam Fratres Laicos, & semper cum sociis.

2. Nullus Religiosus postulet, aut recipiat eleemosynam aliquam pro suis parentibus, cognatis, aut aliis personis extra Religionem absque Patris Generalis licentia sub pœna reclusionis juxta gravitatem culpæ; si autem aliquis parentes pauperes, & egenos habeat, moneat Provinciales, qui cognita necessitate, sine interventu d. Religiosi, ac consideratis circumstantiis, opem feret juxta possibilitatem, & paupertatem Ordinis.

REGULÆ CAPUT XI.

In Regularibus Horis morem S. Romana Eccl. observent.

CAPUT XI.

De Officio Divino, Missa, & Communione Fratrum, & de his, qui Sacris initiandi sunt.

§. 1. De Diligentia, & Sedulitate, qua convenire debent Religiosi ad recitandum, & concinendum Officium Divinum.

1. Omnes Religiosi, audito primo signo, ad Chorum expediantur, & se præparent, considerantes se pergere ad Angelorum officium exercendum, & antequam secundum Cymbali signum finiatur, sint in Choro, sub pœna culpæ levis, vel gravis, si de more habuerint.

2. Matutinum inviolabiliter dicatur media nocte, nisi urgens obstet necessitas: at vero Matutinum feriæ quintæ in Cœna Domini, Pa-

rasceves, Sabbati Sancti, necnon Festi Corporis Christi, & per totam ejus octavam dicatur hora quinta post meridiem; Matutinum autem primæ diei Paschæ, & per ejus Octavam usque ad Sabbatum in Albis, dicatur ad Auroram, sive circa horam quartam diei; Omnes autem aliæ horæ Canonice recitentur tempore constituto in Cæremoniali Ordinis.

3. Integrum Matutinum cum laudibus cantetur in die Nativitatis Domini, in primo die Paschæ, & primo Pentecostes, in Festo Sanctissimæ Trinitatis, & Sanctissimi Sacramenti, ac feria quinta, sexta, & Sabbato majoris hebdomadæ, necnon in Festo primi Nostri Patriarchæ, & Fundatoris S. Joannis de Matha. In Festis vero primæ, & secundæ Classis, quæ ad colendum pronunciantur, necnon in Festis Domini Nostri Jesu Christi, & Sanctissimæ ejus Genitricis, ac in die octava Sanctissimæ Trinitatis, & Corporis Christi, & (si istud venerationi patenter expositum fuerit) per totam ejus Octavam, & in die nostri quoque Patriarchæ, & Fundatoris S. Felicis de Valois, & in Festo secundo S. Agnetis nostri Ordinis Patronæ in Matutino cantatur Invitatorium cum Hymno sequenti, & Hymnus quoque *Te Deum laudamus*, & in laudibus a Capitulo usque ad Versiculum *Benedicamus Domino*, & ejus r. *Deo gratias* inclusive. In die vero Epiphaniæ (cum non sit Invitatorium) in tertio nocturno cantabitur Psalmus *Venite exultemus* cum sua Antiphona. In reliquis vero duplicibus, & semiduplicibus, solus Hymnus *Te Deum laudamus*.

4. In cantando integro Matutino cum laudibus expendantur saltem duæ horæ. Hora vero cum dimidia, quando solum canitur Invitatorium, Hymnus, & *Te Deum laudamus*, & in laudibus a Capitulo, & quando Officium est de Dominica, & quando licet sit aliud cum eo tamen recitatur Officium parvum Beatæ Virginis Mariæ, vel Defunctorum. In reliquis vero Matutinis, & laudibus hora una cum quadrante.

5. Prima canatur tantum in Vigilia Nativitatis Domini, tertia in Festis feriatis primæ Classis (excepto die Ascensionis, in quo cantabitur Nona.) Item in Festis secundæ Classis (quavis non feriatis) Domini Nostri Jesu Christi, & ejus Sanctissimæ Matris, necnon in Festis Sanctorum Patriarcharum Nostrorum Joannis, & Felicis, & S. Agnetis secundo. In cantanda autem qualibet minori hora Canonica consumatur dimidia hora; quartum vero horæ istius in illa recitanda, & aliquid amplius, quando conjungitur cum Officio parvo Beatæ Mariæ Virginis.

6. Missa Conventualis canatur omnibus diebus, quibus cantatur Tertia, & omnibus Dominicis, & diebus feriatis, & in Festivitatibus Nostri Ordinis, & Beatæ Virginis Mariæ, ac in feria quarta Cinerum, feria quinta in Cœna Domini, feria sexta in Parasceve, Sabbato Sancto, Vigilia Pentecostes, & in die Commemorationis Defunctorum, necnon quando sit Officium de aliquo Sancto Martyre in Conventu illo, ubi Corpus vel insignis Reliquia asservatur. Insuper in die una infra Octavam omnium Sanctorum cantabitur Vigilia, Missa, & solemne Responsum pro Captivis Defunctis. In cantanda autem qualibet Missa tres partes horæ consumantur; in recitanda vero dimidia hora. Quod si quis celerior fuerit a Superiore puniatur pœna culpæ mediæ, imo & gravis, si de more habuerit.

7. Primæ, & secundæ Vesperæ, canantur in Festivitatibus primæ, & secundæ Classis, quæ ad colendum pronunciantur, ac in omnibus Christi Domini, & illius Sanctissimæ Parentis, licet non feriatis, atque etiam in diebus San-

torum Patriarcharum Joannis, & Felicis, & S. Agnetis Secundo. Vespere autem Secundæ Sanctorum omnium dicantur sine cantu, & eis finitio canatur Vesperæ Defunctorum. Si tamen Festum omnium Sanctorum celebretur in Sabbato, eorum secundæ Vesperæ tunc cantentur in die Dominica sequenti Vesperæ Defunctorum. In Reliquis vero Festivitatibus Ordinis, primæ tantum Vesperæ canantur. In omnibus autem Vesperis cantandis tres quadrantes horæ consumantur; in recitandis vero fere dimidia hora. Superior qui supradicta celerius cantari, vel recitari permiserit severe puniatur.

8. Prædicta, quæ in Festivitatibus cani debent, non concinantur, quando dictæ Festivitates transferantur, sed tantum, quando in propriis diebus ab Ecclesia designatis celebrentur, non tamen propterea omittenda, sed cantanda est Missa in quocumque die feriato, quamvis de Festo illius diei Officium non fiat; nec cantanda sunt supradicta, quando in Choro non sint saltem sex Religiosi, qui canere possint; Missa vero, & alia, quæ ratione dotationis, & elemosynæ essent canenda, cum paucioribus, & etiam si sint solemnitates translatae cani debent.

9. Totum quod in Officio Divino, & Missa cantatur sit in Tono plano, æquali, gravi, & devoto, absque modulatione, & harmonia sub pena culpæ gravis contravenienti, & suspensionis ab Officio Superiori permittenti. Quæ autem recitantur cum devotione dicantur, & pausatione competenti pro infumendo spatio temporis designato.

10. Officium parvum B. Virginis Mariæ in omnibus Conventibus recitetur diebus in Breviario assignatis, & quamvis non tanta pausatione, quanta majus, non tamen minori devotione.

11. Fratres Laici assistant Officiis Divinis juxta prudentem Superioris dispositionem, attento uniuscujusque labore, & occupatione; & loco Officii Divini singuli recitent quinquages Orationem Dominicam, & totidem vicibus Salutationem Angelicam; nempe pro matutino quindecies, pro Laudibus quinquies, & pro unaquaque alia hora etiam quinquies.

12. Religiosus, qui Matutino abfuerit sine licentia, vescatur in terra sine Caputio id, quod cæteris ministratur præter piscem, vel quod in ejus loco præstatur: Si vero alteri cuicumque Horæ Canonicae non aliterit, arbitrio Superioris puniatur.

13. Tempore Divinorum Officiorum nullus sine urgenti necessitate Præsidii exprimenda, & cum illius licentia a Choro exeat, nisi ad rem ipsi Choro, & Officio pertinentem; eademque causa, & licentia præcedat quotiescumque aliquis Religiosus a quolibet actu communi egressus fuerit.

§. 2. De Missa, & Communione Religiosorum.

1. Omnes nostri Sacerdotes singulis diebus Sacrum faciant, exceptis feria quinta, sexta, & Sabbato majoris hebdomadæ, & quando urgenti causa impediti fuerint; In hoc tamen casu cum licentia omittant Superioris; Qui tamen absque istis circumstantiis rem Sacram facere omiserit pane tantum, & aqua una die vescatur.

2. Sacrificium Missæ peragere debent in propriis Conventibus, nisi Superiori urgenti causa, & raro licentiam concedat, ut nonnullus extra propriam Ecclesiam sacrificet.

3. Feria quinta in Cœna Domini omnes Religiosi recipiant Sacrosanctam Eucharistiam de

manu sui Prælati, qui Sacerdotes non sunt, cælesti se pane reficiant omnibus Dominicis diebus, & Feriis quintis totius anni; potest tamen functio ista anteponi, vel postponi propter aliquod solemne Festum. Præcipimus insuper prædictis omnibus Fratribus non Sacerdotibus, quod quotidie Missæ Sacrificio intersint sub pœna jejunii in pane tantum, & aqua.

4. Magister Novitiorum, & recenter Professorum in diebus feriatis Sacra faciant in Ecclesia; in aliis vero diebus in Oratorio suo celebrare poterunt.

5. Societates, Congregationes, Confraternitates Sæcularium absque Diffinitorii licentia, ne admittantur in nostris Conventibus, & Collegiis; Qui secus fecerit ad arbitrium d. Diffinitorii puniatur.

§. 3. De Elemosyna Missarum.

1. Nullus Religiosus recipiat Elemosynam Missarum, nisi tantum pro suo Conventu, quod si itinerans pro mutatione Conventualitatis aliquam acceperit, pro illo sit Conventu, in quem tendit Conventualis futurus.

2. Pro una Missa, etsi cantata, unicum dumtaxat stipendium accipiatur sub pena suspensionis ab Officio per tres menses Prælato contravenienti.

3. In nostris Conventibus, & Collegiis non recipiantur Elemosynæ pro Cappellaniis, & Missis perpetuis sine Patris Generalis licentia in scriptis, nec pro patronatu Conventus, Ecclesiæ, Cappellæ majoris, vel minoris, vel pro Oratione, disciplina, aliove Communitatis exercitio absque Diffinitorii licentia in scriptis, quam concedet consulto Provinciali illius Provinciæ, cujus est Conventus, cui conceditur.

4. Elemosynæ receptæ pro Missis perpetuis, memoriis, Cappellaniis, Patronatibus dictis, & Sepulchris perpetuis nullatenus intorum, vel in partem (etiam consentiente Conventu) expendantur, sed ad censum, annuosque redditus imponantur. Ex licentia tamen Diffinitorii Generalis (omnibus consentientibus suffragiis) dictæ Elemosynæ jam investitæ converti poterunt in redditus indemiores, & utiliores Conventui, numquam tamen pro eis subrogari bona alias antea Monasterio acquisita; ad hoc autem, ut sedulo custodiatur pecunia impertita pro Missis, & reliquis in hac Constitutione enumeratis, Præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub præcepto omnibus Religiosis tam Prælati, quam Subditis, & cuilibet in particulari, ut dum dicta pecunia non investitur, nihil ex ea expendant, etiam titulo mutui aliove quocumque; superior autem contraveniens privatus sit Officio suo, alius vero quicumque Frater voce, & loco per triennium.

5. Pecuniæ receptæ pro supradictis rebus, dum non investuntur, seu in annuos redditus conferuntur, in propria conserventur specie: si incrementum habuerint, cedat in favorem memoriæ: si vero decrementum (absque culpa tamen Conventus, vel Collegii) cedat contra memoriæ.

6. Ut constet de memoriis, & Missis perpetuis, quæ sunt in quolibet Conventu, & Collegio, justeque adimpleantur, præterquam quod adnotatæ erunt in Libro magno, cui titulus-Protocollo, scribantur in tabula publico in loco.

§. 4. De iis qui ordinandi sunt.

1. Fratres nostri Sacris iniciandi examinentur prius de sufficientia sua a Ministro Conventus, & aliis duobus Religiosis a Provinciali designatis, & postea de vita, & moribus per secreta suffragia Capituli Conventualis approbentur; nec Prælati Superiores suas Literas concedant, donec illis constet de sufficientia, vitæ, moribus, & ætate;

nullus

nullus Diaconatus, aut Subdiaconatus gradum recipiat, qui duos integros annos professionis non habeat, nec Presbyteratus ante elapsum integrum triennium a professione.

2. In Diœcesi propria, ubi est Conventus, recipiant Ordines Religiosi nostri, quod si ibi non conferantur, poterunt aliam adire Diœcesim, non distantem tamen a Monasterio ultra viginti quatuor leucas; qui secus fecerit, vel permiserit, pœna gravi per tres dies puniatur.

3. Sacerdos primam Missam non celebret, quin prius Prælato constet, tum de Ordine recepto per Literas testimoniales ei patefactas; tum etiam de sufficienti novi Sacerdotis scientia Sacrarum Cœremoniarum ad iudicium ipsius Prælati, & aliorum duorum Religiosorum ab eodem designatorum, & quin ulterius per decem dies in exercitiis spiritualibus se præparaverit dictus novus Sacerdos. Qui nequiquam primum Sacrum extra proprium Cœnobium faciat sub pœna gravis culpæ per tres dies.

REGULÆ CAPUT XII.

Omnibus secundis feriis &c.

CAPUT XII.

De suffragiis faciendis pro Defunctis.

§. 1. De suffragiis Defunctorum in Communi.

1. Omnibus secundis feriis ad præscriptum Regulæ nostræ dicatur Missa Defunctorum in Conventibus quidem cum cantu, nullumque pro ea stipendium recipiatur. Missa autem finita, fiat per Claustrum Processio prout in manuali: ubi vero Claustrum non fuerit, absolutio canatur in Choro.

2. In omnibus Conventibus, temporibus a nostro manuali designatis, quatuor fiant Anniversaria pro Defunctis Religiosis; Captivis, Benefactoribus, Parentibus, Cognatis, Confratribus Amicis, pro sepultis in nostris Cœnobiis; ac denique pro omnibus fidelibus Defunctis. In quolibet Anniversario dicatur integrum Officium Defunctorum, & canatur solemniter Missa de Requiem, fiatque Processio per Claustrum, & ubi hoc non fuerit, canatur absolutio in Ecclesia. Idemque prorsus fiat in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum.

§. 2. De suffragiis pro nostris Religiosis Defunctis, & pro aliis.

1. Quando aliquis Religiosus e vita decesserit devote, ac solemniter sepeliatur servato Officio Sepulturæ in nostro manuali assignato; & Superior Conventus, seu Collegii, in quo Frater obiit, scribat P. Generali, Provincialibus, Ministris totius Ordinis, ac Chronistæ Generali, referens Domum, in qua mortuus fuit, tempus, & causam mortis, nomen, patriam, ætatem, professionis tempus, exercitia, seu Officia, quæ Defunctus habuerit, & virtutes in quibus specialiter resplenderit. Provinciales item omnibus Conventibus, & Collegiis suæ Provinciæ idem denuncient ut iusta sine mora persolvant, & Ministri de receptione istarum Literarum Provinciales suos moneant, & in Archivio nostri Matritensis Conventus una ex dictis Literis cujuslibet defuncti servetur, ut, si forte dignus sit, de illo in Chronicis commemoratio fiat.

2. In Conventu, seu Collegio, in quo obiit Religiosus præter vigiliam, quæ cantatur in Officio Sepulturæ, integrum Officium Defunctorum recitetur, & tres Missæ de Requiem cum suis Responsoris in Ecclesia canantur, & præterea novem sine cantu dicantur; cum illæ tres canantur, in medio Cappellæ majoris, sit tumu-

lus altitudinis palmorum quinque panno nigro cooperus, & supra ipsum habitus Ordinis.

3. Singuli Sacerdotes Conventus, seu Collegii pro Religioso ibidem Defuncto tres Missas privatas celebrent, & post quamlibet recitent Responsorium in Tumulo; singuli quoque Fratres ad Chorum deputati tria integra Officia Defunctorum, & Laici tria integra Rosaria recitent, & in ipsa die mortis, vel sequenti Eucharistiam Sacram recipiant pro Defuncti Anima, ac insuper pro illa duas alias offerant Communiones.

4. Quilibet Conventus, & Collegium Ordinis pro Anima cujuslibet Religiosi Defuncti integrum Officium Defunctorum recitet, & Missam unam cantet, & Responsorium circa Tumulum, ut dictum est. Præterea singuli Sacerdotes duas Missas privatas dicant cum Responsoris, Fratres ad Chorum deputati duo integra Officia Defunctorum, & Laici integra duo Rosaria; & in die, quo noticia mortis pervenerit, vel in sequenti omnes prædicti Fratres simul Sacram Communionem pro Defuncti Anima recipiant, illamque pro illa offerant.

5. Si vita functus fuerit P. Generalis duplicentur in toto Ordine Missarum Sacrificia, Officia Choristarum, & Rosaria Laicorum. Si Provincialis in sua Provincia, si Minister in suo Conventu, seu Collegio; si vero Diffinitor fuerit, vel qui antea munus Ministri Generalis expleverit, omnes Sacerdotes Missam unam, ad Chorum deputati Officium unum, & Laici unum Rosarium recitent supra id, quod pro particulari Religioso tenentur: si vero Defunctus fuerit Redemptor Captivorum, vel Procurator Generalis, quilibet Conventus, & Collegium in communi recitet unum integrum Defunctorum Officium, & unam Missam de Requiem cantet ultra prædicta; quod si defunctus aliquando Diffinitor Generalis, vel Provincialis fuerit, quilibet Sacerdos suæ Provinciæ unam dicat Missam privatam pro Anima illius, & Fratres tam ad Chorum deputati, quam Laici unam Communionem Sacram pro ipso offerant, ultra prædicta pro particularibus, ad quod teneantur Sacerdotes, & Fratres illius Provinciæ pro qua Defunctus Officium illud ultimo exercuit.

6. Si defunctus fuerit Novitius recitetur pro eo integrum Defunctorum Officium, & cantetur una Missa in Conventu, in quo obiit, & quilibet illius Sacerdos unam Missam privatam, Choristæ unum integrum Officium, & Laici unum Rosarium integrum pro ejus Anima recitent.

7. Ad hoc, ut de istarum Constitutionum adimplimento constet, sit ante Chorum Tabula, in qua scribantur Religiosi, qui decesserunt, & decedunt in quolibet triennio, & notetur in ea dies, in quo iusta illis soluta sunt.

8. Religiosi nostri semper sepeliantur in Claustro, vel alio in loco illis duntaxat deputato, ac segregato a Sæcularium Sepulturis, & scribantur, & signentur Fratrum prædictorum Sepulturæ maxime illorum, qui Sanctitatis fama decesserunt.

9. Insuper statuimus, ut in omnibus Conventibus, & Collegiis nostris, cum noticia sit de obitu Summi Pontificis, & D. Cardinalis Protectoris Ordinis nostri, & Regis nostri, & Regiæ solemnnes fiant exequiæ pro illis.

10. Præterea dum fuerit noticia de obitu Parentum, vel Fratrum alicujus Religiosi in eo Conventu, vel Collegio, ubi iste Conventualis fuerit, una Missa dicatur pro Defuncto: Idemque fiat pro habente Epistolam nostræ Confraternitatis in eo Conventu, vel Collegio, cujus Religiosos frequentius hospitio excipiebat.

REGULÆ CAPUT XIII.

Singulis diebus, si fieri possit &c.

CAPUT XIII.

De Oratione Mentali, Lectione, examine
Conscientiæ, flagellatione, & exercitiis
spiritualibus.

1. Singulis diebus in qualibet Domo communis fiat ad Deum mentalis Oratio per duas horas. Una diluculo in Conventibus quidem a die 1. Martii usque ad ultimam Septembris ab hora quinta usque ad sextam, & a die 1. Octobris usque ad ultimam Februarii ab hora sexta usque ad septimam. Altera vero tempore Vespertino semper a quinta usque ad sextam horam; insuper post finitum Matutinum, & Coronam Virginis Mariæ, quæ post illud immediate recitatur, reliquum temporis usque ad secundam noctis horam in Oratione impendatur; quod si quis absque licentia ab Oratione mentali abfuerit, comedat in terra sine Caputio idem quod cæteri, excepto pisce, vel quod ejus vice ministratur.

2. Ne autem fervor spiritus tepescat, imo exercitium Orationis augeatur, præcipimus, nostros Religiosos singulis diebus saltem per dimidiam horam librorum spiritualium lectioni incumbere.

3. Omnes in communi bis in die nempe immediate ante prandium, & post Antiphonam *Benedicta &c.* conscientiæ faciant examen per spatium fere octavæ partis horæ. Qui autem Communitati tunc adesse nequiverit, ubicumque fuerit, eadem hora faciet examen.

4. Omnibus feriis secundis, quartis, & sextis totius anni post Completorium, vel post examen nocturnum, communis fiat flagellatio, & tandiu duret, quamdiu cantetur Psalmus *Miserere &c.* cum Antiphona, versibus, & Orationibus in nostro Cæremoniali assignatis, excipiuntur vigilia, & dies Nativitatis Domini, cum tribus immediate sequentibus, dies etiam Vespertinus, & dies ipse Circumcisionis, necnon vigilia, & dies ipsa Epiphaniæ, dies Vespertini, & dies ipsi Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis, ac denique feria secunda Paschæ, ferique secunda Pentecostes; si autem in supradictis feriis venerit solemne festum, poterit in antecedenti, vel sequenti die, vel in ipso festo post matutinum fieri flagellatio; quæ quidem fiat in omnibus feriis majoris Hebdomadæ, itaut feria quinta, quarta, & sexta Psalmus *Miserere* ter cantetur in qualibet disciplina cum versiculo *Christus factus est obediens &c.*, & Oratione--*Respice &c.*, ut in Officio illorum dierum, fiatque post Matutinum.

5. Omnes Religiosi tam Subditi, quam Prælati singulis Annis faciant per decem dies exercitia spiritualia in Cellis suis, vel in aliquo loco separato ad id destinato, quo tempore cum Communitate solum intersint Matutino, Primæ, Completorio, Orationi mentali, examini Conscientiæ, Disciplinæ, & Refectorio.

REGULÆ CAPUT XIV.

*Singulis quoque noctibus pro statu, & pace Sanctæ
Romane Ecclesiæ &c.*

CAPUT XIV.

De Sacrificiis, & Orationibus faciendis pro Exaltatione Sanctæ Catholicæ Fidei inter Principes Christianos, Captivis, Benefactoribus, & reliquis Ecclesiæ necessitatibus.

1. Stricte præcipimus omnibus nostris Religiosis, ut in suis Sacrificiis, Orationibus Communibus, & aliis bonis operibus, tam in communi, quam in particulari exercendis Deum orent pro exaltatione S. Catholicæ Fidei, & Pace Romanæ Ecclesiæ, pro Summo Pontifice, nostris Regibus, & Principibus, pro D. Cardinale Protectore nostri Ordinis, pro eisdem Ordinis conservatione, & augmento spirituali, pro Benefactoribus, & Captivis Christianis, & his, pro quibus Universalis Ecclesia consuevit orare, specialiter autem pro fine isto sequentia fiant.

2. Singulis noctibus, antequam ad somnum capiendum Religiosi se conferant, omnes simul in Ecclesia, vel in Choro magna devotione recitent Antiphonam Sanctissimæ Trinitatis--*Benedicta sit Sancta &c.* cum versu, & Oratione, prout in nostro manuali, & finito conscientiæ examine recitent similiter Litaniam Lauretanam Sanctissimæ Dei Parentis, prout in eodem manuali, & qui legitima impeditus causa interesse ei non poterit, illam privatim recitet.

3. In omnibus Domibus non Collegiis Sabbatis totius anni cantetur Missa B. Virginis Mariæ, illis exceptis, in quibus occurrit alia Missa canenda ex designatis *Cap. 11. §. 1. n. 6.*, necnon Vigilia Nativitatis Domini, Octavis privilegiatis, Sabbato infra Octavam Corporis Christi, & Sabbato in quo celebrari incipit Capitulum nostrum Generale; si autem aliquo alio Sabbato recurreret obligatio canendi alias Missas pro dotatione, aliove Titulo, sive gratuito, sive oneroso non ideo omittenda est prædicta Missa Sanctissimæ Virginis; pro qua (nisi fuerit dotata) stipendium non recipiatur. Præterea in omnibus Conventibus, & Collegiis cantetur solemnitè Antiphona *Salve Regina* Sabbatis totius anni, & diebus Vespertinis Festivitarum Beatæ Mariæ Virginis, qui vero sine licentia dictæ Missæ, vel Antiphonæ non interfuerit, semel in terra comedat sine Caputio.

REGULÆ CAPUT XV.

Jejunent ab Iibus Septembris.

CAPUT XV.

De Jejniis.

1. Præter jejunia in Regula nostra præcepta, jejunent etiam Religiosi nostri omnibus feriis sextis totius Anni, necnon in diebus Vespertinis Sanctissimi Sacramenti, Beatæ Mariæ Virginis, & Sancti Patris nostri Felicis, ac in die S. Marci Evangelistæ, & feria secunda, tertia, & quarta immediatis ad Festum Ascensionis Domini, nisi solemnis festivitas intervenerit. Per solemnes autem intelligimus festivitates nostri Ordinis, & Beatæ Virginis Mariæ, & quæ ad colendam pronunciantur. Jejunium vero Feriæ sextæ Majoris Hebdomadæ erit in pane, & aqua tantum.

2. In jejniis Ecclesiæ pro serotina refectiuncula ministraretur frustulum panis, & pomum aliquod, vel quid simile. In jejniis vero Ordinibus cum pane nonnulla præbeantur olera, itaut forma jejunii non excedatur.

REGULÆ CAPUT XVI.

Carnibus vesci liceat tantum in Dominicis diebus.

CAPUT XVI.

De abstinentia a Carnibus.

1. Si quis Religiosus absque licentia, & causa in diebus per Regulam nostram prohibitis id ediderit, quod Ecclesia in die Veneris mandu-

cari prohibet, pro prima vice jejuret semel in pane, & aqua tantum, pro secunda vero circumlarem recipiat flagellationem. Quod si fuerit Prælatus severe puniatur ad arbitrium sui Superioris; & si comederit coram Sæcularibus per decem dies exercitia faciet spiritualia; Superior item, qui sine necessitate præbuerit, darive permiserit carnes totæ, magnæve parti Communitatis, suspendatur ab Officio per duos menses.

2. Ad majorem vero observantiam nostræ Regulæ, præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus, & singulis nostris Religiosis, ne comedant carnes extra Domos nostræ Religionis in diebus prohibitis per Regulam, absque licentia in scriptis Prælati sui juxta tenorem Regulæ ipsius, quod si aliquis in morbum inciderit, distansque fuerit a Conventu; itaut non possit facile obtinere licentiam a Prælo, eis vesci poterit virtute hujus Constitutionis.

3. Nullus Religiosus quamvis imbecillum habeat valetudinem, & frequentes indispositiones, carnem comedat, vel linteo utatur absque licentia sui Ministri, qui eam concedat mature pensâ necessitate, & pro tempore durationis illius.

4. Ministri curent, & charitative horrentur Religiosos, qui pro infirma valetudine carnibus vescuntur, ut ab iis pro aliquo tempore se abstineant, experientia namque compertum est, quamplures fere a salute desperatos recuperasse illam, vitæ communi se conformantes, & in Domino fiducialiter sperantes.

REGULÆ CAPUT XVII.

Possint emere ad suum victum.

CAPUT XVII.

De cibo, & honesta fratrum recreatione:

§. 1. De cibo nostrorum Religiosorum.

1. Superiores suppeditent necessaria de victu Religiosis juxta indigentiam ipsorum; quod si propter negligentiam, vel Domus paupertatem non provideant fratres tanquam veri Christi Discipuli patienter ferant. Attamen si necessitas postulerit, humiliter ipsos moneant, quod si adhuc non subvenerint, liceat eis Provinciali denunciare, qui Prælatos convictos puniat.

2. Omnes ad Refectorium ad primam mensam convenient, in illo mantilia non sint, sed pro singulis fratribus singulæ parvæ mappæ. Patinæ, scutellæ, pateræ, & similia alba non sint, nisi tantum pro Infirmis.

3. Omni tempore in quantitate cibi servetur uniformitas, nec Superior unquam variationem quoad hoc permittat, exceptis magnis festivitibus, in quibus extraordinaria prout moris est, ministrabuntur.

4. In Refectorio semper meridie, & sero lectio habeatur spiritualis, servata Cæremonialis nostri dispositione.

5. In omnibus Conventibus, & Collegiis prandium fiat post undecimam horam; quando vero jejunatur ex Ecclesiæ præcepto post undecimam, & dimidiam fiat. Cæna, seu refectiuncula nunquam sit ante Completorium.

6. Extra Communitatem nemo comedat, vel bibat absque expressâ Superioris licentia.

7. In Refectoriis nostris non admittantur Sæculares nisi raro, & Benefactores, sive personæ graves; id quod præsertim vitari debet in festis solemnibus, professionibus, & primis Sacris.

§. 2. De honesta Religiosorum recreatione.

1. Omnes Fratres simul in loco uno semper post prandium per unam horam recreationem

habeant exceptis feriis majoris Hebdomadæ, & insuper per aliam horam post cænam, seu refectiunculam vespertinam a Paschate usque ad ultimam diem Septembris, ac in festivitibus solemnibus totius anni, & a vigilia Nativitatis usque ad Epiphaniam, atque in feria secunda, & tertia post Dominicam quinquagesimæ; attamen Novitii, & recenter professi qua die Sacra Communionem refecti fuerint, post prandium non recreentur, & tam ipsi, quam Philosophi Scholasticæ cum suis Magistris semper habeant recreationem distinctam a Conventualibus.

2. In recreationibus omnibus cum modestia, & honesta gravitate se gerant; legatur ibi res aliqua spiritualis, vel de illa agatur, & saltem de rebus indifferentibus; non vero de Genealogiis, stirpibus, nationibus, Patriis, Nuntiis, & rumoribus inutilibus ad ædificationem, & profectum Animarum, verbaque jocosa, faceta, detractoria non dicant, non contentiones habeant; ut autem supradicta observentur, Superior recreationibus adesse curet, & huic Constitutioni contravenientem flagellatione puniat.

3. Quando recreationis gratia Religiosi e Conventu exierint, maneat intra illum, qui ejus obligationibus satisfacere valeant; si recreationis extraordinariæ extra Conventum fuerint in aliqua Villa, seu Suburbana Domo, vel prædio, Prælatus designet terminum, ad quem Religiosi accedere possint, & quem non transgrediantur, absque expressâ ibidem Præsidentis licentia.

4. Nullo tempore Religiosi nostri Comædias, aliove actus tamen spirituales agant, nec Prælati agi permittant, nec pro quovis alio lado, & oblectatione vestes sæcularium deforis portent, nec propriis nudentur: qui autem contraverint, vel contravenire permiserint, a Provinciali severe puniantur. A vigilia vero Nativitatis usque ad Epiphaniam dumtaxat poterunt nostri mulcis uti Instrumentis.

5. Nullus unquam procuret, nec permittat, ut in nostris Ecclesiis repræsentationes etiam omnino spirituales fiant; qui secus fecerit gravi poena ad arbitrium Provincialis puniatur.

REGULÆ CAPUT XVIII.

Vinum sumendum a Fratribus &c.

CAPUT XVIII.

De sobrietate servanda.

A Religiosis præsertim Discalceatis valde aliena est intemperantia, & ebrietas, proptereaque quilibet in hac materia defectus magnopere reprehendi, & puniri debet: quare si quis (quod Deus avertat) ebrius aliquando deprehensus fuerit, si acciderit sine scandalo, poena culpæ gravis puniantur per sex dies, si cum scandalo, sit incarceratus per tres menses, & privatus loco, & voce per annum unum, quod si fuerit Laicus habitu fusci coloris induatur, si cum scandalo per annum unum, si absque illo per quatuor menses.

REGULÆ CAPUT XIX.

In Civitatibus, in Villis, sive Castellis.

CAPUT XIX.

De abstinentia a cibo, & potu servanda a Religiosis extra Conventum in Oppidis, ubi illum habemus.

Qui in loco, ubi est Cænobium nostri Ordinis extra illud comedent, vel hospitatus fuerit, incarceretur: per quindecim dies si pernoctaverit, suspensus sit ab officio, voce, & loco per sex menses: si biduo pernoctaverit, ultra dictam

pœnam incarcerationis existat per dies viginti : quod si amplius perduraverit , augetur pœna , attenta gravitate culpæ , & transgressione Regulæ .

REGULÆ CAPUT XX.

Numquam in Tabernis &c.

CAPUT XX.

De locis , in quibus Religiosi hospites non esse tenentur .

Regula dirigit omnes nostras actiones ad honestatem , majoremque perfectionem , ideo maximo jure præcipit , ne habitemus , comedamus , vel bibamus in Tabernis , Popinis , & hujusmodi locis minus honestis ; & contravenientes subijcit pœnæ culpæ gravis ad arbitrium Ministri , quod præcipimus stricte observari .

REGULÆ CAPUT XXI.

Talis sit charitas inter Fratres Clericos , & Laicos &c.

CAPUT XXI.

De vita æquali , & communi , ac de confessu Fratrum .

§. 1. De Vita communi , & æquali.

1. Observent omnes æqualitatem præceptam a nostra Regula erga victum , vestitum &c. qui vero absque superioris licentia dederit , aut receperit cibum alium , & diversum in quantitate , qualitate , & condimento ab eo , qui in Communi cæteris ministratur , puniatur juxta qualitatem culpæ .

2. Nullus Religiosus alium ex nostris etiam Patrem Generalem titulo appellet *Reverendissime* , aut Paternitatis , sed taceat dotes omnes : nominentur Patres , & *Reverentia* , non Sacerdotes Fratres , & Charitatis , ratione tamen submissionis , & reverentiæ debitæ Superioribus omnes Religiosi in toto Ordine cum Sermonem agunt de P. Generali præsentem , nec non de ejus prædecessoribus , & de Diffinitoribus Generalibus actualibus dicant *Noster Pater* , eodemque pronomine *Noster* decoretur Provincialis ab omnibus suæ Provinciæ , Minister a Subditis , seu Conventus , seu Collegii .

3. Titulus Doctoris , Magistri , & hujusmodi nulli nostratum præstetur , tametsi ante ingressum in Religionem illo gradu , & titulo frueretur , nec illius intuitu aliquis immunitate , libertateque in Ordine nostro gaudeat .

§. 2. De concessu inter Fratres servando.

1. Decernimus , quod Pater Generalis habeat primum locum , & sedem in tota Religione , Provincialis in sua Provincia , absente Patre Generali , & his duobus absentibus Minister in suo Conventu , seu Collegio ; deinde cæteri Religiosi ordine sequenti . Patres Diffinitores Generales , Patres Provinciales hospites juxta antiquitatem suorum Provinciarum . Patres Ministri hospites juxta antiquitatem suorum Conventuum . Patres Redemptores Captivorum , & si ipsi concurrant servant inter se præcedentiam a Diffinitorio designatam . Patres Procuratores Generales , quibus in Hispania , concurrentibus primum locum habeat Hispanus . In Italia vero Romanus . Patres Vicarii in suis Conventibus . Patres Vicarii Hospites juxta antiquitatem Domorum suarum . Patres Sacerdotes professi tam Conventuales , quam Hospites juxta antiquitatem suarum professionum . Fratres Diaconi professi juxta antiquitatem professionis . Fratres Subdiaconi

professi juxta antiquitatem professionis . Fratres Choristæ juxta antiquitatem professionis . Novitii Sacerdotes juxta antiquitatem habitus . Fratres Laici professi juxta antiquitatem professionis . Novitii Choristæ juxta antiquitatem habitus . Novitii Laici juxta antiquitatem habitus .

2. Tempore Capituli Generalis , vel Diffinitorii Patres Diffinitores Capitulares locum habeant , & sedem infra designatam *Cap. 39. §. 4. num. 4. , & Cap. 40. §. 5. num. 2.* Patres Visitatores , dum tali munere funguntur , præsideant , & præcedant alios ab ipsis visitandos .

3. Nullus præminentiam , vel loci præcedentiam habeat , eo quod in Religione functus fuerit aliquo Officio , etiam Generalatu .

4. Quando in itinere fuerint , præcedentiam , & graduationem *nu. 1.* assignatam observent , nisi juxta de causa Prælatus aliquem minus antiquum in præsidem designet .

REGULÆ CAPUT XXII.

Infirmi seorsum dormiant , & comedant &c.

CAPUT XXII.

De charitate erga Infirmos .

1. Superior Conventus sub pœna suspensionis ab Officio præsto sit Infirmis , provideatque de omnibus necessariis pro ipsorum medela , & curatione , quin paupertate Conventus excusetur ; non vero permittat , quod extra Conventum cibus condatur , nisi in aliqua gravi infirmitate , & aliquo condimento a nostris ignoto ; quod si defectus aliqua re acciderit hortamur ægrotos , ut tanquam pauperes patienter ferant .

2. Quotidie Superior visitet Infirmos , & curet tempore apto illis Sacramenta ministrari ; quod si sua negligentia absque penitentia , Vinctico , vel extrema Unctione aliquis decesserit , suspensus sit ab Officio per unum annum , vel augetur pœna arbitrio Provincialis juxta culpam ; & Infirmarii si quam culpam habuerint , juxta illius gravitatem mulcentur ; curet insuper Prælatus , ut ægroti saltem in qualibet hebdomada (dum infirmitatis accidentia non impederint) cœlesti reficiantur pane , & in Paschate pro adimplemento præcepti Ecclesiastici Sacra Eucharistia solemniter ministraretur non valentibus surgere ex lecto , prout in nostro Manuali .

3. In quocumque Conventu , vel Collegio quis ægrotaverit , quamvis sit Hospes , curetur , donec salutem recuperet , nisi juxta de causa Provincialis illum mittat in aliam Domum , & istius Minister , & Conventuales illum cum charitate recipiant , ac de necessariis provideant , sicut cæteris Conventualibus .

4. Si propter infirmorum frequentiam Conventus aliquis in egestatem devenit , Provincialis illi subveniat , facta cum licentia Generalis aliqua per Conventus contributione .

5. Nullus ægrotus ex nostris curetur extra Conventum , etiam in Domo Parentum suorum nisi casu , quo morbus ita sit gravis , quod ab illo aliter non posse evadere prudenter judicetur ; & tunc quidem fiat cum licentia in scriptis Patris Generalis , & in Oppidis , in quibus Cœnobium nostrum non est .

6. Balnea medicinalia nullus intret ægrotus , absque Patris Generalis licentia in scriptis , sub pœna privationis vocis , & loci .

7. Sine expressa licentia sui Prælati nemo Medicum consulat , nec medicinis utatur sub pœna gravis culpæ .

8. Liceat Infirmis cum Prælati Benedictione uti tibialibus , & pedulibus , vel aliqua alia re ex fago albo , vel simili materia , ut se protegant , & foveant .

REGULÆ CAPUT XXIII.

Si qui Religiosi ad hospitandum advenerint &c.

CAPUT XXIII.

De charitate exercenda cum Hospitibus
Religiosis, & Sæcularibus.

§. 1. De Hospitibus Religiosis.

1. Superiores benevoli recipiant Hospites nostri Ordinis, & necessaria illis suppedient sub pœna culpæ gravis; cæteri Religiosi familiariter cum illis agant, primaque nocte ipsorum pedes laventur. Ac simili charitate, & benevolentia, recipiatur quilibet alterius Ordinis Religiosus qui ad hospitandum in Domos nostras advenerit.

2. Hospites nostri Ordinis, transacta prima die, Choro, & aliis functionibus Communitatis assistant, nisi forte per prolixitatem itineris Superior longiorem illis requiem concedat.

3. Si ultra quatuor dies in Conventu remorentur, pecunias, si quas habent, Superiori tradant, ut in trium Clavium Arca custodiantur, alioquin pœnæ culpæ gravis subjaceant per tres dies, & Superior illas integras restituat sub pœna suspensionis ab officio per mensem unum.

4. Statim ac Hospites ad Conventum accesserint (nisi Prælati sint) Ministro declarent quid curæ, & negotii habeant, & absque licentia illius quamvis Ministri Conventuales, vel Provinciales sint, non egrediantur e Conventu, obediantque, sicut Conventuales Ordinationibus, & præceptis ipsius Prælati.

5. Transactis duobus diebus Hospites Missas celebrent pro intentione, & obligatione Conventus, vel Collegii illius, in quo hospitantur; si tamen venerint, ut Conventuales, a prima die pro illo Sacra faciant.

§. 2. De Hospitibus Sæcularibus.

1. Etiam Sæculares benevole, & charitative recipiantur, non tamen in communi Dormitorio, sed in loco separato hospitentur.

2. Ne permittant Sæculares intra Cellas, & Officinas Conventus, quamvis illius famuli sint, bene tamen aliqua persona gravis, sed raro, & cum Superioris licentia, & Religioso comitante.

REGULÆ CAPUT XXIV.

Nullus Frater Laicus, sive Clericus &c.

CAPUT XXIV.

De otiositate a nostris Fratribus fugienda.

1. Nullus Religiosus, sicut præcipit Regula sit sine proprio Officio, juxta prudentem Prælati dispositionem.

2. Officia in communi Tabula singulis hebdomadis æqualiter distribuuntur, & imponantur omnibus Religiosis, tam Prælati, quam Subditis at juxta vires, & occupationes uniuscujusque, prout in nostro Cereemoniali disponitur. Et Sacerdotibus, qui jam triginta & octo annos ab Habitu recepto expleverint, non imponantur officia legendi, & serviendi in Refectorio, nec Infermarii, nec Pulsatoris Cymbalorum, nec ultimam, nec penultimam Missam celebrandi, nec insuper Fratres Laici, qui eosdem triginta & octo annos Habitus compleverint cogantur pulsare media nocte ad Matutinum, neque in Coquinam destinentur.

§. 3. Prædicta Tabulæ Officia cura magna Fratres adimpleant. Quod si quis urgenti causa adimplere quandoque non valuerit, Superiorem tempore apto moneat, ut alium substituatur sub pœna disciplinæ non monenti.

REGULÆ CAPUT XXV.

Silentium observent semper in Ecclesia sua.

CAPUT XXV.

De Silentio, & Clausura, & modo servando
in exitu a Conventu.

§. 1. De Silentio.

1. Præter loca, in quibus Regula nostra præcipit semper observari silentium etiam inviolabiliter servetur in Sacristia, & Claustro insuper in omni loco servetur, factis signis post prandium ut Religiosi ad Cellas se conferant usque ad Vesperas, vel aliud simile signum, necnon ab examine conscientiæ nocturno, usque ad Primam diei sequentis; Licebit tamen eis cum Superiore his temporibus loqui super aliquo, quod differre non possint.

2. Religiosi nec inter se, nec cum Sæcularibus unquam deambulent, vel confabulentur in Claustro: si cui opus fuerit alterum alloqui, id faciat in Aula, sive loco ad id destinato a Superiore, & cum illius licentia.

3. Omnes Religiosi mutuo se honore afficiant, non tamen id fiat urbanitatibus alienis ab humilitate Discalceatorum.

§. 2. De Clausura.

1. Singuli Religiosi in singulis seorsim habitent Cellis, a quibus non exeant sine urgenti necessitate, vel ad Chorum; idque præsertim observetur tempore Silentii.

2. Nullus alterius Cellam (etiam Superioris absente ipso) ingrediatur sub pœna saltem comedendi super terram. Quod si private Cellam de nocte intraverit, privatus sit voce, & loco per mensem. Si autem in aliquo Conventu defectus erga hoc reperitur, Superior ad illum vitandum præceptum imponat, & majorem pœnam.

3. Nullus ab alterius Cella extrahat Codices Libros, vel rem aliam, sine licentia Superioris, qui contravenientem severe puniat.

4. Laudabilis nostri Ordinis consuetudo observetur, nempe in nocte post Litanias Lauretanas, pulsentur Tabellæ in Dormitoriis, & dicatur sententia spiritualis, cujus meditatione Religiosi in Cellas, lectulosque, se conferant, ac intra quadrantem horæ lucem extinguant. Qui intra illud spatium non extenderit pronus in terram die sequenti comedat.

5. Superior per se, vel per suum Vicarium, quando expedire viderit; Cellas nocturno tempore visitet; Clausuram vero singulis noctibus, portas iterum observando magistra Clavi, quam semper apud se retineat; Qui autem negligens in debita Clausura servanda fuerit, suspensus sit ab Officio per tres menses.

6. Quando solitæ Processiones per nostra sunt Claustra, non permittatur ingressus Mulierum in illa. Qui secus fecerit, graviter, ad arbitrium Provincialis puniatur.

§. 3. De egressu Fratrum à Conventu.

1. Superiores Redemptores Captivorum, Procuratores Elemosynarum, Quæstores, vel loco Procuratoris Conventus alius Religiosus cum suis Sociis poterunt dumtaxat ad Oppidum exire. Et Prædicatores similiter ad concionandum, & Confessiones ad audiendas Confessarii: Quod si in aliquo Conventu fuerint plures Hospites, & negotia, poterunt alii egredi cum licentia Diffinitorii: Superior autem huic Constitutioni contraveniens pœna culpæ gravis puniatur; Ipseque ita sit assiduus in Domo, quod Sub-

diti ejus exemplo libenter ferant suam inclusio-
nem, nec uno eodemque tempore Minister, &
ejus Vicarius extra Cœnobium umquam sint.

2. Nullus Superior in locis, in quibus sunt
Conventus nostri, Religiosum aliquem, etiam
Eleemosynæ Quæstorem sine Socio ad Oppidum
mittat, sub pœna culpæ gravis, prudenterque
se gerat in assignatione Sociorum: Quos autem
designaverit, recipiant Subditi absque excusatio-
ne sub pœna etiam culpæ gravis. Qua etiam
pœna afficiantur Socii, qui extra Monasterium
ita separantur, ut mutuo se non videant, præser-
tim dicti Eleemosynæ Quætores.

3. Ante horam Orationis Matutinæ nullus e
Domo exeat, absque urgenti necessitate, re-
deantque omnes ante noctem. Contraveniens
autem pronus in terram die sequenti panem,
& aquam comedat, nec excant in diebus feriatis,
& in illis, in quibus Sæculares habent Ludos, &
publicas læticias, spectacula, & similia, excepta
causa gravis, & ita urgentis negotii, quod dif-
ferri non valeat. Qui vero absque illa licentiam
dictis diebus petierit, vel concesserit, pœnæ cul-
pæ gravis subiaceat.

4. Quando Religiosi nostri ad Oppidum ex-
eunt, in illas tantum ingrediantur Domo, ad
quas expressam licentiam habent, nec negotia
suscipiant, nisi à Superiore commissa, quod si
occurrerit, in ingressu ad Conventum Prælato
exponant. Qui vero parti alicui hujus Constitu-
tionis contraverit, pœna culpæ gravis afficia-
tur, vel majori, si ratione circumstantiæ alicu-
jus culpa augeatur.

5. Egressurus e Conventu obtenta licentia,
indutus Cappa simul cum Socio Benedictionem
accipiat a Prælato, & a Sanctissimo Sacramento
breviter orans; idemque faciant in ingressu;
Tempore autem Visitationis actualis a Visitato-
re Benedictionem accipiant, semperque eam-
dem accipient Prælati ab aliis sibi Superioribus
in eadem Domo existentibus.

6. Numquam Religiosi nostri simul in com-
muni egrediantur ad funera, vel cantanda Res-
ponsorialia, nisi in eis locis, in quibus unicus fue-
rit Conventus, vel Collegium nostri Ordinis,
vel ad funera, & exequias Regum, Episcoporum,
Prælatorum, & similibus gravium personarum,
quando aliæ Religiones concurrant. In his autem
& quibusvis aliis publicis functionibus singulari
modestia nostri resplendeant, nec a Commu-
nitate aliquis umquam separetur sub pœna cul-
pæ gravis per tres dies.

7. Hortamur Superiores, ne permittant, ut
Religiosi, qui pro sua infirma valetudine carni-
bus vescuntur, aut lino, sive alia re nostræ au-
steritati opposita utuntur, iter faciant, vel extra
Conventus exeant nisi raro, & iusta de causa.

8. Nullus Religiosus sub pœna culpæ
e Domo egrediat ad agenda negotia Sæcula-
ria, etiam suorum Parentum; si tamen commo-
de excusari non possit, id liceat ei obtenta prius
Prælati Superioris licentia.

REGULÆ CAPUT XXVI.

Juramenta non faciant nisi magna necessitate.

CAPUT XXVI.

De circumstantiis, quæ concurrere debent
pro Juramento à nostris Religiosis
faciendis.

Juramenta non faciant, nisi magna occur-
rerit necessitas in causis iustis, & honestis cum
licentia sui Prælati, vel iusti ab aliquo, qui id
eis præcipere possit; Qui autem absque istis cir-
cumstantiis juraverit, disciplina Conventuali ple-
ctatur.

REGULÆ CAPUT XXVII.

Pignora non accipiant, & depositum auri &c.

CAPUT XXVII.

Prohibetur nostris Religiosis acceptatio pigno-
rum, & depositorum.

Præcipit Regula nostra capite isto, ne pigno-
ra, nec deposita Auri, Argenti, vel pecuniæ a
nostris suscipiantur; Quare qui contraverit
tamquam violator Regulæ puniatur.

REGULÆ CAPUT XXVIII.

Si quod vitium in re, quæ venditur.

CAPUT XXVIII.

Præcipitur, quod defectus rei venditæ manife-
stetur Emptori.

Religiosi nostri veritatis, & Justitiæ amato-
res esse debent; Ideo manifestent Emptori vi-
tium, si aliquod notum fuerit in re, quam ven-
dere volunt sub pœna culpæ insignendæ
non indicanti.

REGULÆ CAPUT XXIX.

*Capitulum si fieri possit singulis Dominicis
diebus fiat.*

CAPUT XXIX.

De Capitulo Conventuali, & Consiliariis
Conventus.

§. 1. De Capitulo Conventuali.

1. Nullus, nisi Sacerdos, & post tres annos
a professione Votum habeat in Capitulo Con-
ventuali.

2. Quando juxta nostram Regulam, & Con-
stitutiones res aliqua a Capitulo Conventuali
decerni debet, Superior illam Communitati
proponat die antecedenti, & in sequenti defini-
tur per secreta suffragia a Prælato, & Consilia-
riis regulanda.

3. Ut semper constet quænam res diffinitæ,
& determinatæ sunt a Capitulo Conventuali,
in quolibet Conventu, & Collegio sit Secreta-
rius electus de corpore ipsius Capituli, & ab eo-
dem Capitulo cum consilio, & assensu Provin-
cialis, qui quidem Secretarius in libro ad id de-
stinato scribat omnia Decreta prædicti Capituli,
approbationes ordinandorum, & similia, & post
quam ea legerit ipsi Capitulo, Minister, & Con-
siliarii subscribant, & ipse quoque Secretarius
tamquam attestans.

4. De omnibus actis, ac determinatis in Ca-
pitulo semper custodiatur secretum. Si quid
vero aliquis aliis revelaverit Religiosis non Ca-
pitularibus, vel Sæcularibus, maxime quando
Prælati secretum commendavit, ad arbitrium
Provincialis privetur voce activa in Capitulo
Conventuali juxta inconvenientia ex revelatione
subsecuta.

De Consiliariis Conventus, & eorum Officio.

1. In quolibet Conventu, seu Collegio Pater
Provincialis designet quatuor Consiliarios, ex
quibus duo primi Officium exerceant, & in eo-
rum absentia alii duo, & cum actu exercentibus
consulat Prælati omnes res ad Conventus ad-
ministratorem pertinentes, exceptis gravioribus
majorisque ponderis; istæ enim per majorem
partem Capituli Conventualis decerni debent.

2. In singulis Conventibus, & Collegiis sin-
gulæ sint pro custodiendis pecuniis Arce trium
Clavium, quarum alteram Superior, duas alias
Consiliarii Officium exercentes habeant, & sine

assistentia

assistentia cunctorum trium neutiquam Arca ista aperiatur.

3. In dicta Arca sit Liber, in quo scribatur omnis pecunia, quæ recipitur, & expenditur, & ex quo procedit; Sit etiam alter Liber, in quo clare, & distincte scribatur, quomodo satisfactum est oneribus Missarum, suffragiorum, cæterarumque obligationum perpetuarum, & temporalium, quæ Conventus habet, & qualiter etiam sit satisfactum Missis, & suffragiis pro nostris Religiosis, & Defunctis; sit quoque Liber alter, in quo exprimantur quantitates tritici, hordei, vini, olei, & similibus, quæ quocumque titulo recipiuntur, & in Conventu expenduntur; ac denique sit Liber alius pro Redemptione Captivorum, ut dictum est supra *Capitulo 2. §. 1.*, in quo scribantur, non solum, quæ Conventus separat pro dicta Redemptione, sed etiam omnia, quæ quoquo modo, & titulo pro illa recipiuntur. Et de omnibus in hoc numero dictis Superior, & Consilarii in fine cuiusvis mensis rationem conficiant, & in prædictis Libris scribant, & subscribant. Quod si in hoc fuerint negligentes, severe puniantur ad arbitrium Patris Provincialis.

4. Etiam in quolibet Conventu, & Collegio sit in Arca trium Clavium, sive in Archivio Liber magnus nomine *Protocollo*, in quo clare, & cum distinctione scripta sint, & scribantur fundatio, & status Conventus, obligationes perpetuæ Missarum, & suffragiorum, bona stabilia, & immobilia, & census tam in favorem, quam contra; & in eodem Protocollo sit quoque Index, & Inventarium omnium scripturarum in favorem Conventus cum notatione loci, temporis, & scribæ, a quo signatæ sunt. Ac denique in dicta Arca, vel Archivio custodiantur omnes, & quæcumque scripturæ, Instrumenta, & Inventaria pertinentia ad Conventus, vel Collegii bona.

REGULÆ CAPUT XXX.

Non solum Fratibus, sed & Familia Domus &c.

CAPUT XXX.

De Capitulo, Collatione Spirituali, & exhortatione in diebus Dominicis.

1. Singulis Dominicis ante Primam in omnibus Conventibus, & Collegiis Capitulum juxta tenorem Regulæ in Aula Capitulari fiat, in quo Prælati hortetur Religiosos ad observantiam, majoremque perfectionem, illorum culpas corrigat, agatque de receptis, & separatis, & separandis pro Redemptione Captivorum, de statu Domus, & ejus substantia, audiatque Subditos Capitulares, quæ ad perfectionis ipsius Conventus, vel Collegii regimen in ipso Capitulo proposuerint, & quod expediens videatur, exequi curet. Quibus finitis, si adhuc non sit hora recitandi Primam, reliquo tempore usque ad illam omnes in communi mentaliter orent.

2. Prima cuiuslibet Mensis Dominica ante correctionem culparum, & ante omnia prædicta *num. 1.*, habeant Fratres per spatium dimidiæ horæ collationem spirituales de aliquo vitio extirpando, seu virtute adipiscenda, vel de puncto aliquo Orationis, & omnes suam sententiam, & Judicium pronuncient, ac deinde Superior brevem erga eandem rem concionem agat.

3. Insuper per Dominicos dies bis etiam in hebdomada advertentiæ, culparumque correctio in eadem Aula Capitulari fiant; A Paschate quidem usque ad primam diem Octobris immediate post Vesperas; Reliquo vero tempore anni post Completorium.

4. Omnia prædicta, tam videlicet hortationes, & collationes, quam culparum correctio-

nes solum fieri possunt a PP. Generali, Provinciali, Ministro, Præsidente, vel Vicario.

REGULÆ CAPUT XXXI.

De omnibus rebus, & clamoribus &c.

CAPUT XXXI.

De Correctione culparum, de earum gravitate, & pœnis.

§. 1. De modo animadvertendi culpas in Capitulo.

1. Singulis Hebdomadis designetur Sacerdos cujus Officium sit zelare observantiam, & charitative, ac simpliciter proponere in Capitulo culpas Religiosorum, infra hebdomadam quidem leviores; die vero Dominica, quæ majoris sint ponderis. Hortamurque Zelatorem, ut fideliter, & sine personarum acceptione suum adimpleat Officium; idemque faciat Capituli præses si culpam aliquam animadverterit.

2. Ut sanctæ nostri Ordinis Consuetudines conserventur Superiores pro culpis levioribus flagris cedant Religiosos, imponantque mortificationes ordinarias, & extraordinarias per Refectorium in publica Mensa faciendas; in quarum exercitio ipsi præcedant, ut eorum vestigia subditi libenter sequantur.

3. Hortamur Religiosos, quibus in Capitulo nulla adscripta fuit culpa, ut ipsimet se accusent pro humilitatis exercitio.

4. Animadversiones æquo animo ferat, & humiliter pœnitentiam accipiat absque satisfactione, nisi de aliqua fuerit a Præsidente interrogatus, & tunc submisit, & breviter satisfaciatur, sit tamen semper Justitia, & lenitas in Corrigente, & in Correcto submisso.

5. Si quis in Capitulo suas, vel alienas culpas absque licentia excusare & defendere voluerit, statim severe puniatur ad arbitrium Præsidentis Capituli, nisi prudentia dictante melius videatur punitionem in commodius tempus differre: Nemoque de culpis animadversis conqueratur sub pœna jejunii in pane, & aqua tantum.

§. 2. De gravitate culparum, & earum pœnis.

1. Non solum generalibus gratiæ Dei auxiliis, verum & specialibus Religiosi muniuntur; attamen talis est humana fragilitas, ut timere possint lapsus etiam graves, cum in Cælo, Paradiso, & Collegio Apostolico nonnulli defecerint. Quare prudenter prævenientes designamus omni genere culpæ (nempe levis, mediæ, gravis, gravioris, & gravissimæ) sequentes pœnas.

2. Culpa levis est errantem in Choro, in recitatione, vel cantu, non statim terram osculari, præsto item non esse actibus Communitatis, manducare, & bibere absque licentia, & his similia; pro culpis istis infligatur pœna, non nihil recitandi, vel faciendi in Refectorio aliquam mortificationem ordinariam.

3. Culpa mediæ est minus decenter Divinis Officiis interesse, frangere aliquod Capitulum præceptivum Regulæ, de more habere negligenter, & tarde interesse actibus, & functionibus Communitatis; negligentem quoque esse in adimplendo Officio de communi tabula, vel in exequendis simplicibus mandatis Superiorum; contendere immediate cum Sæcularibus, vagari per Conventum, res ad Ecclesias pertinentes irreverenter tractare, libros, & alia hujusmodi communia negligenter curare. His culpis arbitrio superiorum pœnæ respondeant.

4. Culpa gravis est committere quodcumque peccatum mortale absque scandalo. Si alicui ex istis non fuerit in Constitutionibus nostris pecu-

liaris

liaris poena designata, Minister (cui competit gravem culpam judicare) Delinquentem poterit in Carcerem conjicere, vel aliam poenam ad arbitrium imponere, attentis qualitatibus culpæ.

5. Etiam reducitur ad culpam gravem ludere absque scandalo chartis pictis, taxillis, ac similibus: fumere sine licentia aliquas res communes ab Officiis, vel eas, quas Fratres habent ad usum, dicere, aut scribere alteri aliquod opprobrium, aut malitiosum verbum: verba quoque inhonesta proferre, aut cum Mulieribus immodeste, & inverecunde colloqui. Pro his, & similibus plectantur Rei flagellis in Capitulo, & Jejunio in pane, & aqua tantum, vel recludantur in Cellis per aliquot dies post asperam reprehensionem.

6. Culpæ gravior est committere quodcumque peccatum mortale cum scandalo, vel quodcumque peccatum incontinentiæ, Contumaciæ, Inobedienciæ, vel Apostasiæ, etiam sine scandalo. Pro his culpis, & unaquaque illarum Reus incarcerabitur per tres menses, & privabitur voce, & loco per annum, vel in Capitulo flagellabitur a Præsidente, & a tota Communitate, & semel jejunabit in pane, & aqua tantum, ac in Cella recludetur pro tempore suæ culpæ proportionato: Qua poenitentia durante, nullum Reus exerceat Officium; quod si Sacerdos fuerit, Misam non celebret; si Frater ad Chorum deputatus poterit circulus Coronæ pro tempore Carceris ei radi; si vero Laicus indui poterit vestimentis fusci coloris; quas, & similes poenas adhibere valebit Provincialis pro arbitratu suo; semper tamen proportionatas cum qualitatibus culpæ.

7. Culpæ gravissima est committere delictum, cui in Jure poena mortis, vel trirremium inflicta est, verbi gratia, ponere Libellos infamatorios, fingere, & adulterare subscriptiones, vel Sigilla Superiorum, patrare facinus aliquod, propter quod Delinquens expelli debeat. Propter hæc a Diffinitorio generali gravissime puniuntur Rei, atenta delicti qualitate, vel expellantur, servata forma infra posita *Capitulo 33. §. 2. num. 2.*, gravissimas enim culpas judicare soli Diffinitorio Generali competit.

§. 3. De nonnullis animadvertendis circa dictas poenas.

1. Quando in nostris constitutionibus ponitur poena suspensionis, vel privationis (etiam si inibi dicatur ipso facto) non intelligatur ante, sed post sententiam Judicis super facto, & quando absolute dicitur, quod aliquis careat voce, intelligatur de utraque activa nimirum, & passiva.

2. Si in Capitulo Dominicali præsens fuerit aliquis Sacerdos privatus voce, postquam egressi sunt ab illo omnes fratres Laici, & Choristæ, Præsides corrigat eum, si vel ipse, vel Zelator aliquam notavit culpam, & statim prædictus in Capitulo exeat; privatus sede, seu loco; si Sacerdos sit, sedeat post omnes alios Sacerdotes, nisi alium inferiorem locum illi designaverit, & proportionem servata similiter fiat cum non Sacerdotibus.

3. Quando in nostris Constitutionibus designatur poena privationis Officii, & vocis; si Delinquens Officium, & vocem non habeat, infligatur illi alia proportionata poenitentia.

4. Suspensi ab Officio remaneant in suis propriis domibus, nisi suspendens, vel Pater Generalis alios conventus illis assignet pro tempore suspensionis.

5. Quando pro poenitentia imponitur Jejunium in pane, & aqua, Poenitens adimpleat in Refectorio ad primam mensam prorsus in Terra absque Mappa, & Caputio.

6. Volumus, quod illi, qui de more habuerint committere culpas leves, puniantur poena

culpæ mediæ, & quibus mos fuerit committere culpas medias, mulcentur poena culpæ gravis, & sic de reliquis, & dum non respiscunt, poena augeatur. E contra vero Superior, qui poenitentiam imposuit, poterit prudenter, & attentis circumstantiis, minuere illam eis, qui humiliter adimplent, & signa emendationis ostendunt.

7. Culpis illis, quibus Constitutiones nostræ poenas non statuunt, Superiores pro suo prudenti arbitrio imponant proportionatas, semper cum delictis, & circumstantiis, & ad similitudinem hic designatarum.

8. Ad puniendum delicta, semper attendantur personæ, & circumstantiæ, ut sic, vel augeatur, vel minuatur poena.

9. Prælatus inferior sit obligatus fidem facere Superiori, qualiter poenitentia ab ipso imposta executioni mandetur.

§. 4. De Carcere nostrorum Conventuum.

1. In omnibus nostris Conventibus, & Collegiis sit locus securus, ac deputatus ad Custodiam Reorum, non tamen adeo rigorosus, ut in discrimen veniat salus Religiosorum inibi inclusorum, & sint in eo compedes, vincula, aliaque necessaria ad poenam, & majorem custodiam Delinquentium.

2. Si aliquis propter sufficientem alicujus gravis delicti probationem jussus fuerit a Judice incarcerari exatur in ipso Carcere habitu albo, & induatur vestimento fusci coloris, poteritque (si Reus fuerit ad Chorum deputatus) in eodem Carcere Coronæ circulus ei radi.

3. Si propter negligentiam, vel malitiam Custodis Carceris Reus aufugerit, Custos in Carcerem conjiciatur, & juxta gravitatem culpæ puniatur.

4. Si quis quoquo modo opus tulerit incarcerato, ut aufugiat; si effectus non fuerit sequutus, incarceretur per viginti dies; si effectus sequutus, sit toto tempore in Carcere, quo Delinquens debebat esse. Carcerem autem confringentibus, tempus incarcerationis duplicetur.

5. Si quis sine Superioris licentia visitaverit, vel alloquutus fuerit incarceratos, poenæ culpæ gravis per diem unum subjaceat.

6. Prælatus per se, vel per alium curet de solatio incarceratorum, & de exhortatione ad tolerantiam, libros spirituales illis concedat, sed non atramentarium, vel alia ad scribendum requisita, nisi raro, pensatis circumstantiis, & cum scientia eorum, quæ scribunt.

REGULÆ CAPUT XXXII.

Nullus Frater Fratrem suum in publico accuset &c.

CAPUT XXXII.

De poena contra lædentes famam aliorum.

1. Si quis alterius famam apud Religiosos nostri Ordinis læserit, & convictus fuerit, poena talionis puniatur, sicut præcipit Regula, & ante omnia famam restituat; si vero nostræ Religionis decorem, & suorum Religiosorum estimationem infamiæ labe denigraverit apud Sæculares, vel Religiosos alterius Ordinis, præter poenam supradictam careat voce activa per triennium, & inhabilis sit ad omnia Ordinis Officia.

2. Si quis falsum testimonium in re gravi contra alium dixerit, & convictus fuerit; præter poenam talionis nunquam in Testem produci valeat.

REGULÆ CAPUT XXXIII.

Si quis scandalum, vel aliquid huiusmodi fecerit &c.

CAPUT XXXIII.

De Apostatis, fugitivis, incorrigibilibus, & manus violentas in alios injicientibus.

§. 1. De Apostatis, & Fugitivis.

1. Ille reputandus, habendusque est ut Apostata (quantum ad pœnam) qui absque licentia Superiorum vagatur extra Conventum sine habitu, habeat, vel non, intentionem redeundi ad Claustra, aut etiam cum habitu, si per octo dies extra Claustra permanserit; iste ergo ipso facto sit excommunicatus, & pro tali promulgetur a Superiore coram Communitate. Item, qui de nocte sine licentia a Conventu exierit, eodem modo sit excommunicatus, & velut Apostata puniatur.

2. Si quis absque licentia exierit a suo Conventu, vel a Confinio, & Jurisdictione sui Prælati immediate recurrens ad Superiorem Prælaturam non habeatur pro excommunicato; poterit tamen arbitrio Superioris puniri; si justam causam recursus non reddiderit; si vero alioquin divertit, & via recta Superiorem non adivit, severius puniatur.

3. Statim ac sit notitia de alicujus Religiosi exitu a Conventu sine licentia, quamvis recurrat ad Superiores, Prælatus illius processum formet de fuga, & certiores faciat Patres Generalem, & Provinciale de illa, & de die, & causa ipsius fugæ.

4. Et quia felic. record. Urbanus VIII. per suas literas in forma Brevis sub die 4. Aprilis 1637. incipien. *Altera &c.* post alteras quoque ab eodem, & a felic. record. Paulo Papa V. emanatas, præcipit, ut nullus nostri Ordinis Religiosus ad alium quemcumque Ordinem, Religionem, sive Congregationem (excepto Ordine Carthusianorum, petita, & obtenta licentia a Superioribus nostri Ordinis) sub Apostasiæ, & infamiæ perpetuæ nota, ac excommunicationis lata sententiæ pœna, etiam emissionis quarti Voti, seu perfectioris, & humilioris vitæ præsumptione, aut strictioris Regulæ, seu observantiæ prætextu, vel contemplatione, aut quavis justa, probabili, aut legitima causa se transferre audeat: Ideo literæ prædictæ inviolabiliter serventur.

5. Apostata, & fugitivi pro prima vice, & fuga puniantur juxta gravitatem culpæ, & ipso facto omittent antiquitatem Sedis, & Loci, & in futurum illorum antiquitas incipiat a die regressus ad Ordinem post dictam primam fugam. Qui secundam fecerint eadem pœna afficiantur. Pro tertia vero fuga (vel pro una, si per annum duraverit) si tales non expelluntur, pœnis impostis pro prima, & secunda fuga plectantur, & præterea inhabiles sint ad Prælaturas Ordinis, & voce activa careant; si quis vero Apostasiæ ratione excommunicatus celebraverit, gravioribus pœnis, severiusque mulctetur.

6. Denique non solum Patribus Ministris, verum etiam omnibus Religiosis facultatem, & auctoritatem concedimus, ut in casu necessitatis possint capere, ac comprehendere Apostatas, & fugitivos cujuscumque Provinciæ, & Domus sint, hortamurque in Domino Superiores, & eorum Conficientias oneramus, ut curent diligenter, & caute compellere, & revocare fugitivos sub pœna gravis culpæ per tres dies.

§. 2. De incorrigibilibus, & eorum expulsionem.

1. Ille Religiosus judicandus est incorrigibilis,

qui audent committere, & repetere graves culpas, admittere non vult pœnitentiam legitime a Superiore pro illis impositam. Similiter ille, qui tribus diversis vicibus punitus pro culpis gravibus ad meliorem vitæ rationem non redit. Etiam ille, cujus emendatio desperatur propter ipsius obstinationem, & pravos mores.

2. Incorrigibiles, vel perpetuo Ergastulo sunt mancipandi, vel a Religione expellendi, observando in omnibus Decretâ sacræ Congregationis Concilii publicata de mandato felic. record. Urbani VIII. anno 1624. die 22. Septembris; quando autem expulsio alicujus fuerit executioni demandanda, prius in Capitulo Conventuali sententia legatur, & flagellis cæsus a Communitate coram ipsa spoliatur habitu.

3. Numquam Pater Generalis expulsi Literas testimoniales concedat, illos ad Sedem Apostolicam rejiciens, vel jubens aliam ingredi Religionem, sed tantum tradat Literas fidem facientes de expulsionem facta juxta dicta decreta sacræ Congregationis, & in quibus etiam exprimentur pœna Expulsi impositæ a Judicibus in Sententia Expulsionis.

4. Sententiæ in causis criminalibus prolata, & rei intimatæ non statim executioni mandentur, quin prius revideantur, & iterum examinentur Causæ; si Rei ipsi erga hoc supplicationem fecerint, & humiliter id postulaverint.

5. Appellare a correptione, & pœnitentia Regulari ad extremum Judicem prohibitum est per felic. Record. Sixtum V., Gregorium XIII., & Clementem VIII., quare si quis ab illa appellaverit severe puniatur ad arbitrium Diffinitorii.

§. 3. De injicientibus manus violentas in alios.

1. Si quis minatus fuerit, vel manus violentas injecerit, vel eum percusserit, arbitrio Ministri puniatur, attenta gravitate culpæ; quod si eam commiserit contra aliquem Prælaturam inferioriorem incarceretur, & aliis pœnis afficiatur a Provinciali, considerata prudenter qualitate delicti: si vero contra Provinciale, a Patre Generali; si autem contra Generalem a Diffinitorio Generali Delinquens puniatur, attenta semper qualitate culpæ.

REGULÆ CAPUT XXXIV.

Si quis Frater in Fratrem peccaverit &c.

CAPUT XXXIV.

De inferentibus injuriam aliis, & de correptione fraterna.

1. Religiosus, qui alteri injuriam fecerit, sive præsentem, sive absentem, juxta arbitrium Ministri puniatur, attenta culpæ gravitate.

2. Si quis scit, alium commisisse aliquod peccatum; si occultum est, & speratur emendatio, corripiat eum secreto juxta Evangelium, & nulli revelet sub pœna Carceris per tres menses, si ex tali revelatione scandalum sequatur, si vero non sequatur, afficiatur pœna culpæ gravis per sex dies, & semper ante omnia honorem restituat; si verò correctio facta non prodesset, vel si antequam illam faciat, prudenter judicet, quod nihil proderit, revelet Superiori pio, & cordato, ut suo consilio, & efficaciori documento vel aliis convenientibus mediis Reus ad meliorem frugem recipiat.

3. Si quis contra bonum commune, & honorem nostræ Religionis aliquod delictum patraverit, qui de illo notitiam habuerit, denunciet Superiori, ut Patri, & si culpæ qualitas, & cir-

cumstantiæ exigunt etiam ut Judici deferat, qui lapsi salutem procuret, & decorem Religionis recuperet.

REGULÆ CAPUT XXXV.

Si pro necessitate Domus debitum aliquod fuerit contrahendum &c.

CAPUT XXXV.

De modo contrahendi Debita, & cura in eis solvendis.

1. Nullus sive Minister, sive Præses, sive Procurator, sive particularis quilibet Religiosus audeat, imo nec valeat debitum aliquod contrahere sine consilio, & assensu Capituli Conventualis, ut præcipit Regula.

2. Nullus Minister in fine sui Officii relinquat Domum suam oneratam debitis excedentibus quantitatem centum Ducatorum absque licentia sui Provincialis, & præcipimus Ministro Successori, ut curet solvere confestim debita sui Antecessoris, & ante illorum solutionem nullas expensas faciat, nisi præcise pro victu, & velitu Religiosorum.

3. Inhibemus Conventibus omnibus, & Collegiis nostris, ne accipiant pecuniam ad Censum, sive ad interesse, sine licentia in scriptis Diffinitorii Generalis.

REGULÆ CAPUT XXXVI.

Si quisquam de substantia Domus violentiam fecerit.

CAPUT XXXVI.

De modo servando in Litibus, & negotiis.

1. Nullus sive Prælati, sive Procurator incipiat causam, & litem, quin observet circumstantias, quas Regula nostra disponit; & propterea Inferiores Provinciali prius ab eo obtineant licentiam, quod si hæc facile haberi non poterit, & causa urgeat, lis inchoari poterit de consensu Capituli Conventualis, & statim Provincialis certior fiat.

2. Strictè præcipimus omnibus Religiosis ne ipsimet adeant Tribunalia secularia pro negotiis mere temporalibus agendis, nisi urgente causa, poterunt tamen Judices alloqui, & intercedere.

3. Nullus ex nostris, sine Patris Generalis facultate exerceat Officium Executoris Testamentarii sub pena suspensionis a suo Officio, voce, & loco per tres menses; si vero aliquis Executor Testamenti fuerit nominatus, & commode absque mora prædicta licentia haberi non possit, & Judicio Ministri, & Consiliariorum expediens videatur, statim exercere dictum Officium, illud exerceat; ita tamen, ut pro executione, & perfectione illius obtineat intra duos menses præfatam facultatem. Copia item Testamenti subscripta a Ministro, & Consiliariis mittatur Patri Generali, ut judicet an expediat, vel non, & pro quo tempore, ac quibus circumstantiis talem concedere facultatem.

4. Nulli superiori liceat Judicis Conservatoris munus exercere, absque speciali Summi Pontificis Licentia.

5. Nullus item Religiosus sit Patronus, piæ aliquis memoriæ, vel administrator bonorum, quæ non sint nostræ Religionis, nisi casu quo Patronatus, & administratio annexa sit Officio, quo quis fungitur in Religione.

REGULÆ CAPUT XXXVII.

Solicite vero Minister provideatur &c.

CAPUT XXXVII.

De Diligentia adhibenda a Prælatiis erga observantiam Regulæ.

1. Hortamur in Domino omnes Prælatos, ut sint valde solliciti in observantia sanctæ nostræ Regulæ, sicuti ipsa disponit, ut ipsorum exemplo subditi perfectius adimpleant illius præcepta.

2. Nullus Prælati ita se occupet in negotiis, etiam Causarum pariarum, ut a Gubernio Domus, & vita communi sequenda impediatur, nec subditis id ipsum ullo modo permittat.

3. Ministri a suis Conventibus, suisque Collegiis absentiam ultra octo dies non faciant sine licentia sui Provincialis.

REGULÆ CAPUT XXXVIII.

Non liceat Superioribus Confessiones subditorum audire &c.

CAPUT XXXVIII.

De Confessariis, Prædicatoribus, Lectoribus Studentibus, Collegiis, & Bibliothecis.

§. 1. De Confessariis Religiosorum.

1. Visitatores in qualibet visitatione deputent in scriptis Confessarios pro Religiosis, illorumque facultas durabit usque ad sequentem visitationem, in qua facta designatione, cesserit præterita, etiam si concessa fuerit a Prælato superiori illi, qui tunc visitat, & nullus sive hospes, sive Conventualis audeat Confessiones Religiosorum audire, sine prædicta designatione pro illo Conventu, vel Collegio, in quo existit, quamvis ad munus istud deputatus sit pro alio Conventu, vel Collegio, etiam ejusdem Provinciae.

2. Patres tamen Diffinitores Generales actuales poterunt absque aliqua limitatione audire Confessiones cujuslibet Religiosi nostri Ordinis, & similiter cuicumque Sacerdoti idoneo ejusdem peccata sua confiteri. Eodem modo Patres Ministri absque limitatione excipere poterunt Confessiones suorum subditorum in Casibus a Regula dispositis, & ipsimet confiteri peccata sua cuilibet subdito suo idoneo.

3. Magister novitorum Confessiones eorum audiatur, semel tamen in quolibet mense (die a Patre Ministro assignanda) permittatur illis confiteri alteri Confessario approbato pro Religiosis designando, etiam ab eodem Ministro, recentior Professi confiteantur suo Magistro, & alteri Confessario ex approbatis, deputando etiam a Ministro, idemque intelligatur de Collegialibus studentibus &c.

4. Si in aliquo Collegio deficiant sacerdotes approbati a superioribus pro excipiendis confessionibus Religiosorum, Minister deputet idoneos, & ad id necessarios, donec sit copia approbatorum; poteritque tam istis, quam illis (quando expedire judicaverit) impedire ne audiant Confessiones, & cuilibet ex sibi subditis poterit dare facultatem confitendi cuicumque Sacerdoti idoneo sui Conventus, etiam non deputato a Superiori Prælati, tamen si sit copia approbatorum, id tamen raro fiat.

5. Quando Religiosi nostri iter faciunt, vel sunt in aliquo Oppido, ubi Monasterium nostrum non est, nec habent Confessarium nostri Ordinis approbatum, poterunt confiteri pecca-

ta sua Sacerdoti simplici idoneo nostræ Religio-
nis, vel cuilibet Confessario approbato Religio-
so, vel Sæculari.

6. Decernimus, quod Sacerdotes nostri non
habentes facultatem audiendi Confessiones Reli-
giosorum nostrorum concessam vel per constitu-
tiones nostras, vel per Superiores, qui illam con-
cedere possunt, non valeant excipere confes-
siones etiam Sacerdotum nostrorum.

§. 2. De Confessariis Sæcularium.

1. Nulli ex nostris liceat audire confessiones
virorum Sæcularium sine eo, quod habeat tres
annos completos sui Sacerdotii, & sine facultate
Ordinarii, ac sui Provincialis; qui quidem prius
simul cum Ministro Conventus, & alio Religioso
docto, & virtute prædico ab ipso Provinciali desi-
gnato illum examinet de scientia Morali & per
secreta suffragia approbent, vel reproben; si
autem Provincialis non potuerit interesse exa-
mini, alium pro illo deputet Religiosum loco
ipsius.

2. Ad audiendas confessiones sceminarum, qui-
libet ex nostris debet habere licentiam Diffini-
torii, quam etiam petierit a Patre Provinciali,
consulto Ministro Domus, ac insuper debet
prius audivisse Confessiones virorum sæcularium
laudabiliter, & per duos integros annos. In quo
inhibemus Diffinitorio, ne valeat dispensare.

3. Qui sine requisitis, & facultatibus expref-
sis in duobus muneribus antecessentibus ausus fue-
rit confessiones audire, vel examini Ordinarii sine
licentia Ordinis se exponere, privatus sit Ministe-
rio excipiendi Confessiones, nec ad illud ei um-
quam licentia concedatur, nisi per capitulum
Generale.

4. Ad hoc autem Confessarii post obtentam
facultatem excipiendi Confessiones, negligentes
non sint in studio, nec doctrinam moralem pro
derelicta habeant, præcipimus, ut omnes Con-
fessarii tam virorum, quam sceminarum (exceptis
qui sint, vel fuerint Prælati, Superiores, vel
Ministri, vel Sac. Theologiæ Lectores) examinen-
tur indispensabiliter in secunda vifitatione cujus-
libet triennii a Vifitatore, & duobus Religiosis
designatis in *num. primo hujus §. 1.* qui per secreta
suffragia approbent, vel reproben, & a reproba-
to licentiam auferat Vifitator: hoc autem exa-
men semper fiat donec Confessarii expleverint
viginti annos laudabilis exercitii audiendi Con-
fessiones, & post viginti annos non amplius exa-
minentur.

5. In Ecclesiis nostris (præter confessionaria
in earum parietibus elaborata, quæ pro parte
interioris Conventus habeant ingressum pro
Confessariis) sint etiam Confessionaria alia am-
ovibilia ex decenti ligno fabricata; Nullus autem
Confessarius sceminarum audiat confessiones,
nisi in aliquo, ex prædictis Confessionariis, nec
in amovibilibus eas excipiat, nisi qui actualiter
sit, vel aliquando fuerit Prælatus, vel qui
ætatis annos quinquaginta habeat, vel licentiam
a suo Prælate pro casu raro, & expressam pro
qualibet vice.

6. In nullum ex dictis Confessionariis Reli-
giosus aliquis ingrediatur, qui sceminarum Con-
fessarius non sit absque Ministri licentia; qui
secus fecerit pœna culpæ gravis puniatur: quod
si iteraverit inhabilis maneat ad obtinendam
facultatem audiendi Mulierum Confessiones,
vel alia æquivalenti pœna afficiatur juxta statum
suum.

7. Licentiæ excipiendi confessiones sive vi-
rorum, sive sceminarum non intelligantur ab-
solute, & in perpetuum concessæ, sed dependen-
ter a voluntate Religionis, quæ illas poterit li-
mitare, abolere, & tollere, sine obligatione
reddendi causam. Quod non intelligitur cum

illis Religiosis, qui sunt, vel fuerunt Prælati,
vel qui habent quinquaginta ætatis annos: illæ
autem licentiæ tantum judicentur continuari, &
permanere, quas subscriptas relinquat Vifitator
in sua Vifitatione, vel Pater Generalis quando
Conventus perambulet, & ita non subscrip-
tæ eo ipso cessent.

8. In Oppidis, in quibus sunt Conventus nos-
tri, non concedatur licentia ad exitum a Domo
pro audiendis Confessionibus sæcularium conti-
nuo in die us determinatis, nisi raro, & cum
licentia in scriptis Procuratoris Generalis.

9. Nullus Religiosus in loco aliquo Officium
Parochi exerceat, etiam pro parte sub pœna cul-
pæ gravis per tres dies, nec Diffinitorium valeat
dispensare in Constitutione ista, nec Fratres, qui
sceminarum Confessarii non sint, mittant Prælati
pro audiendis confessionibus ad Oppida illa, in
quibus non est conventus noster.

§. 3. De Prædicatoribus.

1. Nullus Religiosus audeat concionari, quin
prius per triennium Philosophiæ, & per aliud
Triennium Theologiæ Scholasticæ vacaverit,
& obtenta in scriptis licentia Patris Generalis,
qui cum Examinatoribus supra *§. 2. num. primo*
assignatis, experietur quid scientiæ, & virtutis
habeat, & præsertim eum sedulo examinabit de
præcipuis sanctæ fidei nostræ mysteriis, & de sen-
sibus sacre Scripturæ, & per secreta suffragia
approbatio, vel reprobatio fiat: & insuper, ut de
ejus genio, ac ingenio constet, disponet intra
tempus illi assignandum, & habebit concionem
coram Communitate & (si fieri possit) coram
Patre Provinciali.

2. Nullus publice concionetur, quin prius
præsentetur Ordinario, sub pœna privationis vo-
cis, & Loci per sex menses.

3. Prædicatores in suis concionibus solum in-
tendant morum reformationem, & virtutum
augmentum. Qui verò in hoc defectuosus fuerit
& a superiore aliquoties admonitus non se emen-
daverit, Officio Concionatoris privetur.

4. In Civitatibus, & Locis, in quibus non est
Conventus noster, non admittantur sermones
Quadragesimæ, itaut tota, vel majori parte il-
lius Religiosus sit extra Claustra absque licentia
Patris Generalis.

5. Prædicatores solo titulo concionandi (eti-
am si pro tota Quadragesima Conciones habeant)
carnibus non vescuntur: Qui vero nisi illis
vescatur Quadragesimæ tempore, concionari non
valet, cesset a Concionibus, excepto casu, quo
aliquis independenter a prædicatione pro sua
infirma, & ægra valetudine, carnibus vescatur;
talis enim prædicando in Quadragesima illas
edere poterit cum licentia Provincialis, caute
tamen, frugaliter, & exemplariter.

6. Si Superiori expediens visum fuerit, dispo-
net, ut in loco, in quo est Conventus Ordinis,
Religiosus aliquis Dominicis diebus exeat ad do-
cendum Populum Doctrinam Christianam.

7. Liceat Prædicatori non interesse Choro
(excepto tempore Orationis mentalis) tribus aut
quatuor diebus ante Concionem. Disponen-
tibus vero sermones pro Quadragesima plus tem-
poris indulgeat Superior.

8. Pater Provincialis in secunda vifitatione
cujuslibet Triennii examinet Prædicatores (his ex-
ceptis, qui sunt, vel fuerunt Prælati, aut Le-
ctores, vel qui per duodecim annos laudabiliter
munus concionandi exercuerunt) & auferat fa-
cultatem ab illis, qui in virtute, & scientia fue-
rint defectuosi, vel inutiles ad animarum profes-
sum, & ab illis, qui titulo Prædicationis a Cho-
ro, & vita communi se eximunt, & faveat, fo-
veatque eos, qui in Concionibus suis Doctrinam,
Zelum, & Spiritum ostendunt.

§. 4. De Lectoribus.

1. Pater Generalis eligat Lectores tam Philosophiæ, quam Theologiæ Scholasticæ, Expositivæ, & Moralis, præveniatque eos sex mensibus ante Cursum, ut se præparent, semperque deputet personas doctas, observantes, amantes docere Doctrinam S. Thomæ, non quæstiones inutiles, seu periculosas; & (si fieri possit) Lectores sint ex Provincia, in qua sunt Collegia, & omnes semper in scriptis distabunt.

2. Assistant semper Lectores Orationi mentali, & Matutino Nativitatis Domini, Paschæ, & Pentecostes, Festi Sanctissimæ Trinitatis, Sanctissimi Sacramenti (& si fuerit expositum) in diebus infra Octavam, nec non Matutino omnium festivitatum Christi Domini, & ejus Sanctissimæ Matris, quæ fuerint primæ Classis, & notrorum Patriarcharum: Assistant etiam omnibus Vesperis, quæ cum cantu celebrantur, & Beatæ Mariæ, & Ordinis nostri, etiam si non cantantur, nisi in aliquo ex istis diebus habeant conclusiones; & etiam si habeant Conclusiones in ipso die, assistant Missæ solemnibus, quæ in prædictis festivitibus celebratur, nec non Primæ in Vigilia Nativitatis, Nonæ in die Ascensionis Domini, & Tertiæ quando canitur; insuper assistant Processionibus, Antiphonæ-Salvæ Regina-Officiis, & Missis, quæ cantantur pro nostris Religiosis Defunctis, Examine Conscientiæ, flagellationi communi, ac denique omnibus actibus, & functionibus Communitatis, ad Chorum non pertinentibus, exceptis in ista Constitutione.

3. Tempore cursus, seu Lectionum suarum non exeant Lectores ad prædicandum, neque ad audiendas Confessiones extra Locum, in quo est Collegium; id tamen eis licebit in majori Hebdomada.

4. Religiosus, qui habuerit licentiam in scriptis a Diffinitorio Generali pro scribendo Libro, qui typis mandandus sit, exemptionibus fruatur, quibus gaudent Lectores, dum illum scripserit, vel etiam dum excudatur, si ipse correctioni assistat, & similes Scriptores teneantur quotannis præsentare ante Diffinitorium Elucubrations suas, ut ab ipso judicetur, an digni sint pro illis prædicto privilegio, & exemptione.

5. Nullus Religiosus percipiat redditus ex Cathedra, nec illam petat, aut prætendat, nec pro alio substituatur, neque ut alius eam adipiscatur suffragium ferat.

§. 5. De Studentibus, vel Collegiis.

1. Pater Generalis designet Religiosos (unum saltem annum habentes completum post Professionem) qui Philosophiæ, Theologiæ Scholasticæ, Expositivæ, & Moralis studiis vacaturi sint, illosque eligat virtute, ac ingenio præditos, viribusque robustos pro jungendo studio cum austeritate vitæ nostræ; & antequam in Collegium pergant, eos examinari faciat de sufficientia Grammaticæ a Religiosis ab ipso assignandis.

2. Collegæ nostri per Triennium Philosophiæ, & per aliud Triennium Theologiæ Scholasticæ, ac denique per biennium Expositivæ, & Morali Theologiæ operam dabunt; & tempore vacationum in suis Collegiis maneat, nisi Pater Generalis aliud disposuerit. Dum autem Artium, & Theologiæ Scholasticæ studio incumbunt, non audiant Confessiones, nec concionentur. In ultimo tamen anno hujusmodi Theologiæ Scholasticæ liceat eis in munere Concionatorio se instruere, prædicando coram Communitate in Refectorio, vel Aula Capitulari.

3. Collegæ Philosophi, vel Theologi Scholastici tempore cursus Ordines Sacros non reci-

piant, nisi illi conferantur in loco, ubi est Collegium, vel in Oppido a Collegio non distante ultra sex leucas; nec Collegæ isti, dum tales sunt in Patriam suam abibunt, nec alia itinera agant, nec a Domo exhibent (etiam si sint in aliquo Conventu extra Collegium) nisi cum Communitate, vel cum suo Ministro, vel cum Patribus Diffinitoribus; ad exercitia tamen Literarum poterunt exire cum suis Lectoribus, designatis tamen a Provinciali.

4. Nullus Collega ingrediatur Cellas Patrum Lectorum.

5. Omnes studentes diligenter examinentur in singulis Visitationibus a Visitatore, Ministro, & Lectoribus, & qui in facultate, cui vacat culpabiliter, aut inculpabiliter non profecerit, seu progressum non facturus judicetur, a Collegio excludatur per Secreta Examinatorum suffragia. Si tamen Collegæ fuerint minus observantes, vel ita fractæ valetudinis, ut simul cum studio communem vitam sequi non valeant, tales Visitator solus excludere poterit a Collegio. Exclusus autem, vel quia culpabiliter non proficiebat, vel propter alias culpas, non egrediatur a Conventu, in quem missus fuerit per spatium temporis arbitrio Superioris, nec concedatur ei facultas, ut Sacris incipiat, nisi transactis duobus annis, ultra permisos a nostris Constitutionibus. Si vero jam fuerit Sacerdos facultas audiendi Confessiones ei non concedatur, nisi transactis etiam duobus annis, ultra requisitos pro reliquis Sacerdotibus a nostra Constitutione: semel autem exclusus, ad studia non redeat, quin prius constet cessasse causam, propter quam fuit studii privatus, vel a Collegio ejectus.

6. Strictè præcipimus, ut nullus petat, vel sibi procuret mediis intercessionibus extra Ordinem nostrum, studia, ordines, licentias audiendi Confessiones, concionandi, pergendi in Patriam suam, Conventualitates, & alia hujusmodi sub pœna inhabilitatis ad id, quod petit, & per talia media procurat, Superioribusque jubemus, ut hanc Constitutionem diligenter observent.

§. 6. De Collegiis.

1. In singulis Provinciis nostri Ordinis, duo sint Collegia, unum pro Philosophia, alterum pro Theologia Scholastica docenda, & si fieri possit, Tertium quoque sit pro Theologia Expositiva, & Morali. Quod si in qualibet Provincia hoc Collegium designari non poterit, deputetur saltem unum pro toto Ordine, in quo Theologiæ Expositivæ, & Morali vacent per biennium Collegæ ex omnibus Provinciis indiscriminatum, qui jam cursus suos Scholasticæ Theologiæ peregerunt. Omnia autem, & singula Collegia Diffinitorium Generale designet.

2. Ministri Collegiorum docti sint, & observantes, qui sedulo curent, ut Lectores, & Collegæ causa studiorum non omittant Orationis, & mortificationis exercitia, nec observantiam nostrarum Constitutionum tam particularium pro Collegiis, quam Communium, quæ illis non opponuntur.

3. In Collegiis Philosophiæ sint Magistri Spirituales, sub quorum disciplina in habitatione separata vivant Studentes, qui Sacerdotes non sint. In Collegiis vero Theologiæ Magistrorum vices obtineant Vicarii.

4. Conventuales aliquot sint in Collegiis ad officia eorum agenda, ad Conciones habendas, & audiendas Confessiones, ut sic satis temporis maneat Collegis ad studium. Et quando tempore Vespertino, ut moris est, Conclusiones defenduntur, si Conventuales tempore Orationis mentalis eis non assistunt, orent in Choro.

5. Cursus Literarius incipiat a die S. Lucae Evangelistae, & duret usque ad diem Vigiliae Pentecostes exclusive: Hujus temporis decursu singulis diebus non Festivis singuli Lectores Philosophiae duas dicent Lectiones; singuli vero Theologiae unam, & quaelibet cujlibet Lectoris lectio per unam duret horam: similiter singulis diebus Festivi expendatur una hora in Conferentia literaria, & tres in Conclusionibus defendendis singulis Dominicis diebus, ab hora videlicet tertia post meridiem usque ad sextam. Post cursum vero, tempore Vacationum, bis in hebdomada Conferentiae per spatium unius horae sint, & semel singulis mensibus Conclusiones per duas horas tantum. Patres autem Ministri, & Lectores, prout illis melius expedire visum fuerit, designabunt tempora pro dd. exercitiis, exceptis Conclusionibus tempore cursus, quae in jam designato defendantur.

6. Communis mentalis Oratio tam Matutina, quam Vespertina, semper sit a quinta hora usque ad Sextam, & finita matutina, recitentur simul Prima, Tertia, Sexta, & Nona in spatio aliquantulum longiori dimidia hora, & quandoque proximior, juxta majorem earum quantitatem, & ad initium Primae, & non ante, incipiat celebratio Missarum.

7. In Vigilia Nativitatis Domini cantetur Prima, & in die Ascensionis Nona eo modo, & tempore, ac in Conventibus; Tertia quoque canatur immediate ante Missam Conventualem in die Nativitatis Domini, Prima die Paschae, ac Prima Pentecostes, necnon in Festivitatibus Epiphaniae, Assumptionis Beatae Mariae Virginis, Nativitatis S. Joannis Baptistae, Natalitius Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli, Sancti Patriarchae nostri Joannis de Matha, ac in Festo omnium Sanctorum, in quibus diebus Sexta, & Nona dicentur eodem tempore, & paufatione, ac in Conventibus.

8. Missa Conventualis canatur omnibus Dominicis diebus, & diebus feriatis, ac in Festivitatibus Beatae Mariae Virginis, & Ordinis Nostri, atque etiam in die Cinerum, in Feria Quinta, Sexta, & Sabbato majoris Hebdomadae, in Vigilia Pentecostes, in die Commemorationis omnium Defunctorum, ac in quatuor Anniversariis Anni, atque etiam quando fit Officium de aliquo Sancto Martyre in Collegio illo, ubi Corpus, vel insignis ejus Reliquia aservatur. Praeterea in omnibus Collegiis debet cantari Missa in Exequiis nostrorum Religiosorum Defunctorum, & quando ex donatione, vel alia obligatione perpetua, sive temporali ad id tenentur: Secundis vero feriis a Regula designatis dicatur Missa sine cantu pro Defunctis: ea finita fiat a Communitate absolutio Fidelium Defunctorum cum cantu. In quatuor autem praedictis Anniversariis, & in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum post Missam fiat per Claustrum Processio, & ubi hoc non fuerit, cantetur absolutio in Ecclesia.

9. Vesperae, nisi eo die habenda sit lectio Vespertina, vel defendenda Conclusiones, canantur tam Primae, quam Secundae, eo tempore, & solemnitate, ac in Conventibus tribus primis diebus Nativitatis Domini, tribus Paschatis, ac tribus Pentecostes, necnon in Festivitatibus Sanctissimae Trinitatis, Corporis Christi, Circumcisionis, Epiphaniae, Ascensionis Domini, Purificationis, & Assumptionis Beatae Mariae, in Nativitate S. Joannis Baptistae, Natalitio Apostolorum Petri, & Pauli, ac Beatorum Patriarcharum Nostrorum Joannis, & Felicis, & in secundo Festo S. Agnetis Virginis, & Martyris Nostri Ordinis Patronae. In Festivitate autem omnium Sanctorum semper canantur prima Vesperae, quoad secundas observetur sicut & quoad Vesperas Defunctorum, quod dictum est de Conventibus *Capitul. 11. §. 1. num. 7.*; In Reliquis

vero Festivitatibus prima, aut secunda Classis, quae ad colendum pronunciantur, solum Vesperae secundae canantur; In recitandis autem quarta pars horae expendatur.

10. Immediate post mentalem orationem vespertinam dicatur Completorium, quod fere per quadrantem horae durabit, & eo finito, Cellas petant ad studendum usque ad horam octavam cum dimidia, nisi quies, & recreatio sit habenda. Si autem fuerit nox communis flagellationis, flagellentur tempore hyemis post Completorium ante studium; Reliquis vero anni temporibus post nocturnum conscientiae examen.

11. Matutinum recitetur inviolabiliter hora noctis octava cum dimidia, nisi fuerit nox recreationis, tunc enim immediate post Completorium dicitur; & recitatio ejus duret fere per horam. Cantetur autem cum Laudibus (tempore, ac solemnitate, ac in Conventibus) in die Nativitatis, & Resurrectionis Domini, ac in triduo majoris Hebdomadae, & in Festo Corporis Christi cum tota ejus Octava; At vero in Festo Sanctissimae Trinitatis, & primi diei Pentecostes, & Sancti Patris Nostri Joannis de Matha cantetur etiam Matutinum cum laudibus hora quinta post meridiem.

12. Circa Religiosorum numerum, qui requiruntur ad canendum omnia praedicta in solemnibus, & quid, quando celebrantur non in propriis diebus, observetur quod dictum est de Conventibus *Cap. 11. §. 1. num. 8.*

13. Insuper praecipimus, ut in quatuor anni Anniversariis recitetur in omnibus Nostri Collegiis integrum Officium Defunctorum, sicut in Conventibus, & omnes Collegiorum Religiosi, qui Coronam Beatae Mariae Virginis non recitaverint in communi cum Collegis, illam recitent privatim.

14. In recreationibus nocturnis a Paschate usque ad Pentecosten solum poterunt perseverare usque ad horam nonam, & in residuo tempore astivo ad summum usque ad dimidiam post Nonam.

15. Non admittantur in Collegiis Nostri externae personae ad Lectiones, Conclusiones, vel alia literalia exercitia; Nec Religiosi Nostri extra proprias Domos publice arguant, vel defendant. Qui autem Constitutioni isti omnino, vel partim contraverint, privatus sit voce, & loco juxta gravitatem culpae.

§. 7. De Bibliotheca.

1. In unoquoque Conventu, ac Collegio Nostro sit Communis Bibliotheca, cuius incrementum, ac in dies augmentum Ministri procurent. In ea sint Libri ad studia Religiosorum, spiritualium ipsorum profectum, & proximorum salutem; Sit deputatus a Provinciali Religiosus, qui eam mundatam, clausamque habeat, & Libros suos ordine juxta ipsorum diversas facultates dispositos, qui etiam necessarios Religiosis ad Lectionem, studiumque distribuat cum licentia Praelati; & sit quoque in ipsa Bibliotheca Inventarium recto ordine Alphabetico dispositum omnium Librorum Conventus, & Collegii.

2. Ut autem Libri non diminuantur, nec deficiant, praecipimus in virtute sanctae obedientiae omnibus, & singulis Religiosis ne praebant, nec alienent, nec ad alium Conventum, vel Collegium portent, vel mittant Librum aliquem, Quinterna, Codices, aut Codicem, aliave manuscripta existentia in Bibliotheca alterius Conventus, vel Collegii, sive ad illam pertinentia, etiam illa, vel ex illis Libris, Quin-

ternis, Codicibus, seu Manuscriptis, quæ Religiosi habent in Cellis, vel alio loco ad studium, lectionem, & usum suum; nec similiter commodent prædictos Libros, Codices, Quinternæ, Manuscripta, aut portent extra Conventum, vel Collegium, ad quod pertinent: Minister vero poterit libellum aliquem spiritualem præbere alicui personæ devotæ, seu Benefactori: Poterit etiam aliquos Libros sui Conventus, vel Collegii commodare aliquibus personis, prout expedire viderit. Semper tamen in Bibliotheca remaneant scripti a Bibliothecario Libri, qui, & personæ, quibus commodantur cum annotatione diei, mensis, & anni; non poterit tamen Minister, etiam Capitulo Conventuali consentiente, alienare aliquem, vel aliquos Libros nisi sint inutilis, & pro utilibus permulentur, quod si fecerit, pœnæ gravis culpæ subiaceat.

3. Pater Provincialis, quando illi conveniens visum fuerit, potest concedere licentiam Religioso, ut secum habeat, & portet ad usum Librum aliquem Spiritualem, Biblia parva, & Compendium Casuum Conscientiæ; nec Libros alios poterit quisquam secum portare, nisi de licentia Diffinitorii, vel Patris Generalis.

4. Codices, aliaque Manuscripta Defunctorum Religiosorum in Bibliotheca Domus illius, in qua decedant, vel in Archivio Generali Ordinis deponantur: nullus, etiam Prælatus, sub pœna culpæ gravis illa sibi reservare audeat, nec alteri concedere.

5. Denique sub eodem præcepto, ut supra num. 2.; præcipimus, ut nullus extrahat e Bibliotheca aliquem, vel aliquos Libros, Quinternæ, Codices, vel Manuscripta absque licentia Prælati; Religiosus autem extrahens, notitiam præbeat Bibliothecario, & similiter illum præmoneat, ut colligat, & in Bibliotheca reponat Libros, & cætera ad illam spectantia, quando ipse Religiosus longam absentiam a Conventu facere intendit, vel in alium migrat.

REGULÆ CAPUT XXXIX.

Generale Capitulum de Triennio in Triennium celebratur.

CAPUT XXXIX.

De Capitulo Generali, & forma illud celebrandi.

§. 1. De tempore, & loco, in quo celebrandum est Capitulum Generale.

1. Capitulum Generale de triennio in triennium celebretur Sabbato ante Dominicam quartam post Pascha, nisi iusta de causa (iudicio Diffinitorii omnibus Votis præter unum concurrentibus) differatur, & tunc die designando ab ipso Diffinitorio celebretur. Si vero instante tempore, quo juxta Regulam, Capitulum Generale celebrari debet, Pater Generalis infirmetur, itaut assistere non valeat, tunc ipsemet poterit Capitulum differre per unum mensem tantum.

2. Generale Capitulum semper celebretur extra Curiam Regiam, in Conventu designato a Diffinitorio, & in eo non admittantur hospites, nec alii Religiosi præter necessarios pro Capitulo, & Conventus servitio.

3. Provinciales, & Socii in Domum Capitularem non intrent per duos menses ante celebrationem Capituli, excepto Provinciali illius Provinciæ, ubi Capitulum celebratur, cui solum per quindecim dies ante celebrationem prohibetur intrare in dictam Domum, & excepto etiam Socio ejusdem Provinciæ, quando casus occurrerit, quod sit Minister ipsius Domus Ca-

pitularis; prædicti igitur Vocales convocati tempore apto a Patre Generali congregentur in prædicta Domo, simul cum Diffinitorio Generali, jam inibi præexistente, feria sexta ante Dominicam quartam post Pascha, & non antea sub pœna ad arbitrium Diffinitorii infligenda contravenienti; si vero propter causas n. 1. dictas Capitulum differatur, tunc congregabuntur die assignato a Diffinitorio, vel a Patre Generali respective.

4. Si aliquod negotium tanti ponderis occurrat, quod iudicio Diffinitorii conveniens sit habere Congregationem Generalem, diffinitorium, concurrentibus ex septem suffragiis sex, poterit convocari ad illam, in qua dumtaxat habeant suffragium qui in Capitulo Generali illud habent.

§. 2. De Præsede, & Electoribus in Capitulo Generali.

1. In Capitulo Generali præsideat Pater Generalis, expiret, vel non in ipso Capitulo ejus Officium; quod si congregato jam Capitulo, ipse agrotaverit, vel propter aliam causam ad Capitulum non accesserit, tunc totum Capitulum eligat Præsidentem Generalem in prima ejusdem Capituli sessione; qui in absentia dicti Ministri Generalis ejusdem auctoritate, & præminentis præsideat, cujus Præsidentis Officium solum durabit usque ad finem dicti Capituli, quod tunc celebratur. Si autem congregato Capitulo Generali, etiam contigerit, Ministrum Generalem e vita discedere, electio prius Præsidae, ut dictum est, fiat electio Ministri Generalis in illo Capitulo, in quo hoc evenierit, sicut disponit felic. Urbanus Papa VIII. per suas Literas in forma Brevis expeditas die 22. Augusti anno 1633. incipien. -- *Injuncti nobis &c.*

2. In dicto Capitulo suffragium tantum habeant sequentes, videlicet, Pater Generalis, expiret, vel non ejus Officium in illo Capitulo, quod si loco ejus eligatur Præsides Capituli juxta dicta num. precedenti; talis etiam suffragium habeat, similiter illud habeat novus Minister Generalis, quando in eodem Capitulo eligitur, & in eadem Domo Capitulari reperitur, vel a die quo ad illam pervenerit. Item Diffinitores Generales, Ministri Provinciales, & singuli Socii pro singulis Provinciis, quorum videlicet Officia tunc expirant, nullusque poterit suffragium suum compromittere.

3. Si quis ex Capitularibus aliqua ex causa fuerit inhabilis, vel activa voce privatus, seu dubium super hoc fuerit, ad Diffinitorium spectet id determinare, vel declarare, cui determinationi, vel declarationi omnes stent sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ in illo Capitulo.

4. Quando contigerit Prælatum aliquem Superiorem proferre sententiam suspensionis ab Officio, vel privationis vocis contra Prælatum sibi inferiorem suffragium habentem in Capitulo Generali, vel in Diffinitorio effectum non habeat, quin prius consulatur idem Diffinitorium, casu quo in vim dictæ sententiæ impediatur dictum suffragium præfato Reo; quod intelligatur etiam quando sententia tantum est declaratoria prædictæ pœnæ impositæ, videlicet ipso facto a jure, vel a Bullis, seu Brevis Pontificiis, vel a nostris Constitutionibus.

5. Nullus sive in Capitulo Generali, sive in Diffinitorio audeat subornare Electores directæ, vel indirectæ, vel precibus, pollicitationibus, minis, aliove modo illos inducere, ut alteri præstent, vel negent suffragium; & contraveniens tamquam pacis perturbator puniatur pœna privationis Officii, vocis, & loci per triennium.

§. 3. De

S. 3. De Sociis Provinciarum, eorum Officio, qualitatibus, & electione.

1. In Capitulo Generali suffragium habeat pro qualibet Provincia Socius unus, qui simul cum Provinciali vocem Provincie ad Capitulum adducat pro electionibus faciendis, & cæteris ad ipsum spectantibus: debet autem Socius esse Minister alicujus Conventus, vel Collegii suæ Provincie, præditusque doctrina, observantia, & experientia in regimine, nullusque poterit esse Socius in duobus Capitulis immediatis.

2. Facis in Capitulo Generali omnium Prælatorum electionibus, ex Ministris noviter electis, eligantur per secreta suffragia, & canonicè Socii pro Capitulo Generali immediate sequenti, & ad uniuscujusque electionem tantum concurrant quinque, nimirum Pater Generalis, duo Diffinitores Provincie pro qua Socius eligitur, Provincialis ejusdem Provincie, & Socius illius, qui tunc expirat.

3. Quod si per mortem, inhabilitatem, aut aliam justam causam, Socius electus non possit interesse Capitulo immediate sequenti, pro quo fuit electus, tunc fiat electio novi Socii ante Capitulum, tempore sufficienti, ut illi nota fiat electio, & adire possit ad Capitulum; ad hanc autem electionem concurrent canonicè, & per secreta suffragia, solum Pater Generalis, duo Diffinitores, & Provincialis illius Provincie, pro qua eligitur Socius juxta Breve fel. rec. Alexandri VII. expeditum die 4. Februarii anno 1660. incipien-- *Ad pastorale fastidium &c.*

4. Si quis Minister, vel alter Religiosus aliquid animadvertendum, vel notatione dignum habeat remittendum ad Capitulum, tradat Socio suæ Provincie, vel suo Provinciali, ut unus, vel alter portet.

S. 4. De forma celebrandi Capitulum Generale.

1. Feria sexta ante Dominicam quartam Paschæ ad Vesperam Præses Capituli congreget omnes Capitulares, & imponat illis præceptum in scriptis jubendo, quod si quis sciverit alicujus Capitularis impedimentum, propter quod non debeat admitti ad Capitulum, illud manifestet statim ante ipsum. Quod si facta sufficienti probatione, impedimentum aliquid inventum fuerit, ad Diffinitorium pertinebit declarare inhabilem esse habentem tale impedimentum, & illum a Capitulo excludat, deinde deputer Diffinitorium duos Capitulares ad legendas Epistolas, & advertentias ad Capitulum missas, quas fideliter suo tempore referent, & manifestent etiam Vocalibus graduationem Domorum ab ipso factam præcisè ad eligendos Ministros pro illis.

2. Sequenti die Sabbati, nempe prima Capituli diluculo cantetur, assistentibus omnibus Religiosis Missa solemniter de Spiritu Sancto, cum Commemoratione Beatæ Mariæ Virginis, & Sanctorum nostrorum Patriarcharum; idemque etiam fiat in omnibus Conventibus, & Collegiis Ordinis pro sælicis Capituli eventu, ac propterea in omnibus Domibus toto tempore Capituli communis, & particularis fiat Oratio, ut Deus illuminet Capitulares, ad hoc, ut conformiter omnia faciant, & operentur ad majorem Domini gloriam, & Religionis utilitatem, & incrementum.

3. Finita Missa, Præses Capituli (etiamsi forte aliquis, vel aliqui ex vocalibus non pervenerint) jubeat fieri signum cum Cymbalo ad Capitulum Generale, & omnes Gremiales congregati in Aula Capitulari sequenti ordine sedeant.

4. Primo loco Pater Generalis, vel Præses Capituli in ejus defectum, deinde diffinitores ordine suæ electionis; postea Provinciales juxta antiquitatem suarum Provinciarum, ac denique juxta eandem Socii præfatarum Provinciarum;

qui quidem Ordo observabitur toto tempore Capituli extra Aulam Capitularem tam in sedibus, quam in Præsidentiis, quamvis præses sit Provincialis Provincie, & Minister Conventus, ubi celebratur Capitulum.

5. Illico Præses Capituli Concionem habeat spiritualem hortando Vocales, ut in omnibus actionibus, & electionibus præ oculis habeant majorem Dei gloriam, & Religionis incrementum.

6. Exhortatione finita, ut sine scrupulo ad Electiones procedatur, genuflexis omnibus Præses ad cautelam illos absolvat ab omnibus, & quibuscumque Censuris, forma sequenti. Omnes dicent Confessionem Generalem, & Præses Capituli prosequetur dicens: *Misereatur vestri &c. Indulgentiam &c. si tenemini aliquo, vel aliquibus vinculis Excommunicationis, suspensionis, aut interdicti in quantum se extendunt Gratiæ, & Privilegia Ordini nostro indulta mihi commissa, & vobis concessa. Ego absolvo vos ad effectum electionum faciendarum, & restituo vos Sacramentum Ecclesiæ, Communioni, & unitati fidelium, In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen*, item eadem auctoritate. *Ego absolvo vos ab omnibus aliis, de quibus fieri consuevit absolutio in consimilibus Capitulis, ut sitis absoluti hic, & in Tribunali Domini nostri Jesu Christi, ut habeatis vitam æternam, & vivatis in secula seculorum. Amen.*

7. Capitularibus sic absolutis, & adhuc genuflexis ante Imaginem Crucifixi (quæ debet esse supra primam, & principalem mensam Aula Capitularis) Gratiam Spiritus Sancti invocabunt devote dicentes Hymnum-- *Veni Creator Spiritus &c.* quo finito Præses Capituli, cæteris respondentibus, prosequitur versiculum-- *Emitte spiritum tuum, & creabuntur-- R. Et renovabis faciem terre-- Benedicamus Patrem, & filium cum Sancto Spiritu-- R. Laudemus, & superexaltamus eum in secula. Emitte eis auxilium de Sancto-- R. Et de Sion tuere eos-- Ora pro nobis Sancta Dei genitrix-- R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi-- Exultent justi in conspectu Dei-- R. Et delebantur in letitia-- Domine exaudi Orationem meam-- R. Et clamor meus ad te veniat-- Dominus vobiscum-- R. Et cum spiritu tuo.*

O R E M U S .

Mentes nostras quæsumus Domine Paraclitus, qui a te procedit, illuminet, & inducat in omnem sicut tuus promisit filius veritatem.

Omnipotens sempiternæ Deus, qui dedisti famulis tuis in confessione veræ fidei æternæ Trinitatis gloriam agnoscere, & in potentia majestatis adorare unitatem: quæsumus, ut ejusdem Fidei firmitate ab omnibus semper muniamur adversis.

Defende quæsumus Domine, Beata Maria semper Virgine intercedente, istam ab omni adversitate familiam, & toto corde tibi prostratam ab hostium propitiis tuere clementer infidiis.

Deus qui per Sanctos Patres nostros Joannem, & fœlicem Ordinem Sanctissimæ Trinitatis ad redimendum de potestate Saracenorum Captivos cœlitus instituerè dignatus es: præsta quæsumus, ut eorum suffragantibus meritis a Captivitate Corporis, & Animæ, te adjuvante, liberemur.

Omnipotens sempiternæ Deus, qui facis mirabilia magna solus, prætere super famulos tuos, & super Congregationes illis commissas Spiritum Gratiæ salutaris, & ut in veritate tibi complacent, perpetuum eis rorem tuæ benedictionis infunde.

Deus largitor pacis, & amator Charitatis, da famulis tuis veram cum tua voluntate con-

cordiam, ut ab omnibus, quæ nos pulsant, tentationibus liberemur. Per Christum &c.

8. Rogatione finita Electores omnes ante supradictam Imaginem Crucifixi faciant juramentum, quo se obligent ad eligendum digniores, & aptiores respectu Officiorum, quæ proponuntur, & quod præ oculis habebant in omnibus electionibus majorem Dei gloriam, & progressum Religionis juxta tenorem nostræ Regulæ. Idem quoque juramentum facient Electores Sociorum, & Diffinitores in Diffinitorio, vel in qualibet alia Congregatione, quando facienda est electio alicujus Prælati, vel Socii.

Formula Juramenti talis est.

Ego Frater N. de N. juro, & promitto Deo Omnipotenti, Beate Mariae semper Virgini, & Beatis Patribus nostris Joanni, & Felici me electurum illos, quos juxta meam conscientiam credam digniores, & aptiores futuros esse Ordini nostro, ejus Provinciis, & Conventibus, tam quoad spiritualia, quam quoad temporalia.

9. Facto juramento Capitulares sedentes eligant per secreta suffragia Secretarium Capituli de ejus Corpore, & per majorem suffragiorum partem electus pronuntiabitur a Præsidente Capituli, in cujus manus Secretarius electus faciet juramentum fidelitatis, & servandi secretum sequenti forma.

Ego Frater N. de N. juro, & promitto Deo Omnipotenti, B. Mariae semper Virgini, ac Beatis Patribus nostris Joanni, & Felici me in omnibus ad meum officium spectantibus fidelitatem, & secretum servaturum.

10. Confestim Capitulum eligat per secreta suffragia tres Capitulares in Scrutatores ad regulandum suffragia in Electionibus. Isti autem (si aliud visum non fuerit Capitulo, quod per secreta suffragia determinabit) semper erunt Præsides Capituli, & duo Diffinitores immediate sedentes ad dexteram, & ad sinistram illius; qui quidem Scrutatores, statim faciant coram Capitulo juramentum fidelitatis, & secreti sequenti forma.

Ego Frater N. de N. juro, & promitto Omnipotenti Deo, Beatae Mariae semper Virgini, & Beatis Patribus nostris Joanni, & Felici, me Scrutatoris Officium fideliter saturum, & secretum semper servaturum, non relevando personas, quæ suffragia præstiterunt, vel negarunt hic, vel alteri.

11. Deinde Capitulum per secreta quoque suffragia eligat ex Scrutoribus unum, qui officium faciat Secretarii præcise in Scrutiniis. Et electus faciat statim ac pronuntiatur a Præsidente juramentum in manus istius, ea forma, quæ posita manet n. 9. pro Secretario Capituli.

12. Rursus Capitulum eligat per secreta suffragia in Electionibus nomine ipsius Capituli faciet, & pronunciet electiones, forma assignanda §. sequenti, & pro casu, quo suffragia concurrant pro aliquo Officio in ipsum Electorem, seu Pronunciatorem, Capitulum eligat alterum, qui ejus electionem pronunciet; quod si aliter visum non fuerit Capitulo (quod per secreta suffragia, determinabit) semper primus Scrutator Elector erit, seu Pronunciator, & pro casu electionis suæ secundus Scrutator.

13. Eadem forma, idemque totum, quod tribus numeris antecedentibus dictum est, erga Scrutatores, & Secretarium Scrutiniis, & Electores, sive Pronunciatores Electionum, servetur omnino quotiescumque in Diffinitorio, sive in alia quacumque Congregatione extra, vel intra Capitulum Generale, facienda sit aliqua electio Canonica Prælati, vel Socii.

14. Prædictis igitur præambulis finitis, procedat Capitulum ad Electiones, & procedant om-

nes, fiatque ante prandium Electio Patris Generalis, si facienda est in illo Capitulo. Generalis autem recens electus, si Præsides sit, sedeat immediate post Patrem Generalem, qui expirat, sive post Præsidentem Capituli, non tamen præsideat, nec Officium exerceat usque quo finiatur Capitulum; nihilominus omnes tam Capitulares, quam ceteri Religiosi Conventus, statim ac Electio facta sit pergant processionaliter cum Electo in Ecclesiam cantantes Hymnum -- *Te Deum laudamus* -- & ibi accipiant ab eo Benedictionem, & omnia fiant juxta formam dispositam in nostro Manuali; tamen si Generalis electus præsens non fuerit, illum non expectet Capitulum, sed prosequatur.

15. Si in Capitulo illo non sit facienda Electio Ministri Generalis eodem Sabbato ante prandium incipiant fieri cæterorum Prælatorum Electiones, & prosequantur in reliquis sessionibus tam Vespere ejusdem Sabbati, quam mane, & vespere sequentium dierum hoc ordine: prius eligantur Diffinitores Generales, quorum prior electus sit Diffinitor, secundo electus secundus, & sic de cæteris, servata prioritate Electionis. Deinde eligantur Ministri Provinciales juxta antiquitatem suarum Provinciarum, postea ministri Conventuales secundum graduationem Domorum a Diffinitorio factam, & vocalibus jam manifestam, ut *num. primo* dictum est, propter quam graduationem non intelligatur Conventus amittere antiquitates suas. Quando autem facta fuit Electio ministri Generalis eodem mane nulla alia fiant, sed vespere post prandium fieri incipiat ordine dicto.

16. Finitis electionibus, prosequantur Sessiones necessaræ ad agendum de observantia, progressu, bonoque communi nostræ Religionis, & ante omnia, ac præcipue de ejus instituto, Redemptione nimirum Captivorum. Quibus conclusis, Capitulum per secreta suffragia eligat octo ex nostris noviter electis, ad hoc ut priores quatuor, vel quinque concurrant simul cum Diffinitoribus (sicut præcipit Regula) ad correctionem, vel depositionem Patris Generalis, si in illo triennio opus fuerit; reliqui vero Ministri ad hoc deputati juxta ordinem suæ Electionis succedant primis, si ex istis aliquis defecerit mortis, renunciationis, aut alia quavis causa. Declaramus autem, quod ad istam correctionem, vel depositionem possint eligi Ministri Provinciales.

17. Insuper idem Capitulum eligat sex Patres ex gravioribus Religionis quorum consilio, & assensu Pater Generalis (quando casus occurrerit) ejiciat ab ordine aliquem, vel aliquos, instructo processu, & plene probatis causis expulsionis juxta decretum Sacræ Congregationis Concilii; & propterea eligat quoque Capitulum ad eundem effectum alios quatuor, vel sex Patres subrogandos ordine suæ Electionis in defectum alicujus, vel aliquorum ex sex prius electis.

18. Deinde eligantur Socii Provinciarum pro Capitulo immediate futuro, juxta supradicta in isto Capitulo §. 3. *num. 2.* Quibus electionibus factis legantur coram toto Capitulo Decreta Sanctæ Romanæ, & Generalis Inquisitionis, & Præsides Capituli hortentur Gremiales ad illorum strictam obedientiam, & observantiam.

19. Decretis lectis idem Præsides Capituli continuo imponat præceptum vocalibus omnibus, & singulis, ut intra spatium viginti & quatuor horarum revelent ante ipsum, & manifestent impedimentum, si quod forsitan fuerit, ratione cujus aliquis ex Prælatibus noviter electis non possit, nec debeat confirmari in suo Officio. Quod si aliquod impedimentum inventum fuerit, ad Diffinitorium spectat judicium de illo. Nullo autem invento, Capitulum totum confirmet electionem Patris Generalis juxta Breve felic. record. Urbani Papæ VIII. expeditum die 3. De-

cembris Anno 1676. incipiens -- Exponi Nobis &c. Deinde Diffinitorium Generale confirmet Electiones Diffinitorum Generalium, Ministrorum Provincialium, & Conventualium; & Electores Sociorum Electiones illorum confirmet.

20. His expeditis quilibet Provincialis secundum antiquitatem suae Provinciae furgat, & coram Capitulo legat Catalogum Religiosorum, qui illo triennio in sua Provincia decesserunt; deinde furgat Secretarium Capituli, & coram etiam toto Capitulo, legat Electiones omnes, statuta, Decreta, & cetera omnia acta, & disposita in ipso Capitulo, quae cuncta debent esse scripta in Libro Capituli Generalis cum annotatione in qualibet Praelatorum Electione, numero suffragiorum concurrentium ad illam, Et his lectis subscribant in eodem Libro omnes vocales. Quo facto dissolvitur Capitulum.

21. Jam perfecto, dissolutoque Capitulo, Diffinitorium Generale novum visitet Patrem Generalem, & Diffinitores, qui suo jam munere functi sunt, forma infra scripta Cap. 41. §. 1., & receptis depositionibus Capitularium contra illos, Visitationeque conclusa (nisi forte insinuentur culpa, quae majorem inquisitionem atque examen requirant: nam tunc fiet, quod citato Cap. & §. disponitur. Missa solemnis de Requiem pro Defunctis Religiosis, & Benefactoribus Ordinis, & Concio habeatur, qua functione peracta, Capitulares se mutuo charitate fraterna amplectantur, & in suos Conventus proficiantur.

§. 5. De modo servando in Electionibus faciendis.

1. Nec Pater Generalis, nec alius Superior nostri Ordinis habeat Jus nominandi, vel proponendi aliquam personam determinatam, ut eligatur; poterit tamen quandoque Diffinitorium, si illi expedire visum fuerit aliquas personas proponere: relinquendo tamen Electores liberos, ut suffragia sua illis, vel aliis praestent.

2. Postquam omnes sua suffragia dederunt in qualibet Electione, Scrutatores illa ante omnia numerent, attendendo an respondeant, & aequalia sint numero vocalium: quod si ita est primus scrutator illa reponat in urna, & postea singillatim extrahat, & legat, legendaque praebat duobus aliis Scrutoribus, & Secretarius Scrutinii illa singillatim scribat, & numeret; si vero quando Schemata numerantur, non ascendunt ad numerum vocalium, vel excedunt, comburantur statim sine eo, quod legantur, & iterum de novo suffragia ferantur. Ceterum si aliqua Schemata vacua, seu alba inventa fuerit, vel cum suffragio sub conditione, vel alternativa, vel praestito personae incapaci secundum jus, inhabilitate utriusque reddente nullam ipso jure electionem; tunc eo casu talis schemata pro nulla, & pro non suffragio reputanda est: ideoque separetur, & regulatio, & numeratio aliorum suffragiorum fiat, & illis solum attendatur ad videndum an sit electio, vel non.

3. Si in primo, vel secundo scrutinio non sit Electio, scrutatores consulant Diffinitorium, & quod (si illi expediens visum fuerit) jubeat, quod suffragia publicentur, & quae quisque habeat manifestetur, ut ita Vocales facilius ad Electionem confortentur.

4. Scrutinio facto, Pronunciator ad id a Capitulo electus juxta dicta §. antecedenti num. 12., faciat, & pronunciet electionem pro illo, qui habet omnia suffragia, vel plus quam medietatem, declarando numerum determinatum sequenti forma; quamvis suffragium Electo non dederit -- Ego Frater N. de N. nomine meo, & omnium Electorum praesentium per decem suffragia, V. G. Eligo in Majorem, ac Generalem Ministrum nostrae Religionis, vel in Diffinitorem Generalem, vel in Ministrum Provinciale Province N. vel in Mini-

strum Conventus, vel Collegii N., vel in Socium Provinciae N. Patrem Fratrem N. de N. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.

5. Forma ista faciendi, seu pronuntiandi quamlibet electionem semper observetur tam in Capitulo, quam in Diffinitorio, vel alia quavis Congregatione: Schemata autem esse poterunt scripta propria suffragantis manu, vel aliena. Quae igne comburantur in ipso Capitulo, vel Diffinitorio, vel Congregatione, antequam Vocales furgant.

6. Omnes controversiae, & difficultates ortae in, vel super electionibus, etiam Patris Generalis determinentur per Diffinitorium generale, cujus resolutioni nemo contradicat sub poena ad arbitrium ipsius Diffinitorii infligenda.

§. 6. De modo aliquid proponendi, & decernendi in Capitulo Generali.

1. Ut maturiori consilio determinetur, quod in Capitulo Generali propositum fuerit liceat ipsi Capitulo (si illi expedire videbitur) decisionem differre usque in sequentem diem.

2. Quotiescumque Judicio trium Capitularium conveniens sit proponi, vel determinari rem aliquam in Capitulo, Praeses teneatur illam proponere, ut decidatur; dum tamen non sit novam condere Constitutionem; ad hoc enim proponendum, & conferendum major Capituli pars debet petere, & instare.

3. Praecipimus, ut nullo praetextu a Summo Pontifice postuletur immutatio, seu mutatio in re aliqua Sanctae nostrae Regulae, nisi hoc fiat per Capitulum Generale, concurrentibus omnibus votis, nemine discrepante, & conveniens huic Constitutioni ipso facto privatus sit Officio suo, & inhabilis perpetuo ad quaecumque alia; similiter ne postuletur a Sede Apostolica, nisi per Capitulum Generale, & consentientibus tribus ex quatuor partibus suffragiorum innovatio, alteratio, seu abrogatio quoad totum, vel quoad partem alicujus Constitutionis ex confirmatis ab ipsa Sede Apostolica.

4. Ut aliqua Constitutio de novo concedatur ejus convenientia in tribus Capitulis Generalibus sedulo, ac diligenter expendi, & agitari debet hoc ordine: postquam in Capitulo actum est de re aliqua, si a majori parte suffragiorum approbata fuerit, statim vim habeat ordinationis, & executioni mandari incipiat usque ad sequens Capitulum, in quo mature examinata secundo, si a duabus partibus ex tribus suffragiorum non approbetur, omnino extincta maneat dicta Ordinatio; si autem approbetur a dictis duabus partibus, perseveret ejus executio usque ad tertium Capitulum. In hoc autem iterum, atque iterum expensis convenientibus, vel inconvenientibus repertis in ejus executione; si adhuc approbetur a tribus ex quatuor partibus suffragiorum, habeat deinceps vim Constitutionis; alias non concurrentibus dictis tribus suffragiorum partibus eo ipso revocata, & penitus extincta maneat praefata ordinatio. Declaramus autem, quod quando tres, vel quatuor partes suffragiorum aequales esse non possunt, non attendatur, nec ratio habeatur de votis superabundantibus ad tres, vel quatuor partes aequales.

5. Ad hoc autem, ut aliqua Constitutio ex non confirmatis in specie a Sede Apostolica quovis modo alteretur, vel abrogetur, & ad hoc, ut fiat Constitutio contraria alicui ex eis, eodem modo in tribus Capitulis generalibus examinanda est ejus convenientia, vel inconvenientia, ita tamen ut quamvis in primo Capitulo consentiat major pars Suffragiorum, non statim executioni mandetur, nec suspendatur per illud triennium Constitutio antiqua. Quod si in sequenti Capitulo consentiant duae partes ex tribus suffragiorum,

tunc suspendatur per triennium antiqua Constitutio, & executioni mandetur nova Ordinatio; alioquin ista prorsus extincta maneat; quod si in tertio Capitulo, re diligenter perpensa, consentiant tres partes ex quatuor suffragiorum, aboleatur antiqua Constitutio quoad id, in quo per novam alteratur, innovatur, mutatur, seu in contrarium disponitur, cum indulto tamen Sedis Apostolicæ; si vero in hoc Capitulo, non consentiant dictæ tres partes suffragiorum, præfata ordinatio, eo ipso nulla sit, & omnino maneat extincta: ad Capitulum Generale pertinet dispensare Constitutionibus, dummodo non sint ex confirmatis a Sede Apostolica, ita tamen quod si non pertineant ad universale Ordinis Regimen sufficiat major pars Vocalium; si autem pertineant ad prædictum regimen, dum non sint confirmata a Sede Apostolica fieri debet consentientibus duabus ex tribus Capituli partibus.

6. Ad facienda quæcumque statuta, nullatenus tamen nostris Constitutionibus contradicentia, quæ enim habeant Decretorum Capituli Generalis, sufficiat major pars suffragiorum, & ex tunc executioni mandetur; si autem in Capitulo immediate sequenti expresse non confirmetur, eo ipso extincta maneat; & quamvis approbentur ne dum a majori, sed etiam a duabus partibus ex tribus suffragiorum, non ideo censentur in via ad Constitutiones, nisi ab initio facta fuerint tamquam Ordinationes Capituli in eum finem.

7. Omnia, quæ in Capitulo deciduntur per secreta suffragia, determinentur calculis albis, & nigris.

§. 7. De pertinentibus privative ad Capitulum Generale.

1. Ad Capitulum Generale spectat privative facere omnes Electiones Prælatorum Ordinis, admittere renunciationes Prælatorum, quæ in ipso fiunt, condere Constitutiones, juxta dicta *§. antecedenti num. 4.*, impetrare a Sede Apostolica concurrentibus omnibus suffragiis, immutationem nostræ Regulæ in re aliqua.

2. Ad illud quoque privative pertinet, consulta prius Sede Apostolica, dividere Provincias, dummodo pro aliqua de novo constituenda sint saltem octo Conventus, ac itidem consulta eadem Sancta Sede, relinquere, & desertas facere foundationes Conventuum jam admissas, & possessas; ac etiam dispensare, consentiente saltem majori parte vocalium in Constitutionibus a Sede præfata non confirmatis, nec spectantibus ad universale Ordinis Gubernium; quod tamen raro fiat, & maturo consilio.

3. Denique ad ipsum attinet disponere, agere, stabilire omnia, quæ secundum nostram Regulam, & Constitutiones ipsi reservantur.

REGULÆ CAPUT LX.

Electio Majoris, ac Generalis.

Ministri de sexennio in sexennium.

CAPUT LX.

De qualitate Eligendorum in Prælatos, ac de eorum, & aliorum Officiis, Jure, & potestate.

§. 1. De his, qui eligi debent in Prælatos.

1. Nullus eligatur in Ministrum Conventualem, quin prius per triennium fuerit Vicarius, vel Præses alicujus novæ foundationis, vel Magister Novitiorum, aut recenter Professorum, vel Secretarius Prælati superioris, vel Procurator

Generalis, vel Lector Sacræ Theologiæ, vel concionatus fuerit tribus Quadragesimis, itaut in qualibet hebdomada uniuscujusque tres habuerit Conciones, & titulo prædicationis, nec Carnes comederit, nec lineis usus fuerit.

2. Deinde in Superiorem Prælaturam nullus eligi possit, qui prius per tres annos non fuerit Minister Conventualis, vel per integrum sexennium Secretarius Patris Generalis, vel Lector Theologiæ Sacræ, vel qui per sex jam annos Officium Procuratoris Generalis laudabiliter non exercuerit: vel qui octo Quadragesimis concionatus non fuerit, laudabiliter etiam, & cum conditionibus, & circumstantiis *num. antecedenti* expressis; qui vero propter fractam, ægramque valetudinem dicta Officia exercere non potuit; si tamen sit persona ætatis provectæ, ac virtute, doctrina, & consilio prædita eligi poterit in Diffinitorem.

3. In Ministrum Generalem, Provinciale, & Conventualem eligi non possit, qui propter fractam valetudinem Choro interesse non valet, vel carnibus vescitur, lineisque utitur; poterit tamen esse Diffinitor, si qualitatibus numero antecedenti designatis præditus fuerit, & cum conditione etiam quod tantum sit unus Diffinitor, qui vitæ Communis austeritatem sequi non valeat.

4. Decernimus, quod nullus eligatur ad duas Prælaturas simul, nec Prælatus aliquis sit simul Procurator Generalis, excepto Ministro nostri Conventus Curiae Romanæ, nec similiter sit aliquis simul Prælatus, & Redemptor Captivorum.

5. Pater Generalis in Capitulo, in quo expirat non possit reeligi in Generalem, neque in aliam Prælaturam Diffinitorii, videlicet Provincialis, vel Ministri Conventualis usque ad Diffinitorium celebrandum mense Septembris anni immediate sequentis ad celebrationem Capituli, in quo expiravit; similiter, nec eligi possint usque ad prædictum Diffinitorium Diffinitores Generales in Officium Diffinitorum, Provinciales in Officium Provincialium, nec Ministri Conventuales in Ministros earumdem Domorum, si per triennium, vel majorem partem Triennii functi sunt Officio suo. Possunt tamen isti eligi in alia Officia, vel in alia Monasteria: per majorem autem partem triennii intelligimus, quando electi fuerint ante Diffinitorium Generale mensis Septembris Anni immediate sequentis ad celebrationem Capituli antecedentis.

6. Qui per sex annos continuos, & integros superiori Prælatura functus fuit, non valeat in Capitulo Generali, in quo expirat, eligi in Diffinitorem, vel Provinciale, vel in Ministrum Conventualem. Poterit tamen id fieri in Diffinitorio mensis Septembris anni immediate sequentis ad Capitulum illud. Similiter, qui per sex annos continuos, & integros Minister Conventualis fuit, vel uno triennio Minister, & alio triennio etiam integro Prælatus superior, non possit eligi in Ministrum Conventualem, nisi alicujus Domus ex duabus Matricibus designatis a Capitulo Generali pro qualibet Provincia. Poterit tamen eligi in Diffinitorem, vel in Provinciale pro prima vice tantum. In Generalem vero eligi poterit quilibet ex contentis in hac Constitutione. Per Officia autem continua, & integra intelligamus illa, quæ non vacarunt per tres menses continuos, sive sit in principio Triennii, vel sexennii, sive in medio, sive in fine. In prohibitionibus his non repetendi Electiones, non comprehenditur Minister nostri Conventus Romani.

7. Insuper duo Fratres Germani non possint sibi immediate succedere in eodem Officio Ministri Generalis, Diffinitoris, Provincialis, vel Socii juxta Breve SSm. Domini Nostri Clementis

X. expeditum die 15. Decembris Anno 1670. incipiens -- *Exponi Nobis &c.* -- nec possint etiam dicti duo fratres Germani simul, seu in eodem tempore, & triennio habere Officia, quibus annexum sit Votum in Capitulo Generali.

8. Eligendus in Ministrum Generalem debet habere ætatis quadraginta, & quatuor Annos; habitus vero sexdecim; in Ministrum Conventualem ætatis triginta, & tres annos, habitus quatuordecim.

S. 2. De Officio Patris Generalis, & his, quæ ad ipsum pertinent.

1. Omnes obediant submisse, & humiliter Patri Generali, tanquam Patri, & Pastori totius nostræ Religionis, in quo residet potestas, & Jurisdictionis respectu totius Congregationis, sicut in Provinciali respectu suæ provincie, & in Ministro respectu sui Conventus; habet præterea potestatem, & Jurisdictionem sibi concessam sive Jure Communi, sive privilegiis nostræ Religionis concessis, exceptis illis, quæ limitantur per nostras Constitutiones; quare cum illi competat regimen totius Ordinis, vigilare, & curare maxime debet perfectam Regularis disciplinae observantiam.

2. Hortamur tamen Patrem Generalem, ne se in Officia aliorum Superiorum intromittat, nisi negligentia, vel culpa illorum id exigat, aut aliquando ratio, & prudentia suadeat, semper vero debent omnes illi obedire. Quod si excesserit in dicta intromissione a Diffinitorio submisse, & reverenter moneatur.

3. Numquam aliquid disponat, determinet, aut præcipiat contra id, quod a Provincialibus dispositum, determinatum, aut præceptum fuit, quam prius id eorum Provincialibus fuit.

4. Ad Patrem Generalem pertinet præsidere in tota Religione, in Diffinitorio, & in Capitulo Generali proponere tam in isto, quam in illo, quæ in eis agenda, vel determinanda sunt, & executioni mandare, quod ipsis decretum est, & facere, quod observentur disposita in nostris Constitutionibus.

5. Item ad ipsum spectat semel saltem in suo sexennio videre omnia Monasteria totius Ordinis, & inquirere, ac visitare quemcumque Conventum, vel Collegium, prout ipsi conveniens visum fuerit.

6. Ad ipsum quoque pertinet Religiosos ab una in aliam transferre Provinciam, nominare, & designare Lectores, & Collegas tam Philosophiæ, quam Theologiæ Scholasticæ, Expositivæ, & Moralis. Licentiam præstare Lectoribus ad itinera faciendâ; deputare in qualibet Provincia cum consilio Provincialis respectivæ, Magistros Novitiorum, recenter Professorum, & Collegiarum Philosophiæ, & concedere Epistolas Confraternitatis ubicumque, & cuicumque expediens illi videbitur, & cætera omnia, quæ nostræ Constitutiones ei concedunt, & curæ ipsius committunt.

7. Si Officium Patris Generalis ante finitum sexennium vacare contigerit mortis, renunciationis, depositionis, aut alia quavis causa, statim primus Diffinitor Generalis convocet cæteros Diffinitores Generales, & Ministros Provinciales, & dicto primo Diffinitore Generali Præsidente, omnes simul canonicè eligant unum Vicarium Generalem, qui eandem auctoritatem, præminentiam, vocem, & locum, ac Minister Generalis habeat, ejusque Vicarii Generalis Officium hujusmodi duret usque ad finem primi subsequenti Capituli Generalis, in quo Electio Ministri Generalis fieri debet, prout omnia disponit felic. record. Urbanus Papa VIII. in suo Brevis expedito die 22. Augusti anno 1633. Incipien. -- *Injuncto nobis &c.*; Sigilla autem Ordinis in prædicto casu

custodiat Secretarius, qui fuit Patris Generalis, & cum primo congregatum fuerit Diffinitorium illa ipsi Diffinitorio tradat, & simul Clavem Archivii Generalis, de qua *S. sequenti num. 18.*

S. 3. De Diffinitorio Generali.

1. Quolibet anno die tertia Maii, & 13. Septembris Patres Diffinitores Generales congregentur ad celebrandum Diffinitorium Generale in Conventu, vel Collegio jam ab ipso Diffinitorio antecedenti deputato, nec ad istud sit necessaria Convocatio, nec admittatur aliqua excusatio, nisi aliquis infirmitate, aut alia causa inevitabili sit impeditus; nec liceat Patri Generali aliquem Diffinitorem occupare, vel impedire, itaut dictis temporibus assistere non valeat Diffinitorio.

2. Si Pater Generalis absens fuerit, infirmus, vel taliter impeditus, ut dictis Diffinitoriis adesse nequeat, congregentur præfatis temporibus Diffinitores, & Præsidente primo ex eis, celebrent Diffinitoria; numquam tamen absente Patre Generali, aliqua fiat electio, vel admittatur renunciatio, vel nova Conventus fundatio.

3. Congregari etiam poterit Diffinitorium, semper ac Patri Generali visum fuerit, qui & illud congregare quoque tenebitur, quando major pars Diffinitorum id postulaverit.

4. Quotiescumque Diffinitorium celebretur, præfente Patre Generali, si vacans fuerit aliquod Officium Diffinitoris, ante omnia eligatur Diffinitor, idemque fiat casu, quo in ipsa actuali Diffinitorii celebratione, tale Officium per mortem, renunciationem, aut aliam justam causam vacaverit; & si electus absens est, prosequatur Diffinitorium, nulla tamen fiat Electio, donec novus Diffinitor perveniat, sine ipsius consensu, si fuerit intra Hispaniam, secus si extra illam fuerit.

5. Diffinitorii tempore congregentur Diffinitores semel saltem in die per spatium unius horæ; durabitque Diffinitorii celebratio diebus necessariis pro expeditione rerum, & negotiorum ad arbitrium ipsius Diffinitorii.

6. Semper ac celebretur Diffinitorium, teneatur Pater Generalis proponere Officia tunc vacantia, & ad Diffinitorium pertinentia, ut eorum Electiones fiant, & similiter negotia concurrentia, quæ determinationem Diffinitorii expectant, & per ejus Decreta, & decisiva suffragia judicentur.

7. Quilibet ex Diffinitoribus poterit proponere quamlibet rem ex attentibus ad Diffinitorium, & si majori illius parti expedire videatur per secreta suffragia deciderit.

8. Res graves, quales sunt Electiones, renunciationum admissiones, & similia proponantur pridie ante decisionem.

9. Quando aliquid determinatum est in Diffinitorio, non agatur iterum de illo, absente aliquo ex eis, qui primo Decreto assiterunt, imo etiam omnibus præsentibus, non controversatur iterum, nisi concurrentibus tot suffragiis, quot necessaria sunt ad dispensandum.

10. Epistolæ ad Diffinitorium missæ, non aperiantur, nisi coram ipso, & ibi publice legantur, nisi aliter eidem Diffinitorio visum fuerit.

11. Diffinitorium poterit mittere aliquem ad Curias Romanam, & Regiam, & quò illi expediens visum fuerit pro aliquo gravi negotio ad bonum commune Religionis pertinente, dum tamen in hoc conveniant omnes, qui fuerint in Diffinitorio uno dempto.

12. Poterit etiam aliquem ex Diffinitoribus in quolibet gravi negotio occurrente occupare, & mittere quocumque illi conveniens visum fuerit, etiam extra Hispaniam.

13. Non poterit Diffinitorium vices suas concedere Patri Generali seorsim, nisi quando adierit

aliquam

aliquam Provinciam, vel Conventum videndum vel in simili casu raro, & semper cum limitatione ad ea tantum, quæ probabiliter, iudicio ipsius Diffinitorii occurrere possunt, designando casus speciales, qui, & in Libro Diffinitorii scripti manebunt.

14. Deputet Diffinitorium in suum secretarium unum ex Partibus Diffinitorii, qui statim ac electus fuerit, juramentum emitat servandi secretum, & fidelitatem, forma præscripta pro Secretario Capituli Generalis supra *Capitulo 39. §. 4. num. 9.*

15. Quod actum decisumque fuerit a Diffinitorio in ejus libro scribatur, & in electionibus Canonice in ipsos factis annotetur numerus suffragiorum, & antequam finiatur Diffinitorium legantur coram ipso, & postea subscribatur a Patre Generali, Primo Diffinitore, & Secretario.

16. Pater Generalis Determinationes, & Decreta Diffinitorii executioni breviter mandari curet, quod si remisse in hoc se gesserit, & reverenter monitus non se emendaverit; Diffinitores primus, & secundus exequi faciant, ea subscribendo simul cum Secretario, & signando Diffinitorii sigillo.

17. Si (quod Deus avertat) Pater Generalis se gereret cum magno Sæcularium scandalo vel Religionem regeret notabili relaxatione, & observantiam in rebus gravibus negligeret, tunc Primus Diffinitor convocet omnes alios, qui omnes simul uniti, & non aliter, ac re mature considerata convocent quatuor, vel quinque Ministros per Capitulum Generale deputatos, & simul cum illis humiliter, & reverenter, vel in scriptis, vel ore tenus, bis moneant, & corrigant Patrem Generalem, qui si adhuc ab excessibus, & culpis non cessaverit; omnes dicti Prælati, Diffinitores, utique, & Ministri simul congregati, & majori illorum parte consentiente, & causa cognita judicent, an mereatur deponi, & ita sententibus, & judicantibus deponatur, & in tali casu, dum Causa agitur, poterunt omnes simul in toto Ordine, cui, vel quibus necessarium fuerit imponere præcepta, & censuras, quæ, & alia quæcumque mandata subscripta a primo, & secundo Diffinitore, & referendata a Secretario fidem faciant, & obligent, & in tali casu poterunt dicti Prælati jubere etiam Patri Generali præceptis, vel Censuris aliisque mediis opportunis, ne dum, causa ipsius agitur, & concluditur, Officium suum exerceat, nec alio sit Conventu præter sibi ab eis designatum.

18. Omnes Processus, & Causæ Criminales custodiantur in Archivio generali Ordinis, & Patres Provinciales, & Visitatores remittant dictas Causas jam absolutas, ut in Archivio reponantur, imo & etiam remittent inceptas, & nondum finitas, si ab ipsis absolvendæ non sunt; idemque faciant Patres nostri de causis ab ipsis inchoatis, & formatis, vel illas remittant ad suum Provinciale, ut de illis judicet. Quo facto ipse eas mittere ad prædictum Generale Archivium, in quo conserventur sub clavi, quæ apud Patrem Generalem, vel ejus Secretarium sit.

19. Et ne decursu temporis Libri Ordinis, Bollandæ, Brevia, Privilegia, cæteraque Scripturæ disperdantur, decernimus, quod in nostro Conventu Matritensi sit Archivium generale, in cuius parte separata omnia prædicta reponantur, & custodiantur sub duabus clavibus, quarum altera sit apud Patrem Generalem; altera vero apud unum ex Diffinitoribus designandum a Diffinitorio, & similiter ad eundem effectum in Conventu nostro Curie Romanæ sit aliud Archivium cuius Claves habeant Pater Minister, & Pater Procurator Generalis istius Curie; quando vero utrumque munus Minister exerceat, alteram ex his Clavibus habeat Consiliarius antiquior.

§. 4. De spectantibus ad Diffinitorium Generale.

1. Primum pertinet ad Diffinitorium, servatis alias servandis, novas Conventuum fundationes admittere, ex uno situ in alterum jam factas transferre, Conventus unius Provinciae alteri Provinciae designare, & adscribere, consulendo tamen in prædictis Provincialibus illarum Provinciarum, in quibus aliquid ex dictis faciendum sit.

2. Etiam pertinet ad ipsum punire culpas gravissimas, ut dictum est supra *Cap. 31. §. 2. n. 7.*, facere statuta (quæ acta communiter dicuntur pro reformatione totius Ordinis illa revocare, ac in illis dispensare, declarare dubia erga nostras Constitutiones occurrence, dispensare in eisdem Constitutionibus ad universale Ordinis regimen non spectantibus, excepto quando id in Constitutionibus Diffinitorio prohibetur (quod tamen raro fiat) & consentientibus omnibus suffragiis præter unum; etiam attinet ad ipsum dispensare in Statutis, seu Decretis Capituli Generalis.

3. Ad Diffinitorium quoque spectat designare tempus, & locum, in quo celebrandum est Capitulum generale, destinare etiam locum, in quo celebranda sunt Diffinitoria, mense Majo, & Septembri.

4. Ad ipsum Diffinitorium etiam spectat admittere renunciationem Patris Generalis, si actualiter tunc non celebratur Capitulum Generale ad cuius admissionem omnia suffragia concurrere volumus, admittere etiam renunciations extra Capitulum Generale factas, aliorum Prælatorum eligere, & nominare Procuratores Generales, ac deputare Religiosos, qui Redemptionem Captivorum exercere debent; & qui ad Sacramenta ministranda Captivis profecturi sunt, & tam his, quam illis Instructiones præstare, quas observare debent, facultatem concedere Religiosis, ut Romam petant, vel quemlibet alium locum extra Hispaniam.

5. Insuper præbere consensum, ut a Summo Pontifice, vel ejus Sacris Congregationibus licentia obtineatur ut aliquis, seu aliqui Religiosi nostri transitum faciant ad alias Religiones, licentiam concedere, ut libri typis mandentur, sine qua nemo id audeat facere sub poena privationis Officii, vocisque activæ, & passivæ per Triennium.

6. Item facultatem concedere Conventibus, ut hæreditates, seu legitimas renuncient, excepta tamen parte ad Redemptionem Captivorum spectante, & cum conditione, quod si persona, in cuius favorem facta fuerit renunciatio, absque hærede necessario decesserit, ad Religionem legitimam redeat; istæ autem Renunciations in libro Conventus renunciantis scriptæ in memoriam maneat. Deinde potest etiam Diffinitorium, & ad ipsum spectat licentiam concedere, ut Conventus cum partibus componatur, & ut ad consensum, sive ad damnum pecunias recipiant, obtemperant tamen prius super præmissis debita Sedis Apostolicæ licentia.

7. In Electionibus faciendis extra Capitulum a Diffinitorio, quando concurrunt tantum sex Electores, si post tres sessiones, in quarum singulis tria Scrutinia habita sint, electio canonica non sequatur, tunc concurrat cum Diffinitorio, & suffragium habeat ad illius electionis effectum Provincialis Provinciae, cuius est Officium vacans.

8. Præcipimus omnibus Religiosis, tam Prælati, quam Subditis, ne recurrant ad Diffinitorium pro expeditione rerum ad alios Superiores pertinentium; qui autem sine debitis circumstantiis recurrit, juxta gravitatem culpæ puniatur.

9. Diffinitorium nihil poterit facere ultra concessum a Regula, & nostris Constitutionibus, nec negotium aliquod, vel causam ad ipsum non pertinentem poterit sibi arrogare, nisi in casu raro, & omnibus suffragiis concurrentibus.

10. Pater Generalis, & etiam Diffinitorium, quando illis expediens visum fuerit, mittant aliquam instructionem Patribus Provincialibus, quæ & pro bono regimine, & reformatione Provincialium, & pro ipsorum Subditorum profectu deserviat.

§. 5. De Patribus Diffinitoribus Generalibus.

1. Pater Generalis, & Diffinitores, dum post suam electionem primo in Diffinitorio congregantur, faciant ante omnia in ipso Diffinitorio juramentum servandi perpetuum secretum de rebus in eo agendis; quod juramentum tunc obliget, quando major pars Diffinitorii declaraverit debere servari secretum in tali, vel tali casu, qui autem illud fregerit, ab eodem Diffinitorio severe puniatur.

2. Patres Diffinitores Generales sex debent esse, juxta Breve felic. record. Alexandri VII. expeditum die 30. Januarii 1678., singulique duo in singulis Provinciis eligantur: Omnes autem sint æquales in potestate, & præminentia, ut ubicumque fuerint, immediate Patri Generali subjiciantur, & in Conventu, in quo Capitulum Generale, vel Diffinitorium celebratur, dum hæc durant, sedeant immediate post Patrem Generalem, & omnibus aliis præsideant, etiam Provinciali illius Provinciæ, in qua sunt.

3. Habitant in Conventibus a Patre Generali designatis, aptis tamen, ut opportune, & scribere, & recipere Epistolas possint ad suum munus spectantes; Et in omnibus Conventibus, & Collegiis, ubi fuerint, suffragium habeant, sicut cæteri Conventuales, & absente Ministro, si ibi non fuerit Præses assignatus per Patrem Generalem, vel Diffinitorium, præsideant in actibus, & functionibus Communitatis, signumque faciant, ut moris est; numquam vero se intromittant in regimen Domus, nisi absentibus Ministro, & Vicario; Tunc enim quoad omnia Præsides erunt Conventus, & omnes Religiosi semper, & ubique eandem observantiam, & reverentiam præstent, ac suis Ministris.

4. In quolibet Conventu, ubi fuerint simul cum Patre Generali ab ipso licentiam, Socium, & Benedictionem accipiant ad exeundum e Domino. Si autem Pater Generalis ibi non est, dicatur Ministro, & cum Socio ab ipso designato, exeant; Socius tamen ipse a Ministro Benedictionem accipiat.

5. Epistolas quibuscumque Religiosis, & Sæcularibus scribere, & ab illis Missas recipere liceat Diffinitoribus absque alicujus, etiam Patris Generalis, impedimento, vel examine, etiamque eis liceat sine aliqua licentia alloqui quascumque personas, observando tamen, quod Regula, & Constitutiones disponunt quoad loca, & tempora tacendi, & loquendi.

§. 6. De Officio Patrum Provincialium.

1. Omnes humiliter, & prompte suo Provinciali obediant tamquam Patri, & Pastori, qui & ideo magna sollicitudine suæ Provinciæ invigilet, & in tota illa eandem habeat potestatem, quam Ministri in suis Conventibus; in eorum tamen Officia non se intromittat, nisi illorum negligentia, & culpa exigente, vel necessitate, & prudentia postulante.

2. Ad Patrem Provinciale spectat concedere licentiam, ut in Religione recipiantur, qui ad Chorum destinantur; Item ut tam isti, quam Laici existentes in anno probationis, seu Novitia-

tus, (recipiantur suo tempore ad Professionem; Similiter præstare literas, Vulgo -- Reverendas --) ut Religiosi Sacris initiuntur; facultatem, ut concionentur; & licentiam, ut Confessiones audiant viro- rum, & petere a Diffinitorio licentiam, ut Religiosi Confessiones Fœminarum audiant. Pro his autem omnibus hortamur Patres Provinciales, & eorum conscientias oneramus, ut antequam dictas facultates concedant certam, & plenam notitiam habere curent de virtute illorum; quibus eas concedunt, ac de ipsorum ætate, scientia, & cæteris ad ea requisitis tam a Jure; quam a Bullis Pontificiis, & nostris Constitutionibus; & insuper dum a Diffinitorio postulaverit licentiam, ut aliquis Religiosus Fœminarum excipiat Confessiones, mittat petitionem proprii Ministri ejusdem Religiosi, in qua tam Minister, quam Consiliarii ejusdem Conventus, vel Collegii testificentur de Annis ætatis, Habitus, & Presbyteratus talis Religiosi, & quanto tempore Confessiones Virorum laudabiliter, ac prompte audiverit.

3. Pertinet etiam ad Provinciale suspendere, & tollere, quando conveniens judicaverit, facultates, & licentias prædicandi, & audiendi Confessiones, tam Virorum, quam Fœminarum, deinde impertiri in sua Provincia Benefactoribus, & aliis personis Epistolas Confraternitatis quibus participes fiant suffragiorum, cæterorumque bonorum Operum suæ Provinciæ, & facultatem præstare Conventibus ad perpetuo alienandas Sepulturas Ecclesiarum, non vero Cappellæ Majoris, vel Minoris.

4. Rursus singulis Annis semel saltem visitare omnes Conventus, & Collegia suæ Provinciæ; Si vero Pater Generalis aliquam illius Provinciæ Domum visitavit, tunc Provincialis non teneatur eam pro illo anno visitare; Quod si contigerit aliquem Fratrem Germanum Provincialis esse Ministrum alicujus Domus suæ Provinciæ non visitet Domum illam ipse Provincialis, sed tunc eo casu illam visitabit Pater Generalis, vel de ejus commissione alter Religiosus. Deinde si Pater Provincialis infirmitate, vel alia justa causa impeditus, non valeat visitare per se, suumque Officium exercere, poterit vices suas alteri Religioso Provinciæ suæ committere; nunquam tamen nominare, seu instituire Vicarium Provinciale, sive pro tota, sive pro parte suæ Provinciæ; Hoc enim ad Diffinitorium attineat.

5. Præterea ad Provinciale spectat suos Religiosos ab uno in alium Conventum transferre, & præbere eis (exceptis Lectoribus, & Studentibus) licentias ad itinera facienda, necessitate exigente, & servatis his, quæ dicta manent supra Cap. 10. §. 1.

6. Suspendere quoque ab Officio Ministrum, qui gubernare nescit, vel qui sua malitia, aut negligentia, vel defectu capacitatis permittit, anam præbet, & causa est, quod omnes, vel plerique Subditorum vivant irreligiose, laxè, vel sine pace, aliaque inconvenientia tam in Opido, quam in Conventu sequantur; Quacumque ergo ex istis causis potest Provincialis suspendere aliquem Ministrum quantumvis alias bonis moribus ornatum, consuletque diffinitorium, ut si expediverit prædictus Minister deponatur.

7. Ad Provinciale etiam pertinet nominare, & designare simul cum Ministro Vicarios omnium Conventuum suæ Provinciæ, & Collegiorum, necnon illos suspendere, imo, & consulto Patre Generali, eos privare, tam in casibus expressis in nostris Constitutionibus, quam si propter alias culpas id mereantur, sine obligatione reddendi causam, & rationem cur ita fiat, nisi Sacræ Congregationi, aut Generali, quando requisitus fuerit. Item admittere

renun-

renunciaciones Officiorum, quorum designatio ad ipsum pertinet, tamen cum Ministro nominario facta fuerit.

8. Ad ipsum etiam spectat culpas punire usque ad graviores inclusive, absolvere a censuris ad limites facultatis ei concessæ per Jus commune, vel Pontificia Privilegia.

9. Habeat Provincialis Librum in quo scribat facultates, quas concedit ad concionandum, ad virorum Confessiones audiendas, & Ordines recipiendos, & in eo nedum notet diem, mensem, & annum, & nomen Religiosi, sed etiam ejus Patriam, & Conventualitatem.

10. Non liceat Provinciali absque expressa licentia Patris Generalis contributionem imponere in sua Provincia; possit tamen licentiam concedere alicui Ministro, ut de consensu majoris partis Capituli Conventualis operi ferat alteri Conventui, vel Collegio indigenti. Super quo hortatur omnes Ministros, & Conventus, ut mutuo se adjuvent, ut religiosa, & fraternâ charitas ita exerceatur, & conservetur.

11. Provincialis expirans rationem in Capitulo Generali reddat Patri Generali de omnibus expensis ab ipso factis in illo triennio, & in quibus eas fecit: quod si non reddiderit, Pater Generalis eam exigat.

12. Si Provincialis obierit, vel alia de causa ejus Officium cessaverit, Prædecessor immediatus sit ipso facto Vicarius Provincialis, nisi inhabilis, vel impeditus sit; nam tunc Vicarius Provincialis erit Diffinitor primus illius Provinciae, & in istius defectum secundus, donec Diffinitorium eligat Provinciale.

13. In casu mortis alicujus Provincialis, ejus Secretarius, & Minister, & Consiliarii Conventus, in quo obiit, vel viciniore, si forte extra Clavium ponant, & custodiant manticas, Codices, & Scripturas, ac alia similia, quæ penes defunctum, & ad ipsum attinentia inventa fuerint, & claves Manticarum apud Secretarium sint, qui etiam unam ex tribus Clavibus Arce habeat donec Vicarius Provincialis, vel Provincialis de novo electus accedat, cui omnia cum sigillis, & formulario Officii tradentur, nisi Pater Generalis aliter disposuerit. Et præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ prædictis Ministro, Secretario, ei, & Consiliariis, & omnibus, & singulis aliis Religiosis, ut nunquam aperiant, nec aperire permittant dictas Manticas, nec videant, seu legant scripta, quæ apud se Provincialis defunctus habebat.

§. 12. De modo servando in Visitationibus Conventuum.

1. Hortamur in Domino Visitatores, ut scopus, ac finis suarum Visitationum semper sit conservare in suo rigore, & perfectione observantiam nostræ Regulæ, Constitutionum Sanctarum consuetudinem, & caeremoniarum, pacem statuere, culpas, & negligentias corrigere, & punire.

2. Pro initio Visitationis jubeat signum fieri ad Capitulum, & omnibus simul junctis, ac genuflexis incipiat Antiphonam -- *Veni Sancte Spiritus*, quam omnes prosequantur, & post eam dicat Versiculum -- *Emitte Spiritum tuum &c.* & Orationes -- *Deus qui corda fidelium -- Defende quasumus Domine Beata Maria &c. -- Deus qui per Sanctos Patres nostros Joannem, & Felicem &c.* postea omnes sedeant, & Visitator faciat brevem Concionem Spiritualem ad intentum pro sua Visitatione.

3. Quo factò, imponat præceptum, & censuram, ut omnes ante ipsum dicant, & denuncient quidquid correctione dignum animadverterint tam in Prælato, quam in Subditis omni affectione, amore, odio seclusis, atque an querendis, se-

parandis, & custodiendis Eleemosynis pro Redemptione Captivorum observentur exacte quæ Leges nostræ disponunt, & ad hoc, ut ante ipsum quoque manifestent omnia quæcumque penes ipsos fuerint, sive pro suo usu, sive pro alio fine, quovisve titulo; Et insuper sub prædicto præcepto, & censura jubeat ab omnibus custodiri silentium in pertinentibus ad ipsam Visitationem, tam inter se, quam inter alios quoscumque, & tam verbis, quam scriptis. Durabit dictum præceptum, & censura per dies necessarios, sed non pauciores, quam quinque.

4. Ante examen Religiosorum visitet Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, Altaria, Oleum Sanctum, Ornamenta, cæteraque alia ad Cultum Divinum pertinentia.

5. Postea vocando singillatim Religiosos, visitet, examinet, ac diligenter inquiret ab eis primo, quomodo observentur mandata Dei, & præcepta Sanctæ Ecclesiæ, necnon quatuor Vota, Regula, Constitutiones, & Sanctæ Consuetudines Ordinis. Item an fuerit vel sit aliquod scandalum, vel quid habens speciem peccati, tam intra, quam extra Conventum. An sit pax inter Religiosos. An observetur Regularis Disciplina in Officio Divino, Oratione, Silentio, Vita Communi, Clausura, cæterisque obligationibus. An abusus introducatur in vestitu, aliisque rebus. An Prælatus necessaria Religiosis, præsertim Infirmis suppeditet, & an ipse Regulam, cæteraque alia observet.

6. Ut Visitatores hæc adimpleant, necesse est, calleant ea, quæ ad correctionem fraternam attinent, & ad Regulam, Constitutiones, & Consuetudines. Ideoque oportet eos habere Summarium principalium Statutorum, quæ observari debent, ut juxta illud facilius interrogent, & examinent Religiosos.

7. Cellas visitent, & videant, quæ ad usum Religiosi habeant, & quæ paupertati, observantiaque nostræ convenientia non fuerint, amoveant, & necessaria Subditis ministrari faciant.

8. Officinas etiam visitent, & animadvertant, si in illis sint necessaria pro Religiosis, tam valentibus, quam male habentibus, vel aliquid superfluum, & indecens nostro statui. Carcerem quoque visitent, & notent, si in eo sint, quæ debent, juxta disposita supra Capit. 31. §. 4. Bibliothecas quoque videant, & examinent an juxta eas, & ejus Libros observentur supra dicta Capit. 38. §. 7.

9. Similiter diligenter visitent Libros Conventus tam illos, in quibus bona stabilia, & Censu continentur, quam illos in quibus notantur recepta, & expensæ in quacumque specie pecuniæ, tritici, hordei, vini, olei &c. necnon Libros Redemptionis Captivorum, & receptoris ad habitum, & professionem, ab ultima Visitatione, usque ad illam. Et Prælatus contra Bullas, & Decreta Pontificia sive in toto, sive in parte recipiens ad habitum, vel Professionem aliquos Novitios, poenis impositis in illis, & aliis ad suum arbitrium Provinciales afficiant.

10. Deinde visitent Tabulam, seu Catalogum Religiosorum Defunctorum, Librum etiam, in quo scribuntur Missæ, & alia suffragia, obligationesque perpetuæ Conventus, & videant an illis sit satisfactum; Quod si inventerint aliquem defectum, statim curent plene satisfieri, & severe puniant Superiorem negligentem.

11. Præterea examinent Confessarios, Concionatores, & in Collegiis studentes, juxta supra dicta suis locis.

12. Insuper coram Communitate attente videant habitus, Scapularia, Cappas, & Capu-

tia Religiosorum, & curent, quod exacte observent mensuram disposita a nostris Consuetudinibus, severe puniendo Prælatum in hac parte remissum, & negligentem, & Religiosos excedentes.

13. His peractis, iterum in Aulam Capitularem Religiosos convocari jubeant, & exhortationem faciant Spiritualem laudandi virtutes, & observantiam, & corrigendo defectus, & culpas omnium in Communi, & singulorum in particulari. Ac deinde Religiosi, quibus nulla culpa imposita est, defectus suos ipsimet, ut moris est, coniteantur.

14. Si Minister aliquam commiserit culpam majori parti Communicatis ignotam, Visitator illam in publico non reprehendat, sed secreto coram aliquibus ex observantioribus, & notitiam habentibus: Similiter secreto corripiet secretas culpas cæterorum, & publice publicas, ac notorias: Et quando gravitas delicti virgam justitiæ exigat, semper Visitator simul misericordia utatur: Hortamurque illum in Domino, ne impunitas relinquat culpas, itaut exinde majoribus excessibus occasio, & ansa præbeatur.

15. Correptione culparum finita, præceptum imponat Visitator, ut pro tempore juxta prudentis ejus judicium necessario, omnes, & singuli de actis in illa Visitatione, & ad eam pertinentibus, strictum silentium observent, tam inter se, quam inter alias quascumque, & tam verbis, quam scriptis. Deinde omnes in communi leviter flagellis cedat, & postea sequenti absolvat forma videlicet--Omnes prostrati dicant Confessionem generalem, postea Visitator--*Miserere vobis &c. Indulgentiam &c.*, & confitit--*Auctoritate, qua fungor in hac parte, in quantum possum, absolvo Vos ab omni Sententia excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, vel interdicti. In nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Amen.*

16. Si Visitatori expediens visum fuerit aliqua facere statuta vulgo--*Acta*--rebus exigentibus, & maturo consilio perpensis, illa in scriptis faciat, & in Arca trium Clavium custodiantur. Durabunt autem tantum usque ad sequentem visitationem, si in ea denuo approbata non fuerint. Omniaque præcepta, & Censuræ cessent, cessante Officio Provincialis, qui ea imposuit, & solum maneat tanquam simplicia mandata, usque ad sequentem visitationem: monemurque Provinciales; ut in primis suis visitationibus scire curent præcepta, Censuras, acta, & mandata suorum Prædecessorum, & denuo illa approbent si expedire viderint.

17. Si in aliquo Conventu Visitatores aliquam invenerint culpam excedentem suam Jurisdictionem, statim Diffinitorio notitiam præbeant, mittentes Processum (si factus fuerit) vel informantes de delicto, quod si hoc tale fuerit, quod remedium præsentaneum exigat, apponat necessarium, quamvis delictum (ut dictum manet) Jurisdictioni suæ non subdit.

18. Decernimus, quod quilibet Prælatus possit punire, & puniat quilibet culpas ad suam Jurisdictionem pertinentes, procedendo in earum cognitione sine strepitu, & figura Judicii, sola facti veritate inspecta, juxta concessionem motu proprio factam Ordini nostro a felic. record. Paulo Papa V. die 17. Augusti anno 1611. incipien.--*Circumspecta Sedis Apostolica &c.*

19. Visitatores, & alii quicumque Judices in Causis, quas formaverint, non manifestent reis nomina testium, nec circumstantias aliquas, per quas in illorum cognitionem venire possint.

20. Denique Visitatores post finitas singulis annis Visitaciones, rationem reddant Diffinitorio de statu Conventuum, & Collegiorum.

§. 8. De Patribus Visitatoribus Delegatis.

1. Qui per Delegationem Patris Generalis, vel Diffinitorii visitaverint totam nostram Religionem, vel aliquam illius Provinciam, teneantur in quolibet Conventu visitando manifestare Commissionem, quam portant; obedientia tamen eis præstabitur statim ac primo illam in aliquo Conventu patefecerint, & possessionem acceperint.

2. Visitatores prædicti præsideant in omnibus Conventibus, ad quos Jurisdictio sua se extendit, omnibus aliis Religiosis tam Prælatis, quam subditis eadem auctoritate, potestate, ac præminencia, qua fungitur qui eos delegavit.

3. Quando vero aliquis pro Conventu Curia Romanæ visitando designatus fuerit, tantum præsidebit Religiosis illius a die, qua illis per se ipsum notoriam fecerit suam Commissionem, quæ solum durabit usque ad finem visitationis, & hac peracta cessabit Officium, subditisque manebit Ministro dicti Conventus, & eo absente Procuratori Generali, nisi forte Visitator alias superior sit, idemque omnino intelligatur respective de Visitatore Delegato alterius, vel aliorum Conventuum in particulari.

4. In reliquis omnibus Visitator Delegatus servet formam visitandi in §. antecedenti positam, nisi aliquid ei in Commissione limitetur, & Instructionem etiam sibi datam a Delegante sub pœna juxta gravitatem culpæ ei insigenda.

§. 9. De PP. Secretariis Prælatorum Superiorum.

1. Pater Generalis in sui Secretarium eligat Sacerdotem, qui suo consilio, prudentia, & viribus valeat illum in sui muneris onere portando adjuvare; Illum in scriptis designet præbendo ei Literas patentes sui Officii, & Secretarius statim ac eas recipiat, juramentum emittat in manibus ipsius Patris Generalis de servando secretum, & fidelitatem juxta formam præscriptam pro Secretario Capituli Generalis supra Cap. 39. §. 4. num. 9.

2. Similiter quilibet Provincialis eligat sibi Secretarium eisdem qualitatibus præditum, & ei Literas patentes tribuat, ac Secretarius in manibus ipsius prædictum præstet Juramentum, statim ac nominatus fuerit.

3. Idem omnino faciat Visitator delegatus in electione Secretarii, & iste in emissionem Juramenti, excepto casu, quo delegans in Commissione designavit Visitatori Secretarium, vel iste Literas patentes dedit; tamen etiam in isto casu Secretarius Juramentum faciet in manibus Delegati, si in delegantis prius non emisit illud.

4. Prædicti omnes Secretarii in quolibet Conventu, vel Collegio Jurisdictionis Prælatorum, quorum Secretarii sunt; in quo simul cum ipsis fuerint, dum eorum Officium duraverit, Conventuales sint cum voce, & loco, & ad exendum a domo a suis tamen Prælatis, quorum Secretarii sunt, licentiam, socium, & Benedictionem accipiant.

§. 10. De Officio PP. Ministrorum.

1. Patri Ministro humiliter, & reverenter sui obediant subditi. Ad ipsum spectat immediate Conventus, vel Collegii Regimen, principalis cura, scopusque illius sit Spiritus subditorum profectus, præeunte semper ipso Doctrina, & exemplo: quapropter P. Generalis non poterit Ministrum aliquem eximere a vita Communi.

2. Ad ipsum etiam attinet hortari frequenter Subditos ad observantiam Regulæ, Constitutionum, Sanctarum consuetudinum, & Cæremoniarum; applicando contravenientibus sine exceptione personarum pœnas per Constitutiones nostras impositas, nec permittat Subditos se intromittere in negotia secularia. Ministrum

autem in executione hujus Constitutionis remissam, P. Provincialis ad arbitrium suum puniat.

3. Disponat, & præcipiat Minister in suo Conventu quicquid illi conveniens visum fuerit ad majorem observantiam, & Subditorum reformationem ac correctionem: quod ut melius ac plenius exequi valeat, decernimus, quod faciat, & substantiet processus, & informationes culparum, ac delictorum commissorum a Religiosis in suo Conventu, vel alio in loco sui confinii, quamvis delicta excedant suam jurisdictionem, puniatque usque ad culpam gravem inclusive; nam graviore, & quibus annexum est scandalum, Provinciali, & Diffinitorio reservantur. Cæterum, si contigerit, quod aliqua culpa suam excedens jurisdictionem brevi indigeat remedio, opportunum adhibeat, illamque puniat: ac statim, sub pœna suspensionis ab Officio per unum mensem, moneat Superiorem, ad quem cura spectat, & ceteras informationes culparum, quas ipse non punierit, mittat Prælo, cui competat Sententiam proferre. Nullus autem Minister poterit sui Conventus visitationem Generalem facere, imponendo præcepta, & Censuras; hoc enim proprium est Provincialis.

4. Sit etiam Minister in temporalibus valde providus, & omnibus suis subditis nihil ex necessariis de victu, & vestitu deficiat; ad quæ distribuenda non expectet Religiosorum petitiones, quando necessitas patuerit; sed eas pastoralis sollicitudine præveniat, & amore paterno æqualiter omnibus juxta cujuslibet indigentiam subveniat, & sic Religiosi relicta omnium temporalium cura, spiritualibus magis intenti sint, & severe puniatur a Provinciali Minister in hoc deficiens.

5. Disponat etiam, & distribuatur in suo Conventu Officia, vel per se solum, vel simul cum Provinciali, aut Capitulo Conventuali; juxta ea, quæ in diversis partibus harum Constitutionum statuuntur, constituendo in illis personas idoneas; Officiales autem omnia sibi a principio tradita juxta eorum Inventarium, suis Successoribus, vel Consiliariis tradant.

6. Curet Minister, quod in omnibus Officiis sui Conventus sint Inventaria, seu Libri, in quibus scripta inveniuntur omnia, quæ sunt in d. Officiis; & bis quotannis cum Consiliariis, & Officialibus respectivè illas, & libros visitet, ut incrementa scribantur, & de necessariis, quæ defuerint, diligenter provideatur.

7. Quando Superior Prælatus miserit Literas patentes pro transferendo aliquo Religioso in alterum Conventum, non eas subscribant Minister, & Consiliarii, donec talis Religiosus in procinctu sit ad iter arripiendum; eo autem ipso, quod subscribantur, statim cesset ejus Conventualitas, & deinde tamquam hospes habeatur.

8. Si Conventus aliquis pecuniam habeat (etiam obligationum, seu Missarum perpetuarum) conferendam in Censum, Minister (adhuc suffragante Capitulo Conventuali) id facere non valeat sine Patris Provincialis facultate.

9. Nullus Minister, vel particularis Religiosus, quamvis sit Procurator Conventus, seu Administrator bonorum, & facultatum ipsius, destruat, demoliatur aliquam Domum, vel possessionem, nec radicitus evellat Vineas, Oliveas, Arbuta; imo nec Religiosus Agricola, aut Hortulanus arborem (nisi aridam) succidat sine consensu Communitatis, & licentia in scriptis Prælati Superioris, qui illam concedet, majori utilitate inspecta; nec similiter sine præfato consensu, & licentia valeat aliquis ex dictis vendere, aut alienare Edificiorum dirutorum reliquias, & materias, nec etiam emptas, aut alio titulo receptas pro nova fabrica, aut pro reparatione Conventus, seu possessionum eorum.

10. Nullus item Minister, aut Præses valeat in toto cujuslibet anni spatio vendere, aut alie-

nare triticum, hordeum, oleum, vinum, & similia, sive sint in propriis prædiis collecta, sive empta, sive pie oblata ultra quantitatem, & valorem quadraginta ducatorum ex unaquaque specie sine consensu majoris partis Capituli Conventualis, & semper in libro expensarum scribatur quantitas, & qualitas venditorum, seu alienatorum, & etiam notetur in eo dictus consensus Capituli Conventualis, quando intervenierit, Contravenientes autem tam isti, quam præcedenti Constitutioni, severe puniantur ad arbitrium Patris Provincialis juxta qualitatem culpæ.

11. Patres Ministri simul cum Consiliariis faciant rationum summas (vulgo *Cartaquensas*) status suorum Conventuum, vel Collegiorum, incrementi eorum, provisionis, debitorum, aliarumque rerum; idque tempore apto disponant, itaut dictæ rationum summæ a Ministro, utrinque, & Consiliariis subscriptæ mittantur, & perveniant simul cum libro, seu rationibus Missarum ad manus Secretarii Diffinitorii quindecim diebus ante Capitulum Generale, ut prædictum Diffinitorium tempus habeat ad eas videndas; istarum autem copia, & transumptum de verbo ad verbum subscriptum etiam a Ministro, & Consiliariis maneat in Conventu in Libro deputato ad hunc tantum effectum; quod si aliquis Minister tempore dicto, & determinato non miserit dictam rationem puniatur ad arbitrium Diffinitorii; ac vero si aliqua rationum summa facta inveniatur absque debita fidelitate, subscribentes privati sint voce, & loco per annum.

12. Minister ante finem sui Officii provideat Conventui, seu Collegio suo de omnibus rebus necessariis usque ad mensem Septembris immediatum post Capitulum Generale, successorique Ministro, ac Consiliariis per Inventaria, & transumptum, de quo *numero antecedenti*, rationem reddat status Conventus, & augmenti, vel detrimenti, ut noviter electus Minister sciat quod sit in Conventu, & quid ipsi traditur.

13. Minister, non Socius, in suo Conventu, vel Collegio maneat tempore Capituli Generalis, & illum regat, & gubernet, ac in eo præsideat, etiam post Capitulum, donec novus Minister accedat, possessionemque accipiat, nisi aliud illi jubeatur.

14. Denique statuimus, quod quando Pater Generalis, vel Diffinitorium designaverit aliquem in Præsidentem alicujus Conventus, vel Collegii, seu novæ fundationis eandem habeat potestatem, & præminentias, ac si esset Minister.

§. 11. De PP. Vicariis, & eorum Officio.

1. In quolibet nostri Ordinis Conventu, & Collegio sit unus Vicarius, qui Ministrum adjuvet in onere sui Officii; debet autem Vicarius eligi Confessarius Virorum, & Fœminarum, & persona prudens, & capax ascendendi ad Ministerium, & qui habeat ætatis saltem triginta annos, & habitus duodecim, poterit tamen Diffinitorium in ætate dispensare.

2. Munus Vicarii non duret ultra mensem unum, postquam accessit ad suum Conventum, possessionemque accepit, Minister denuo, sive in Capitulo Generali, sive in Diffinitorio electus, quamvis si solum per triennium officium exercuit, poterit reeligii in eodem Conventu, vel Collegio; non vero, si ultra biennium, nisi dispensante Diffinitorio.

3. Præcipuum Vicarii munus est diligenter curare omnia, quæ attinent ad Officium Divinum, & quod exacte observentur Sacri Ritus, & Ordinis Cæremoniæ, ac cuncta, quæ disponit nostrum Manuale; quare omnia, quæ circa Chorum, Altare, Processiones, & alia ad Officium,

& cultum Divinum pertinentia Vicarius ordinaverit, executioni mandentur, nisi aliud Minister disponat; est enim Vicarius Magister Cæremoniarum.

4. Curet etiam Vicarius, quod quilibet Religiosus adimpleat Ministerium, in quod ab obedientia est destinatus; & ubi Magister Novitiorum, vel Professorum non fuerit, officia Tabulæ singulis hebdomadis Vicarius distribuatur.

5. Singulis Dominicis diebus juxta præceptum Regulæ familiam, sive famulos Domus pro capacitate sua Vicarius horretur divertere a malo, bonumque facere, eosque simpliciter moneat, quid credere, aut agere debent pro salute Animarum suarum, & vita æterna adipiscenda.

6. In absentia Ministri quoad regimen Conventus præsideat Vicarius, & in defectum istius Diffinitor antiquior præfens, & in Diffinitorum absentia Redemptor Captivorum, & in istius absentia Procurator Generalis, & isto deficiente Sacerdos antiquior in professione; quando Minister justa de causa Sacerdotem minus antiquum non deputaverit; nullus autem ex prædictis aliquid innovet; si tamen Minister absens fuerit ab Oppido ubi est Cœnobium ultra viginti quatuor horas, poterunt prædicti tunc imponere præcepta, & accipere Novitios ad habitum, & professionem: adhuc tamen in isto casu Vicarius non præcedat in Sede Diffinitores, nec isti ab illo Socium petant ad exitum e Domo.

7. Quamvis in aliquo Conventu, vel Collegio sit Vicarius actu exercens suum Officium poterit Pater Provincialis pro absentia Ministri à Domo sua nominare, & eligere Præsidentem ubi, & quando expedire viderit.

8. Quando aliquis Prælatus Superior deputaverit Præsidentem alicujus Conventus, seu Collegii duret ejus Officium, quamvis cessaverit Officium Superioris, qui illum nominavit usque ad possessionem Ministri, vel alterius novi Præsidentis: Et idem intelligi volumus de Præsidentibus (sive sint Vicarii, sive alii) deputatis tempore, quo celebratur Capitulum Generale pro Conventibus, sive Collegiis, quorum Ministri sunt Socii, vel pro aliis quibuscumque.

§. 12. De Gubernio paterno, & Spirituali Prælatorum.

1. Prælati sunt Pastores, & Patres Subditorum, ideoque debent spiritualia pascua eis ministrare, ignorantes docendo, remissos fovendo, jacentes erigendo. Hac exercere tenentur singulari amore, & benevolentia erga omnes, & singulos eorum. Quod ut aptius, faciliusque adimpleant, oportet ipsos agnoscere mores, conscientiam, & vires uniuscujusque, viam, & profectum spirituales, Orationem, virtutum in operibus si se exercent, mortificationes, quibus utitur, gratias, quas a Deo accepit, & quid ex his, & Sacrae Communionis frequentia utilitatis, & fructus percipiat: Hoc est enim Pastorem perfecte cognoscere gregem suum.

2. Expedi igitur, quod hoc paternum regimen omni cura teneatur, & diligentius observetur a majoribus Superioribus, quapropter Pater Generalis, & Diffinitores maximopere invigilare debent profectui Subditorum, mittendo quandoque in totum Ordinem Literas Pastorales, & exhortationes ad majorem observantiam, & extinctionem abusus, si aliquis introducatur, & illius auctorem puniendo.

3. Provincialibus utpote ordinariis Vistatoribus specialibus competit hæc cura suorum Subditorum. Quare in Vistationibus observabunt, quæ dicta sunt §. 7. hujus Capituli, nec sibi satisfaciunt cum correctione exteriori, sed hominem interiorem dirigere præsertim curent: Pro quo Epistolas Spirituales etiam mittant (quando

illis expedire visum fuerit) per totam suam provinciam, & alias exhortatorias ad progressum, & correctionem Subditorum.

4. Ministris Conventualibus immediate hoc regimen incumbit, ab illis præcipue Subditorum salus, spiritualisque utilitas pendet, de qua in extremo Judicio strictissimam rationem reddent; idcirco, ut suæ obligationi satisfaciant, tenentur spiritualem illorum vitam exemplo suo alere, & doctrina sua perficere, illam omnibus, & singulis pro uniuscujusque statu, & capacitate proponendo, & de quadrimestri in quadrimestre affabiliter cum unoquoque in particulari agendo, & communicando omnia, quæ ad directionem animarum suarum spectant.

§. 13. De PP. Procuratoribus Generalibus, & Conventualibus, ac de eorum Officiis.

1. Diffinitorium Generale eligat Procuratores Generales Curia Romanæ, & Hispaniæ Religiosos virtuosos, zelatores, prudentes, in rebus gerendis industriosos, quibus amplum mandatum, & potestatem dabit pro occurrentibus negotiis tam totius Ordinis, quam alicujus particularis Conventus, & confestim ac electi fuerint, faciant Juramentum fidelitatis in manibus Patris Generalis, vel alterius de ejus commissione.

2. Eorum Officium duret per triennium, & vacent quando noviter electi possessionem acceperint; si tamen Diffinitorio bene visum fuerit, poterit illos reeligere, commutare, & Officiis abdicare sine obligatione reddendi causam, cur hoc faciant, nisi Sacrae Congregationi, quando requirantur.

3. Procuratores Generales poterunt e Domo exire semper si negotia id exigant, Socio assignato a Prælato, & ab isto benedictione accepta. In quocumque Conventu, ubi fuerint, Conventuales sint cum voce &c., & in actibus, & functionibus Communitatis, præsideant omnibus, quos in sede præcedunt, etiam Vicario, a quo in absentia Ministri Socium postulabunt, sed ab eo benedictionem non accipient, nisi forte Vicarius sit simul Præfens propter absentiam Ministri ab Oppido ultra viginti quatuor horas, & numquam se intromittant in regimen Conventus, nisi quando competat præsentia per absentiam Ministri, Vicarii, Diffinitoris, & Redemptoris Captivorum.

4. Literas eorum, quas scribunt, & quas recipiunt nullus Prælatus aperire, videre, seu impedire audeat, excepto P. Generali, cui dd. Procuratores notitiam omnium negotiorum Ordinis præstabunt, & præsertim Procurator Generalis Hispaniæ id faciat singulis semestribus per Librum, in quo cunctorum rationem scriptam habeat, & in absentia Prioris Generalis notitiam illam, & rationem præbeat Diffinitori antiquiori existenti in Curia Regia; & ante fines suorum Officiorum, uterque rationem accepti, & expensi in executione eorum Patri Generali fideliter reddant.

5. Hortamur PP. Procuratores Generales, & etiam Conventuales, ut semper, ac commode fieri possit per sæculares Procuratores negotia expediri faciant, ut sic frequentes eorum egressus e Conventu vitentur.

6. Pater Procurator Generalis Curia Romanæ non valeat sine licentia Capituli Generalis impetrare a Sede Apostolica Literas pertinentes ad regimen universale Ordinis, nec favorem, vel auxilium aliis ad id præstare: Quod si aliquo modo, & via ei constiterit aliquem Religiosum id quomodocumque intendere, teneatur sub præfinito fidelitatis Juramento patefacere Diffinitorio; & in omnibus negotiis Religionis servet semper Institutionem, vel dispositionem Diffinitorii, & nihil absque ejus licentia operetur.

7. Quilibet Religiosus, nisi fuerit Diffinitor per Romam petens, vel in Italia existens subdatur Ministro, & in ejus absentia Procuratori Generali Curiae Romanae, & illi licentiam manifestet, & causam viae suae declaret tamquam Superiori, cui in omnibus obedire tenetur; quod si aliquis absque debita licentia illuc profectus fuerit, Minister remittat in Hispaniam ad Procuratorem Generalem, vel ad suum Provinciale, nisi attentis circumstantiis, videatur propter culpas in carcerem injicere, vel alio remedio uti.

8. Pater Procurator Generalis Hispaniae sit valde vigilans in expeditione negotiorum sibi a Praelatis commissorum, quae quidem tenetur agere, & expedire. At vero sine consensu Patris Provincialis numquam saecularium negotia, vel propria personalia, vel alicujus particularis Religiosi gerat; super difficultatibus autem, quae in executione sui Officii occurrerint, consulat Patrem Generalem.

9. Conventuales Procuratores eligantur a Conventibus, seu Collegiis, consulto, & approbante Patre Provinciali. Officium Procuratoris Conventualis expiret transacto mense integro post acceptam a Ministro denuo electo illius possessionem Conventus, & Collegii quod mandatum Procuratoris dedit; si vero Patri Provinciali, & Communitati visum fuerit, poterit reelegi cum licentia Diffinitorii; quod quidem antequam illam concedat, notitiam curet habere de moribus dicti Procuratoris, & a sedulitate in executione sui Officii. Totum autem in hac Constitutione expressum quoad Procuratores Conventuales, prorsus, & in omnibus intelligi volumus de Administratoribus quarumcumque facultatum, seu bonorum cujuscumque Conventus, & Collegii.

10. Procuratores Conventuales in Civitatibus, seu Oppidis ubi sunt Cancellariae, Regiaeque Consilia, seu Audientiae, teneantur suscipere, gerere, & expedire lites, & negotia Ordinis ad dicta Regia fora concurrentia, & Patres Ministri hujusmodi Conventuum, non occupent suos Procuratores, itaut praedicta Ordinis negotia agere non valeant.

11. Procuratores omnes Conventuales, & Administratores bonorum, & facultatum cujuslibet Conventus, seu Collegii singulis quadrimestris rationem reddant suis Ministris, & Consiliariis de executione suorum Officiorum, & de acceptis, & expensis pro eorum expeditione. In quem effectum sit Liber in Arca trium Clavium, in quo dictae rationes scribantur, & debita pro & contra Conventum cum annotatione diei, mensis, & anni, personarum, a quibus, & finem, in quem contracta sunt; & librum istum, quando, & sicut ceteros Monasterii visitet Provincialis, & Procuratorem, vel Administratorem non reddentes rationem, amoveat ab Officio, reddentem vero, sed non fideliter arbitrato suo puniat.

§. 14. De Sigillis in Ordine nostro utendis.

1. Pater Generalis habeat tria Sigilla. Primum magnum ad signandum negotia gravia, secundum mediocre ad ordinaria, & tertium parvum pro Literis. In primo sculpta sit Imago Sanctissimae Trinitatis, & in circuitu verba ista - *Signum primitivum Discalceatorum Sanctissimae Trinitatis, & Captivorum.* In duobus aliis incisum sit scutum Ordinis, & in circuitu verba haec - *Pater Minister Generalis.*

2. Diffinitorium Generale habeat etiam suum Sigillum, in quo incisum sit Ordinis scutum cum Inscriptione ista per circuitum - *Diffinitorium Generale Discalceatorum Sanctissimae Trinitatis, & Captivorum, --* cum hoc autem signabun-

tur negotia, quae Pater Generalis nomine Diffinitorii expedierit, addendo etiam in illorum Corpore - *De consensu nostri Diffinitorii Generalis; --* per haec enim verba, & Sigillum distinguenda sunt negotia Diffinitorii, ab expeditis a Patre Generali solo.

3. Singuli Patres Diffinitores singula habeant sigilla parva pro Epistolis suis, & in illis sit scutum Ordinis, & inscriptio haec - *Diffinitor Generalis.*

4. Quilibet Provincialis duo habeat Sigilla; unum mediocre, & alterum parvum. In utroque sculptum sit Ordinis scutum; & per circuitum in majori verba ista - *Provincia Spiritus Sancti --*, vel alterius Titulus; si altera fuerit Provincia, in minori vero - *Provincialis Provincia Spiritus Sancti* (verbi gratia) & sic de ceteris.

5. Quilibet etiam Minister Conventualis habeat Sigillum parvum pro Epistolis, & negotiis occurrentibus, & in illo scutum sit Ordinis, & per Circuitum titulus sui Conventus, vel Collegii v. g. - *Minister Conventus Matritensis.*

6. Visitatores Delegati habeant etiam Sigillum cum scuto Ordinis, & ista Inscriptione - *Visitor Generalis, vel Visitor Provincialis* - sigilla autem ista sint penes Patrem Generalem, & Provinciale respective, ut ea suo tempore tradant Visitoribus ab eis delegatis, qui & finita sua Commissione reddant illa Delegantibus.

7. Insuper PP. Redemptores Captivorum, & Procuratores Generales pro negotiis, & Epistolis sigilla habeant parva cum scuto Ordinis insculpto, & inscriptione per gyrum - *Redemptor Captivorum, vel Procurator Generalis.*

8. Praecipimus, quod nullatenus excodatur a disposito in hoc §., nec ullus alius extra praedictos (cujuscumque status, vel conditionis sit) sigillo utatur sub poena gravis culpae.

REGULAE CAPUT XLI.

Postquam vero Diffinitores Generales.

CAPUT XLI.

De Visitatione, & Depositione Praelatorum.

§. 1. De forma visitandi Patrem Generalem, & Diffinitores.

1. Pater Generalis, finito Capula Generali intermedio, in quo ejus officium non expirat, statim post Confirmationem electionum visitetur per Diffinitores noviter Electos, & quatuor, vel quinque Ministros, quos disponit nostra Regula; pro quo Diffinitor Primus, & isto absente secundus imponat praecipuum omnibus Capitularibus, ut intra viginti quatuor horas coram ipso Diffinitore solo, qui imposuit praecipuum, manifestent si quid animadverterunt, seu notarunt in Patre Generali erga ejus mores, regimen, observantiam nostrae Regulae, & Constitutionum, ac sui officii executionem. Quod si aliqua Culpa apparuerint, praedictus Diffinitor convocet ceteros Diffinitores, ac Ministros, & ab ipsis judicetur, & proportionata applicetur poenitentia. Si vero ex Depositionibus factis a Capitularibus, vel ab aliis Religiosis per Epistolas expedire videatur eis majorem facere culpam Inquisitionem; praecipimus dictis Diffinitoribus, & Ministris in virtute Sanctae Obedientiae, ut intra tres Menses post celebratum Capitulum Generale omni secreto, & diligentia fiat dicta Inquisitio, vel ab ipsis Diffinitoribus, & Ministris, a Provincialibus, vel ab aliis Religiosis idoneis deputatis ab ipsis Judicibus, Causa autem conclusa sententiam proferant recte, & prudenter, & nullo respectu omitratur quaelibet diligentia necessaria, & conveniens.

2. Quando

2. Quando in Capitulo Generali novus eligatur Generalis, statim ac confirmetur Electiones, præteritus Generalis, qui in illo Capitulo expiravit, visitetur eodem modo: dumtaxat tamen per novum Diffinitorium.

3. Diffinitores, qui expirant, visitentur etiam finito Capitulo Generali ipso per novum Diffinitorium; Inquisitio autem solum fiat circa executionem suorum Officiorum. Circa mores enim visitatio & inquisitio reservatur Patri Generali, qui ante prædictum Capitulum illam tenetur facere, & simul cum Diffinitorio judicare, quando in aliquo ex Diffinitoribus culpa alicujus ponderis apparuit.

4. Si quis Religiosus habuerit aliquid contra Patrem Generalem, vel Diffinitores, id manifestet illorum Visitatoribus respectivè, certiores illos faciendo, vel per Literas, vel per Provinciam, vel Socium, vel alio convenienti medio.

§. 2. De forma visitandi PP. Provinciales.

1. Quando ante Capitulum Generale Patres Provinciales non fuerint visitati à Patre Generali vel ab alio de ejus Commissione, visitentur à Successoribus in prima visitatione suorum Conventuum, & Collegiorum imponendo præceptum, ut omnes declarent, si quid in eis adverterunt, seu notarunt circa vitam, & mores, ac suorum Officiorum executionem; quod si opus fuerit, informationem faciant prudenter, & secreto, & auditio Prædecessore, finitaque, perfecta, & conclusa prædicta Causa, qui fecit mittat illam ad Diffinitorium, ut sententiam ferat.

2. Insuper si forte aliquis Provincialis defecerit in observantia, & bonis moribus, ac sui Officii executione, vel remissus fuerit in rebus gravibus, quando hoc constiterit Patri Generali, vel Diffinitorio, mittant Religiosum, qui visitet eum, & iste causa perfecta tradat, vel mittat illam Diffinitorio, ut de opportuno remedio provideat.

§. 3. De Causis propter quas Prælati debent deponi.

1. Diffinitores excessus Patris Generalis seorsum corrigant, & emendent, qui coram ipsis humiliter se prosternens veniam petat, & stans de suis excessibus se accuset; quod si Prævaricator Ordinis fuerit, aut Contemptor, aut adeo negligens, & remissus, ut Ordinis dissolutionem, & Visitacionem inducat, monetur à Diffinitoribus, ut officio Generalatus cedat. Alioquin eum deponendi liberam habent facultatem.

2. Reliqui autem Officiales amoveantur à suo Officio, si commiserint peccatum aliquod contra tria vota essentialia, & quartum non ambiendi, vel manifeste de ipsis fuerint vehementer suspecti. Item si aliis negotiis dediti non adimpleant suum munus, si ter moniti negotia non relinquunt, vel si inutiles, aut ita negligentes fuerint ad gubernandum, & sequatur grave detrimentum Regulari observantia, vel si minis, publicationibus, fraudibus, aut alio simili modo procurent alteri Officium intra, vel extra Religionem, aut si accipiant pecunias, vel rem pretiosam ad hoc ut faciant, vel expediant aliquid, quod ratione Officii expedire tenentur; ceterum tam contra P. Generalem, quam contra alios Prælatos, & Officiales ad certum tempus canonice electos Diffinitores ad sententiam depositionis minime procedant, nisi prius ex actis legitime constet respectivè de causis superius expressis, vel aliis, quæ ex Canonicis Sanctionibus, & nostris Constitutionibus ad depositionem requiruntur.

REGULÆ CAPUT XLII.

Si quis hujus Ordinis Frater esse voluerit &c.

CAPUT XLII.

De Novitiatibus, receptione, educatione, & approbatione Novitiorum.

§. 1. De Conventibus, in quibus educandi sunt Novitii.

1. Pater Generalis cum consensu Provincialis, in qualibet Provincia designet domos Novitiorum necessarias pro educatione Novitiorum; & semper sint segregata a frequentia, & concursu secularium, & semel designata non relinquuntur sine gravi causa. Ministri autem dictarum Domorum prudentes sint, & observantes, & qui jam fuerint (si fieri possit) Magistri Novitiorum, vel Professorum.

2. Similiter Pater Generalis eligat Magistrum Novitiorum cum consilio Provincialis, pro cujus Provincia eligatur, & sit persona Spiritualis, prudens, docta, & potens viribus ad rigorem vite Communis sustinendum.

3. Superiores curent, quod Religiosi Conventuales Novitiatuum sint valde observantes, & exemplares.

4. Omnes Novitii statim ac Sanctum nostræ Religionis habitum susceperint, deducantur ad Novitiatum sub pena gravis culpæ, infligenda Superiori, qui illos detinuerit.

§. 2. De Personis non admittendis ad Sanctum nostrum Habitum.

1. Non admittantur ad nostrum habitum, qui Infirmittatem contagiosam habeant, nec qui sit, vel fuerit mancipium, nec qui seculari Veste indutus nostrum habitum petierit, si fuerit Professus (sive valide, sive invalide) in alia quacunque Religione, vel Congregatione nostri Ordinis, v. g. in Patribus nostris Calceatis, aut etiam in Discalceatis, vel Reformatis ejusdem Ordinis non Subditis nostræ Jurisdictioni; nec etiam admittatur Neophytus, nec qui descenderit per lineam rectam (in quolibet gradu) a Judæis, Hæreticis, Mauris, vel Mauriticis, nec ullus, cujus prædecessores per lineam etiam rectam, ac in quolibet etiam gradu ob hæresis, vel Judæismi, vel Sectæ Mahometanz crimina puniti fuerint ab hæreticæ pravittatis Inquisitoribus. Quod si aliquis ex dictis in hac Constitutione celans aliquid ex prænaratis impedimentis professionem fecerit apud nos, statim ac detegatur tale impedimentum, ejiciatur, quia Religio non præstat suum consensum ad talem professionem: Quapropter omnes in publico coram Communitate moneantur ante receptionem habitus, & etiam ante professionem, quod si habet aliquid ex impedimentis in hoc numero enarratis, professio (etiamsi fiat) invalida, & nulla est, quamvis pluribus annis in Religione sint. Admonemus tamen ad prædictam ejectionem Professi procedi non posse, nisi infra quinquennium a die Professionis, & deductis Causis coram Superiore suo, & Ordinario ad præscriptum Sacri Concilii Tridentini, quod ex Sententia Sacræ Congregationis vindicat sibi locum non modo quando Subditus vult deducere causas nullitatis suæ Professionis, sed etiam quando Superior vult illum ejicere tamquam nulliter Professum.

2. Præterea non admittantur Religioni Professi aliorum Ordinum, Religionum, Congregationum, vel Societatum absque licentia Capituli Generalis, concurrentibus duabus partibus ex tribus suffragiorum vocalium, & eam

non concedat, quin prius perpendat privilegia dictorum Ordinum, & Causam transitus, & concurrant alia requisita Sacrorum Canonum.

3. Insuper nec recipiatur ad Chorum, qui non habeat ætatis quindecim annos; nec ad statum Laici, qui non habuerit viginti, vel qui exceſſerit trigefimum quintum annum, nec aliquis Eunuchus, nec Uxoratus, si Uxor maneat in sæculo, nec irretitus aliqua irregularitate, quæ difficiliter dispensari possit, nec habentes notabilem deformitatem, nec Religioſus Professus apud Patres nostros Calceatos, vel apud aliam nostri Ordinis Congregationem, nec aliquis ex comprehensis in Interrogatorio pro Informationibus Novitiorum infrapposito §. ſequenti, nullus ex prædictis in hoc numero tertio recipiatur absque licentia Diffinitorii Generalis, & in casibus, in quibus illam concedere potest juxta Jus Commune, & nostras Constitutiones, & nunquam illam concedat, ut iterum recipiatur, qui fuit antea Novitius nostræ Religionis, vel alterius, sine prævio examine Causa sui egressus. Volumus tamen, quod si aliquis ex dictis, & prohibitis in his duobus numeris, nempe secundo, & tertio hujus §. habitum receperit, & Professionem fecerit sine licentia, & facultate requisita, & expressa in prædictis duobus numeris, talis professio sit firma, & valida, dum non sit ex comprehensis num. 1.

4. Denique præcipimus, quod nulla Fœmina admittatur ad nostrum Habitum, ut fiat nostri Ordinis Mantellata, seu Tertiaria, Vulgo -- *Beata* -- absque licentia Patris Generalis, nec permittatur sine eadem licentia, quod emitat Votum in manibus alicujus Prælati ex nostris, vel alterius Religioſi sub pœna privationis Officii Prælati, & vocis, & loci per Triennium Subdito contravenienti.

§. 3. De forma faciendi Informationes pro admit-
tendis ad nostrum Habitum.

1. Antequam ad nostrum Sanctum habitum quisquam admittatur Religioſus designatus a Patre Provinciali, faciat ex Commissione ipsius Informationem Juridicam, & plenariam de genere, moribus, & vita juxta Bullas summorum Pontificum recipiendo Juramenta a Testibus, factaque illa per ſequens Interrogatorium.

2. Primo interroget, si Testis est propinquus, si est habilis secundum Jus ad testificandum, si movetur amicitia, vel odio, vel zelo Justitiæ, vel si comprehensus invenitur sub aliqua ex generalibus interrogationibus, vel quare moveatur ad deponendum, & quot ætatis annos habeat.

3. Secundo si cognovit illum, qui præten- dit nostrum Habitum, & ejus Parentes, Avos, & Ascendentes, & a quanto tempore illos cognoscit.

4. Tertio si scit, d. Prætentem descen- dere a Judæis, Hæreticis, Mauris, & Mauri- cis, vel a Pœnitentiatis per Tribunal Sac. Inqui- sitionis ob crimen Hæresis, vel Judaismi, vel Sectæ Mahometanæ, vel si audivit aliquem ex Parentibus, seu Ascendentibus ejus habere ali- quem ex prædictis defectibus.

5. Quarto, si scit, Prætentem esse Neo- phytum, seu noviter Conversum ad fidem, vel aliquid erga hoc audivit.

6. Quinto, si scit, quod dictus Prætentens Parentes ejus, vel Avi sint notati aliqua infamia.

7. Sexto, si scit, quod sit filius legitimus, ac ex legitimo Matrimonio, & uti talis judica- tus, & reputatus.

8. Septimo, si scit, quod sit Liber, id est, quod non sit, nec fuerit Servus, seu Mancipium.

9. Octavo, si scit, quod dictus Prætentens non sit ligatus vinculo Matrimonii, vel Fide Sponsalium, itaut de sua persona disponere non possit.

10. Nono, si scit, quod habeat aliquam In- firmitatem contagiosam.

11. Decimo, si scit, quod habeat aliqua de- bita, quæ solvere non possit, vel si teneatur red- dere rationem ex qua ipsi, vel Ordini nostro ali- qua vis, seu molestia subsequi valeat.

12. Undecimo, si scit, quod Prætentens fuerit Novitius, vel Professus in nostra Religio- ne, vel in aliquo quocumque Ordine, Congre- gatione, seu Societate, etiam in nostris Patri- bus Calceatis, vel in Discalceatis, seu Reformatis nostri Ordinis non subjectis nostræ Juris- dictioni.

13. Duodecimo, si scit, quod Prætentens & petit, & accipere vult habitum sponte, & pro- prio affectu, ac voluntate allectus, non vi, metu, fraude, aut alio humano respectu.

14. Decimotertio, si scit, quod parentes Prætentens sint pauperes, itaut ad sustentationem suam indigeant adjutorio illius, vel Religioſi, si recipiatur ad eam.

15. Decimoquarto, si scit, verum esse omne quod deponit, itaut si aliquid esset in contra- rium sciret, vel audivisset.

16. Si in aliqua Regione, vel Provincia opus fuerit strictioribus aliquibus interrogationibus, Superiores illas apponant in Interrogatorio, & Informantes adimpleant.

17. Insuper stricte præcipimus, quod quilibet informans sub pœna gravis culpæ per dies proferat fidem Baptismi Prætentens, & illam inserat informationi, ut de Baptismo, & ætate constet, inscribatque in Libro, in quo ejus receptio, & professio scribenda est; Prælati autem, qui non fecerit Testimonium Baptismi scribi in Libro, & qui aliquem ad professionem admiserit sine dicta Baptismi Fide severe puniatur.

18. Facta informatione, & clausa ipse infor- mans curet illam quamprimum tradere Patri Ministro Conventus, vel Collegii, in quo Præ- tentens Habitu nostro indutus est; & dictus Mi- nister, ac Consiliarii, & Magister Novitiorum, vel Professorum, (vel si ibi Minister non est) Vicarius; omnes itaque simul videant Informa- tionem, & approbent, vel reproben, & ra- tionem fideliter reddant Capitulo Conventuali de contentis in ea; & oneram conscientias Examinatorum dictæ Informationis, & Religioſo- rum Capitularium super secreto.

19. Si Informatio fieri commode non possit antequam Prætentens accipiat Habitum, saltem Superior Conventus, vel Collegii, vel ejus no- mine alias Religioſus ab ipso deputatus coram Examinatoribus destinatis pro Informationibus videndis clare, & distincte legat Interrogato- rium Prætentens, & per ipsum singillatim in- terroget, accepto ab eodem Juramento de veritate dicenda, & an comprehendatur in aliquo ex ibi contentis, & postea quamprimum possi- bile sit, fiat Informatio juridica, & plenaria, quam approbent, vel reproben Minister, Con- siliarii, & Novitiorum Magister.

§. 4. De modo recipiendi Novitios.

1. Quicumque recipiendus ad Habitum no- strum examinetur prius de sua Vocatione a Præ- lato, vel ab aliquo Religioſo experto ab ipso designato, & animadvertat, si est bonæ indolis, & docilis, & virum sufficientium ad portandas Religionis austeritates.

2. Ad Chorum non recipitur, nisi qui latini- tatem sufficienter calleat ad alias scientias ad- discendas, quod ut constet, Pater Minister si vo-

luerit,

luerit, & quatuor Religiosi deputati a Patre Provinciali, vel aliquo ex istis deficiente, alius loco ejus designatus a Ministro, examinent Prætententem, & per majorem partem suffragiorum secretorum declaratur ejus sufficientia; liceat tamen Patri Generali jussa de causa aliquid in defectu Grammaticæ supplere, maxime quando Prætentens ingenii acumine pollet.

3. Post hæc visa, & approbata Informatione juridica, vel recepto juramento, ut dictum manet *S. antecessenti* proponatur Capitulo Conventuali, cui competit receptio, & fideliter illi significantur dotes Prætententis, & solum recipiatur, qui majorem partem suffragiorum Capituli Conventualis habuerit.

4. Nullus ad Chorum recipiatur absque licentia in scriptis Patris Provincialis, nec Fratres Laici sine licentia Procuratoris Generalis, quam concedit, consulto prius Patre Provinciali illius Provinciae, ubi est Domo, in qua recipiendi sunt, & si gaudeant integra valetudine, & viribus ad laborem corporalem, in quo ratione sui status versari, & exerceri debent; Ideoque antè receptionem capiatur experientia per aliquot dies de perseverantia in Vocatione, & de salute, ac viribus; Nec plures Laici admittantur, nisi quot prudenter judicaverint Superiores necessarios esse pro servitio Religionis.

5. Laici perpetuo conservent nomen, statum, & Ministerium Laicorum, nec ullo tempore ad Clericalem statum admittantur. Et Superiores contrafacientes privationis Officiorum, & Vocis activæ, & passivæ, penam incurrant; prout statuit in Motu proprio Ordini nostro concessio fel. rec. Paulus Papa V. die 17. Augusti 1611. incipien. -- *Circumspecta Sedis Apostolicæ &c.*; Nec illis unquam concedatur corona, nec literarum studia sub pœna privationis Officii, & Vocis activæ, & passivæ per sexennium Superiori contravenienti.

6. Ad Habitum Donati, seu Oblati nullus recipiatur sine approbatione Capituli Conventualis, & obtenta licentia Patris Provincialis; & qui recipiendi sunt, habeant ætatis saltem viginti annos, & amplius, & non excedant trigessimum secundum, polleantque integra salute, & viribus ad laborem corporalem, in quo sunt exercendi; semel autem recepti non expellantur sine consensu Patris Ministri, & Consiliariorum. De eorum educatione curet Pater Vicarius Conventus, vel Collegii, & numquam permittantur e Domo exire ante expletum quadrimestre post eorum receptionem ad Habitum. Prædicti non utantur lineis, nec Calceamentis. Concurrant ad Orationem mentalem, ad Matutinum cantatum, ad flagellationem, & Communionem Communitatis, & ad exhortationem spiritualement, quæ Dominicis diebus fieri solet, ubi eorum defectus ante Religiosorum culpas a Zelatore, vel Præfide advertantur, ac corrigantur, & statim a Capitulo exeant; Officia Tabulæ illis, sicut & Laicis singulis Hebdomadis distribuuntur; & cum obierint, funeralia, & Officia fiant pro eis, sicut & pro Novitiis.

S. 5. De educatione Novitiorum.

1. Patres Ministri Domorum Novitiatum, nihil pertinens ad Novitios, vel ipsorum directionem jubeant, vel disponant inconsulto Magistro illorum.

2. Religiosi Conventuales Novitiatuum non loquantur cum Novitiis sub pœna gravis culpæ, nec audeant illos reprehendere; si vero aliquem defectum in Novitio aliquo viderint dicant Præfato, vel Magistro, vel in Capitulo culpam animadvertant.

3. Novitiis numquam injungantur Officia, nec imponantur occupationes, quæ occasionem

illis præbeant tragandi cum Sæcularibus, nec permittatur, quod visitentur adhuc a Parentibus, & Cognatis, nisi in casu raro, consentiente, & præfente Magistro.

S. 6. De approbationibus Novitiorum.

1. In anno approbationis Novitii ter proponantur Capitulo Conventuali, ut judicet, an attentis eorum vita, & moribus digni sint, ut ad professionem admittantur; ad quam nullus Frater Laicus approbetur, nec recipiatur, qui aliqua ex Officiis propriis sui status, & Ministerii recte non didicerit. Post quartum mensem a receptione Habitus proponantur prima vice a Capitulo, secunda post octavum, tertia post decimum mensem.

2. Ut Novitius censeatur approbatus debet habere majorem partem suffragiorum secretorum Capituli Conventualis; quod si eam non habuerit, statim habitu spoliatur, & modeste dimittatur. At semel approbatus a Capitulo habitu non spoliatur, nisi de consensu ipsius Capituli Conventualis, vel saltem consentientibus, & convenientibus Ministro, & Magistro, & Patre Generali, vel Provinciali; quod si ad neutrum ex his duobus facilis sit recursus, suppleat illius defectum consensus duorum Religiosorum jam antea ad hunc effectum deputatorum a Patre Provinciali.

3. Oneramus conscientias Conventualium cuiuscumque Novitiatum, ut in approbationibus Novitiorum, utpote cum sit magni ponderis res, singulari prudentia, & Religionis zelo se gerant, seclusa omni affectione, & humano respectu.

4. Bona actualiter Novitiorum, etiam ipsis consentientibus, & petentibus, non distribuuntur adhuc inter pauperes nec alio modo consumantur, & Prælati, qui aliter fieri permiserit, pœna culpæ gravis per tres dies puniatur.

REGULÆ CAPUT XLIII.

Ad professionem vero aliquis non recipiatur &c.

CAPUT XLIII.

De professione Novitiorum, de receptione illius per professos, de recenter professis, & eorum Domibus, ac Bonis.

De professione Novitiorum, de receptione illius per professos.

1. Peracto integro probationis anno, Novitius cum licentia P. Provincialis admittatur ad professionem, quam faciat juxta regulas, & Constitutiones nostræ Sacræ Religionis tenore sequenti:

Formula professionis.

Ego Fr. N. de N. facio meam professionem, & promitto obedientiam, castitatem, & paupertatem Sanctissimæ Trinitati, & Beatæ Virgini Mariæ, & Sanctis Patribus nostris Joanni, & Felici, necnon & nostro Rev. Patri Fratri N. de N. Ministro Generali, aliisque meis Superioribus Ordinis Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, eorumque successoribus secundum Regulam Primitivam dicti Ordinis a fel. rec. D. N. Papa Innocentio III. stabilitam, & a pie memoria D. Papa Urbano VIII. ad perfectiorem formam redactam, & secundum Constitutiones ejusdem Ordinis, sine mitigatione usque ad mortem.

Continuo destinati ad Chorum emittant quartum votum non ambiendi, juxta Breve fel. recor. Pauli Papæ V. expeditum die 10. Februarii anno 1610. incipien. *Quæ piæ, & Sanctæ, illud faciant sequenti forma: Præterea promitto, me, directe, vel indirecte per me, aut per alios intra nostram Congregationem, pralationem aliquam, aut Officium per Constitutiones prætendi prohibitum mihi nunquam prætersurum; & pariter juxta nostram Congregationem, neque directe, neque indirecte per me, aut per alios ullam pralationem prætersurum, vel oblatam accepturum, nisi præcepto ejus, qui mihi præcipere poterit, adstringar.*

Fratres Laici (quando faciunt professionem, quam vulgari lingua facere debent) post emissionem trium essentialium votorum, continuo emittant quartum non transeundi ad statum Clericalem, nec Sacros Ordines suscipiendi juxta præceptum fel. rec. Alexandri VIII. per suas Literas in forma Brevis expeditas die 13. Januarii anno 1663. incipien. -- *Pastoralis Officii &c.* fiatque sequenti modo, & lingua etiam vulgari.

Præterea promitto me nunquam transiturum ad statum Clericalem recipiendo primam Tonsuram nec recepturum Ordines majores, vel minores, videlicet Ostiarii, Lectores, Exorcista, Acolythy, Subdiaconi, Diaconi, & Presbyteri prætersurum omnes, nec quemlibet in particulari, nec etiam prætersurum directe, vel indirecte dictum transitum, vel receptionem dictorum Ordinum omnium, vel cujuslibet in particulari.

Professio facta, scribatur in libro professionum, notando, quod fuit facta, prævisa, & approbata informatione juridica de genere, moribus, & vita juxta tamen Ballarium Summorum Pontificum, & nostrarum Constitutionum, & subscribatur a Religioso, qui professionem fecit, a Prælo Domus, a Magistro Novitiorum, & ab aliis duobus Religiosis, qui præsentem professioni fuerunt, & ab illo etiam, in cujus manibus illam fecit profitens, si forte distinctus fuit a Prælo, & confestim informatio igne comburatur.

Insuper omnes, & singuli nostri Religiosi professi tam ad Chorum destinati, quam Laici, tam Prælati, quam Subditi semel, & singulis annis in die assignato a Diffinitorio Generali repetant, & denuo confirmant suam professionem unoquoque iterum singillatim faciente, & renovante quatuor vota, quæ primo in sua professione emisit juxta formam præscriptam in hoc §. Omnesque illam repetant coram Communitate in manibus Prælati, seu Præsidis Communitatis ipsius, & ante omnes ipse Præles coram ipsa Communitate. Initio vero formæ supra positæ murent verbum *Facio*, in verbum *Repeto*, & Patet Generalis loco verborum ad ipsum attinentium in eadem forma dicat *ne non Sanctissimo Domino Nostro Papæ N. ejusque, & Beati Petri Apostoli legitimis successoribus*, quod si aliquis propter infirmitatem, aliamve legitimam causam assistere non valuit functioni isti, repetat Professionem quamprimum possit coram Communitate etiam.

§. 2. De recenter Professis, & eorum Domibus.

§. 1. In qualibet Provincia sit una, vel duæ Domus, ubi recenter Professus cum suo Magistro in habitatione separata, & clausa vivant, & perseverent saltem per triennium post professionem, vel quousque ad ætatem Sacris Ordinibus sufficientem pervenerint in spiritualibus exercitiis, quibus instructi fuerunt in Anno probationis; Interea vero etiam studiis Literarum operam dare possint, & debeant juxta præscriptum Decretorum sa. mem. Clementis VIII.

§. 2. Cum Magistro Professorum quoad ejus assignationem, & reliqua omnia observetur totum, quod in diversis partibus harum Constitu-

tionum dictum expressumque manet de Magistro Novitiorum, & quod Ministri nihil disponent erga professos inconsulto dicto Ministro.

§. 3. Dicti recenter Professus destinati ad Chorum, donec Annum Professionis adimpleverint, non exeant ad Oppidum, nec aliorum nisi cum Communitate, nec propriam Patriam adeant (nisi ibi Conventus sit, & pro Conventualibus ejusdem designentur) donec Sacerdotes sint; Postquam autem a dicta habitatione separata, & clausa recenter Professorum exierint quousque Sacerdotio initientur disciplina Vicarii subjaceant, præterquam Collegio Artium, ubi sunt Magistri.

§. 4. Si quis jam Sacerdos nostrum habitum accipiat sub Institutione Magistri sit etiam per integrum Annum post Professionem, & non amplius, nec a Domo egrediatur, nisi post expletum dictum Annum, nec in propriam Patriam pergat, donec quatuor annos post Professionem expleverit, nisi ibi sit Conventus noster, & pro Conventuali in eum adeat.

§. 5. Fratres Laici similiter sub disciplina Magistri recenter Professorum sint primo Anno post Professionem, & insuper duobus aliis Annis sub ipsius Magistri, vel ubi iste non sit, sub Vicarii institutione, nec primo dicto anno e Conventu exeant, nisi in Communionem, nec in Patriam pergant, nisi post quatuor annos transactos a Professione, vel nisi in ea sit Conventus Ordinis, & pro Conventualibus mittantur.

§. 3. De Donis, & hæreditibus Profitentium, & Professorum.

§. 1. Decernimus quod dona illorum, qui in nostra Religione profitentur dividantur, & medietas detur Conventui, in quo Professionem fecit, & altera medietas sit Collegii, in quo recepit Habitum, vel a quo directus, & missus fuit ut Habitum reciperet: Quod si non fuit in aliquo Collegio receptus, nec ab eo directus, sive missus talis bonorum medietas deserviat pro expensis a Diffinitorio designandis; Si vero aliter factum fuerit, declaramus debere in conscientia reddi, ac restitui dicto Collegio, vel Diffinitorio. Hoc autem tantum intelligatur, quando noster Professus non fecit testamentum ante Professionem in favorem alicujus personæ extraneæ nostrum Ordinem: Si enim fecit, ejus ultima voluntas adimpleatur.

§. 2. In exigendis nobis per Fratres in nostra Religione Professos relictis nobis, vel ad nos pertinentibus, maxima servetur charitas, ac præ oculis habeatur indigentia, & qualitas Fratrum, & Sororum Religiosi, & specialiter hoc observetur cum ejus Patre, vel Matre, quando per mortem alterutrus hæreditas obvenit Nobis; Tunc enim (si Charitas exigit) volumus ne tallium bonorum fructus excipiantur, vel petantur, donec alter superstes moriatur.

§. 3. Quare præfatus Didacus Procurator Generalis Nobis humiliter supplicari fecit, ut Constitutiones hujusmodi Apostolica confirmationis patrocinio communire de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsius Didaci Procuratoris Generalis votis hac in re quantum cum Domino possumus favorabiliter annuere volentes, eumque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes:

§. 4. Hujusmodi supplicationibus inclinati, omnes, & singulas Constitutiones præinsertas, & in eis contenta quæcumque auctoritate Apo-

Preces dicti
Procuratoris
Generalis.

Abolutio
Censuris.

Pontifex d.
Constitut.
approbat. &
confirmat.